

19 лістапада 1996 г.
аўторак, № 270 (23073)



ЗВЯЗДА

УЗБРОЕНЫ ЗАХОП АЎТОБУСА

Разбойны напад на пасажыраў аўтобуса, які належыць прыватнаму прадпрыемству з г. Бабруйска і курсіруе з камерцыйнымі рэйсамі па маршруце Бабруйск—Масква, учынены ў прыцемку ля вёскі Свенск Слаўгарадскага раёна Магілёўскай вобласці.

Двое злачынцаў, узброеных пісталетамі, замаскіраваліся пад мірных пасажыраў, набыўшы білеты да канцавага пункта. У вёсцы Свенск яны прымусілі вадзіцеля спыніцца. Тут жа іх чакаў і трэці саўдзельнік у масцы і з абразам паліцэйскага ружжа.

Адагнаўшы аўтобус у лес і забраўшы ў насмерць перапуджаных пасажыраў залатыя рэчы і грошы, злачынцы зніклі.

Аператыўныя групы міліцыі вядуць іх інтэнсіўны вышук.

Аляксандр ЕКАЦЯРЫНАЧУ,
прэс-група УУС, г. Магілёў.

АДНЫМ СКАЗАМ

За студзень—верасень сёлета года ў рэспубліцы учынена **777 наўмысных збойстваў**, што на 14 менш, чым у 1995 годзе, знізілася і **колькасць рабаўніцтваў** — на 405 (10,6 працэнта), вымаганняў — на 21, а таксама колькасць крадзяжоў.

На планеце ўжо трэці год запар з'ядаюць збожжа больш, чым вырошчваюць.

Прамысловасць **скарэціла за 4 гады** спажыванне цэпалаэнергіі ў 2 разы, а спажыванне яе насельніцтвам практычна не скарачаецца.

Увага!

«ПРАМАЯ ЛІНІЯ»

Чаму назіраліся перабоі ў гандлі тымі ці іншымі харчовымі таварамі, як ліквідуюцца недахопы, што наогул чакае спажываца зімой, ці застануцца ранейшымі рознічныя цэны на харчаванне? На гэтыя і шматлікія іншыя пытанні, шануюныя чытачы, вам адкажа міністр гандлю краіны **Пётр Афанасьевіч КАЗЛОУ**.

«Прямая лінія» аббудзецца ў пятніцу, 22 лістапада. У гэты дзень чакаем вашых званкоў з 12 да 13 гадзін па тэлефонах 232-38-21 і 232-38-92. Папярэдне вы можаце задаваць пытанні па нумары 268-27-41, а таксама дасылаць лісты на адрас: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10а, рэдакцыя газеты «Звязда» (з паметкай «Пытанне міністру гандлю»).

Увага!

«ПРАМАЯ ЛІНІЯ»

Ужо тры гады ў нашай рэспубліцы праходзіць зямельная рэформа. Якімі тэмпамі яна ідзе? Колькі каштуе гектар зямлі? Хто можа яе купіць? Як рэалізуюцца права на следавання зямлі?

На гэтыя і іншыя пытанні вам, паважаныя чытачы, адкажа старшыня Камітэта па зямельных рэсурсах Рэспублікі Беларусь **Георгій Іванавіч КУЗНЯЦОУ**.

«Прямая лінія» аббудзецца 20 лістапада.

Вашы званкоў чакаем з 11 да 12 гадзін па тэлефонах 232-38-21 і 232-38-92.

Папярэдне тэлефануйце па нумары 268-27-50, а таксама дасылайце лісты з пытаннямі на адрас: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10а, рэдакцыя газеты «Звязда» (з паметкай «Зямельнае пытанне»).

ПАСТАЯННА КУПЛЯЕМ на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь **СУХОЕ МАПАКО, КАЗЕІН.**

Звяртацца: г. Вільнюс, (0122) 72-19-98, 72-11-05; (01299) 2-81-89, 2-67-54.

Аляксандр ЛУКАШЭНКА:

«Я НЕ СУМНЯВАЮСЯ ў МУДРАСЦІ І ПАЛІТЫЧНАЙ СТАЛАСЦІ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА»

Як паведамлялася ўжо БЕЛТА, 15 лістапада ў Магілёве на плошчы імя Леніна адбылася сустрэча Прэзідэнта краіны **Аляксандра Лукашэнкі** з жыхарамі горада, якая завяршыла праграму рабочай паездкі кіраўніка дзяржавы на Магілёўшчыну. Выказаць падтрымку курсу, што праводзіцца Прэзідэнтам Беларусі, прыйшлі тысячы магілёўчан, якія поўнасцю запойнілі цэнтральную плошчу горада.

«Для мяне ўдвойне прыемна сустрэцца з вамі, паколькі Магілёўская вобласць дабілася нядрэнных вынікаў у прамысловасці і сельскай гаспадарцы», — сказаў **Аляксандр Лукашэнка**. — Аднак усё ж ёсць шмат прадпрыемстваў, якія прастойваюць, і дзе ёсць праблемы». Сярод іх аўтазавод імя Кірава і завод штучнага валокна, на якіх пабываў Прэзідэнт у час сваёй рабочай паездкі. На гэтых прамысловых аб'ектах у значнай ступені вызначаецца поспех праграмы нарошчвання экспарту. Таму, як адзначыў Прэзідэнт, дзяржаўная дапамога будзе аказвацца перш за ўсё тым прадпрыемствам, якія вырашаюць менавіта гэту задачу.

У сваім выступленні **Аляксандр Лукашэнка** падрабязна спыніўся і на іншых асновавальных момантах праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця да 2000 года. Акрамя нарошчвання экспарту гэта забеспячэнне насельніцтва прадуктамі харчавання і жыллем. «Неперадзёжжя — напружаная работа, каб карэнным чынам пераламаць сітуацыю і палепшыць яе», — сказаў Прэзідэнт. — Я не хачу сёння вас заспакойваць і абяцаць, што заўтра будзе манна нябесная, пацукі рэкі ў кісельных берагах. Не, усё гэта будзе давацца надзвычай жорсткай, цяжкай працай».

У той жа час Прэзідэнт дзяржавы запэўніў прысутных, што кіраўніцтва краіны зробіць усё магчымае, каб падтрымаць малазабеспячаныя слаі насельніцтва. У прыватнасці, у бліжэйшыя 7-8 месяцаў 50 працэнтаў кошту камунальных паслуг па-ранейшаму будзе аплатацца за кошт дзяржаўнага бюджэту. Прэзідэнт

падкрэсліў, што, пакуль не павысіцца ўзровень жыцця насельніцтва краіны, аб павышэнні цэн на камунальныя паслугі не можа быць гаворкі. А ў сувязі з тым, што за апошнія два месяцы цэны ў магазінах павялічыліся на 2—6 працэнтаў, кіраўнік дзяржавы паведаміў аб рашэнні павысіць з 1 снежня на 10 працэнтаў заработную плату, пенсіі і дапамогі. «Больш не магу, я кажу вам шчыра, бо 10 працэнтаў — гэта трылёны рублёў», — сказаў **Аляксандр Лукашэнка**. — І я боюся, што калі мы выкінем зноў у абарачэнне нічым не забяспечаныя, пустыя грошы, мы ўзарвём эканоміку наогул».

Закрануў кіраўнік дзяржавы і палітычную сітуацыю, што склалася ў краіне. «Я назваў вельмі шмат праблем, якія нам трэба будзе вырашаць, неадкладных спраў хапае», — адзначыў Прэзідэнт. — Але, на жаль, шмат сіл і часу ідзе на марныя палітычныя разборкі, ініцыявання лідэрамі шэрага палітычных партый і асобнымі прадстаўнікамі дэпутатаў корпуса. Я не належу і не належу ні да якіх палітычных партый і рухаў і лічу, што кіраўнік дзяржавы павінен знаходзіцца над палітычнымі партыямі і амбіцыямі іх лідэраў. Няхай партыі існуюць і развіваюцца, а я павінен аднолькава ставіцца да ўсіх партый і рухаў. Але, на жаль, сёння гэта стала прычынай страшнай барацьбы супраць Прэзідэнта. Хіба вы маглі падумаць, што нашы супераніяналісты калі-небудзь змогуць аб'яднацца з лідэрамі нашых камуністаў і накіраваць сваю барацьбу супраць Прэзідэнта? Дзякуй Богу, што радавыя камуністы за імі не ідуць».

Гаворачы аб прапанаваным Прэзідэнтам на рэфэрэндум праекце змяненняў і дапаўненняў у Канстытуцыю, кіраўнік дзяржавы адзначыў, што ён накіраваны не столькі на раздзяленне палітнамоцтваў розных галін улады, колькі на вяртання сацыяльных гарантый насельніцтву, якія існавалі ў савецкі час. «Другая частка змяненняў да цяперашняй Канстытуцыі — гэта, вядома ж, павышэнне дысцыпліны і парадку», — падкрэсліў **Аляксандр Лукашэнка**. — Не можа добра іграць ар-

кестр без дырыжора, не можа быць краіны, дзе няма гаспадара. Вы выбралі мяне кіраўніком дзяржавы. І калі я прашу вашай падтрымкі, дапамогі, калі я гатоў узяць на сябе яшчэ дадатковую адказнасць, чаму б не даць мне дадатковыя функцыі, дадатковыя правы, надзяліць дадатковай адказнасцю перад вамі».

Прэзідэнт напамінуў, што неаднаразова ішоў на кампрамісы з апазіцыяй. «Каб рэфэрэндум прайшоў у нармальных умовах, я згадзіўся з перанясеннем яго даты з 7 на 24 лістапада», — сказаў **Аляксандр Лукашэнка**. — Я пайшоў насустрач пажаданням вялікай групы дэпутатаў, па іх просьбе змяніў першапачатковы праект Канстытуцыі, зрабіўшы яго больш мяккім. Чаму ж мае праціўнікі не ідуць ні на якія ўступкі? Чаму яны, наадварот, узмацняюць сваю пазіцыю? Ды таму, што рэфэрэндум ім не толькі не патрэбен, але і смеротна небяспечны для іх. Яны не проста баяцца прайграць рэфэрэндум, яны баяцца, што **Лукашэнка** ўведзе ў практыку дэдавацца пра думку народа, і перад народам мы павінны і будзем несці адказнасць. Вы паглядзіце, якія аргументы яны выстаўляюць супраць народнага плебісцыту? Народ не прачытае прапанаваны на рэфэрэндум новыя рэдакцыі Канстытуцыі. Яны выстаўляюць і другі тэзіс — народ калі і прачытае, то не зразумее, за што яму прапануюць галасаваць. Калі гэты ж народ галасуе за перадавыбарныя платформы кандыдатаў у дэпутаты, яго інтэлектуальныя здольнасці ў гэтых палітыкаў чамусьці сумнення не выклікаюць».

Завяршаючы сваё выступленне перад землякамі, **Аляксандр Лукашэнка** сказаў: «Я не сумняваюся ў вашай мудрасці і палітычнай сталасці. Упэўнены, вы прыйдзеце на рэфэрэндум. Як вы прагаласуеце — гэта ваша справа. Нявольнікі нікога не будзем. Таму што ведаю, што такое рабіць націск на людзей і прымушаць іх рабіць тое, што хочацца чыноўнікам». Затым Прэзідэнт адказаў на некаторыя пытанні, якія паступілі ад магілёўчан.

Эдуард ПІВАВАР, БЕЛТА.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

Па крываваму следу

Такого здарэння ў Гродне не было амаль дзесяць гадоў. Тады, сёмага красавіка 1987 года, вядомы гродзенскі «аўтарытэт» **Каржылаў** захапіў заложнікаў, падчас вызвалення якіх і быў застрэлены. Бадай, гэта быў першы выпадак такога роду ў рэспубліцы. Кіраваў тады аперацыяй начальнік УУС У. Данько. І вось праз дзесяцігоддзе прымаць няпростыя рашэнні ў экстрэмальнай сітуацыі давялося цяперашняму кіраўніку абласной міліцыі **А. Белахвусічаму**.

Раніцай сёмага (зноў сёмага. — Аўт.) лістапада двое малых хлопцаў, нібы да сябе дамоў, зайшлі ў кватэру па вуліцы Дзяржынскага. Неўзабаве прагучала некалькі глухих стрэлаў-хлопкоў (стрэлялі праз падушку). А потым пачуліся хуткія крокі ўніз па лесвіцы басаногога мужчыны, за якім цягнулася крывавая дарожка, і стрэлы наўздагон уцекачу.

... З кулявымі раненнямі твару і спіны 35-гадовы жыхар Маскоўскай вобласці выйшаў, а вось яго сябар з Чэлябінска ад атрыманых раненняў галавы памёр у балійцы. Пад час нападу ў кватэры забралі звыш сямі тысяч долараў, што належалі пацярпеўшым.

Нахабнае злачынства падкінула нямала працы гродзенскім дэтэктывам. Але ўжо хутка сталі вядомы прыметы злачынцаў — землякоў аднаго з пацярпеўшых. Адначасова пацвердзілася і версія аб аўтамабільным следзе злачынства: пацярпеўшыя былі, верагодна, прадстаўнікамі аўтамагараў-чэлябінцаў у Гродне. Дарэчы, калі б для дуэта цалкам удалася іх крывавая аперацыя, верагодна, яшчэ двое іх землякоў, якія ў той дзень прыляцелі з круглай сумай «зялёных» чаўночым рэйсам з Чэлябінска, таксама трапілі б у пастку... На шчасце для іх, у аэрапорце першымі іх сустрэлі аператыўнікі...

А што ж падазраваемыя? Насуперак закону ваўкоў, яны не пакінулі Гродна, а толькі на некалькі дзён «ляглі на дно». Разлічвалі, што, як звычайна, праз тры-чатыры дні ўсё супакоіцца і можна зноў паказацца на свет? Верагодна, што захопленая здабыча іх зусім не задавальняла, бо ў Еўропах з ёю не вельмі разгніюцца. Напэўна, вырашылі раз-

жыцца яшчэ «баксамі» і толькі потым «матануць», тым больш што людзей, якія разбагацелі на аўтабізнесе, яны ведалі. І хаця спатканне з міліцыяй не ўваходзіла ў іх планы, аднак усё ішло да гэтага...

Роўна праз тыдзень такая сустрэча, дарэчы, у раёне іхняй «бярлогі», адбылася. На жаль, падчас правяркі дакументаў у злучэнцаў быў цяжка паранены супрацоўнік крымінальнага вышуку **Ленінскага РАУС С. Ягнешка**. Складаная аперацыя закончылася выдаленнем пашкоджанай ныркі. І толькі моцны арганізм лейтэнанта міліцыі, майстра спорту, і намаганні медыкаў далі яму шанц на жыццё, бо акрамя таго ў яго была прастрэлена і печань.

Пасля учыненага злачынства зразумелі, што далей ім заставацца ў Гродне небяспечна, бо ўвесь горад і выходы з яго былі прачыты. На жаль, падчас правяркі дакументаў жылога сектара, па трывозе былі падняты ўсе органы ўнутраных спраў Гродзеншчыны. Тэрмінова, праз радыё і тэлебачанне, аб здарэнні і прыметах злачынцаў было папярэджана насельніцтва вобласці.

Дачакаўшыся цемнаты, бандыты ўсё ж змаглі па ўскраіне выбрацца за межы Гродна. Месцамі ім літаральна давалася паўзці «на пузе», каб пераадолець, напрыклад, унізе мост цераз Нёман. Калі пераканаліся, што на ўсіх дарогах стаяць пасты, яны вырашылі праслізнуць да бліжэйшай ад Гродна чыгункі кружным шляхам. Але зробленыя міліцыяй захады далі свой плён. У чатыры гадзіны раніцы ў ваколіцах «Азота» злучэнцаў заўважыў гродзенскі таксіст. У раён тэрмінова былі накіраваны рэзервовыя групы АМОНа і супрацоўнікі з суседніх участкаў міліцыі Гродзенскага РАУС. Пачалося працэсаванне мясцовасці, былі правяраны ўсе адыходзячыя з Гродна цягнікі, у тым ліку і тыя, што адышлі раней. Але «зафлажаны» ваўкам усё ж пашчасціла не трапіць у поле зроку міліцыі. Каля васьмі раніцы ў прыгарадных Верцялішках «мацёрыя» рызыкнута сесці ў рэйсавы мікрааўтобус, які ішоў да Азёра. Там якраз і была пастаўлена кропка ў крывавае прыгодах чэлябінцаў на Гродзеншчыне.

(Заканчэнне на 11-й стар.)

ПРЭЗІДЭНТ АДЧУВАЕ ПАДТРЫМКУ СВАЙГО НАРОДА І НЕ БАІЦЦА АПАЗІЦЫІ

У час рабочай паездкі ў Гомель 18 лістапада Прэзідэнт Беларусі **Аляксандр Лукашэнка** пракаменціраваў журналістам падзеі, якія адбыліся ў Мінску 17 лістапада, а таксама грамадска-палітычную сітуацыю ў рэспубліцы ў цэлым.

Кіраўнік дзяржавы адзначыў, што сцэнарый сутыкненняў дэманстрантаў з міліцыяй быў распрацаваны апазіцыяй даўно. У свой час сойм БНФ прыняў рашэнне зрабіць «карцінку» для сродкаў масавай інфармацыі, якую можна было б растыражаваць на ўвесь свет і паказаць, што ў Беларусі пачалася ледзь не бойня. І 18-га яны спрабавалі дасягнуць сваёй мэты, аднак дапусцілі прамашку з заявай аб тым, што адбылося кровапраліццё і ёсць раненыя. Праўда, ГРТ у начным выпуску навін усё ж «паправілася», сказаўшы, што раненых няма, і ў «хуткую дапамогу» ніхто не звяртаўся. Усё гэта **Аляксандр Лукашэнка** вызначыў як узмоцненнае нагнятанне сітуацыі. Прэзідэнт сказаў таксама, што, звязаныя з Гомеля з Саветам бяспекі, ён даведзўся: на ўрад пачаўся інтэнсіўны націск з боку **Вярхоўнага Савета** з патрабаваннем яго адстаўкі. Робіцца гэта для таго, каб урад на злосць Прэзідэнта цяпер пайшоў у адстаўку, тым самым паказаўшы сваю неаляяльнасць да Прэзідэнта. Гэта значыць ідзе дзікі націск на ўсе структуры і органы ўлады. Кіраўнік дзяржавы падкрэсліў, што калі ў яго адсутнасць аббудзецца (Заканчэнне на 11-й стар.)

ПАРЛАМЕНЦКІ ДЗЁННІК

Дэпутаты спрабуюць абараніць закон, Міхаіл Чыгір ідзе ў адстаўку

Прагнозы палітычных апанентаў **Вярхоўнага Савета** канкрэтна таго, што нечарговае пленарнае пасяджэнне сесіі не аббудзецца з-за адсутнасці кворуму, не спрадзіліся. У абмеркаванні грамадска-палітычнай сітуацыі ў краіне ўзялі ўдзел роўна сто абраннікаў народа. Перашкодзіць іх рабоце не змаглі нават вельмі настойлівыя праціўнікі.

Учора рабоце заканадаўчага органа папярэднічалі некалькі падзей. Раніцай павінна было адбыцца сумеснае пасяджэнне Прэзідыума **Вярхоўнага Савета** і калегіі Кабінета Міністраў, аднак з-за адсутнасці кворуму сустрэча прайшла ў форме нарады. У ёй узяў удзел прэм'ер-міністр Беларусі **Міхаіл Чыгір**. Сапраўднай сенсацыяй стала яго заява аб магчымай адстаўцы з займаемай пасады. Як паведаміў кіраўнік Кабінета Міністраў у **Вярхоўным Савеце**, ён гэта зробіць у тым выпадку, калі Прэзідэнт не выканае дзве ўмовы: не зменіць эканамічную палітыку і не адменіць правядзенне рэфэрэндуму, легітымнасць якога з кожным днём губляецца ўсё больш і больш. Дарэчы, тэма адставак на гэтым не была вычарпана. У **Вярхоўны Савет** з просьбай вызваліць ад пасады звярнулася намеснік старшыні Цэнтрвыбаркома сп. Жук і член камісіі сп. Кажура. Першы тлумачыць сваё рашэнне тым, што заява дзеячы членаў Цэнтрвыбаркома аб нязгодзе з пазіцыяй **В. Ганчара** рыхтавалася ў яго за плячамі, а другі спасылалася на стан здароўя.

Перад самым пачаткам сесіі з мэтай прывітаць і падтрымаць дэпутатаў на плошчы Незалежнасці сабралася каля 2 тысяч чалавек з дзяржаўнымі сцягамі Рэспублікі Беларусь узору 1991 і 1995 гадоў.

(Заканчэнне на 11-й стар.)

Паважаныя чытачы газеты «Звязда»!

Працягваецца падпіска на 1997 год, год, у якім мы разам з вамі адзначым 80-годдзе старэйшай беларускай газеты. У сённяшняй складанай сітуацыі, вядома, цяжка знайсці лішнія грошы на падпіску, але, паверце, «Звязда» не будзе лішняй у вашым доме. Мы даём вам галоўнае — інфармацыю.

Падпіску можна аформіць на паўгода (тады, праслаўшы спецыяльны купон, вы зможаце стаць удзельнікам латарэі, галоўны прыз якой — конь з вупражку). Кошт падпіскі на першае паўгоддзе — **83.400 рублёў**.

Падпіску можна аформіць і на тры месяцы (**41.700 рублёў**). Удзельнікі

латарэі могуць выйграць тавары народнага спажывання, сярод якіх электраплаг, веласіпеды, тэлевізары, пральныя машыны, фотаапараты, люстры і г.д.

Нагадаем, што спецыяльны конкурс праводзіцца і для паштальёнаў, для якіх таксама ўстаноўлены каштоўныя прызы: тэлевізар, пральная машына «Мара», веласіпед, а таксама бясплатныя пущыкі для аздаравлення і адпачынку дзяцей за майой. Падрабязна аб гэтым вы зможаце прачытаць у нумары за 15 лістапада.

Будзем разам!

ПРАЕКТ

Мы, народ Рэспублікі Беларусь, пастанаўляем:

Унесці ў Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь, прынятую Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь 15 сакавіка 1994 года (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1994 г., № 9, арт. 144), змяненні і дапаўненні, выкладшы яе ў наступнай рэдакцыі:

«КАНСТЫТУЦЫЯ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ»

(са змяненнямі і дапаўненнямі)

Мы, народ Рэспублікі Беларусь (Беларусі),

ыходзячы з адказнасці за цяперашні стан і будучыню Беларусі, усведамляючы сябе паўнапраўным суб'ектам сусветнага супольніцтва і павярдаючы сваю прыхільнасць да агульначалавечых каштоўнасцей, грунтоўчыся на сваім неад'емным праве на самавызначэнне, абпіраючыся на шматвяковую гісторыю развіцця беларускай дзяржавнасці,

імкнучыся зацвердзіць правы і свабоды кожнага грамадзяніна Рэспублікі Беларусь,

жадаючы забяспечыць грамадзянскую згоду, непахісную ўстоі народнаўладдзя і прававой дзяржавы, прымаем гэтую Канстытуцыю - Асноўны Закон Рэспублікі Беларусь.

РАЗДЗЕЛ I.

АСНОВЫ КАНСТЫТУЦЫЙНАГА ЛАДУ

Артыкул 1. Рэспубліка Беларусь - унітарная дэмакратычная сацыяльная дзяржава.

Рэспубліка Беларусь валодае вяршэнствам і паўнотай улады на сваёй тэрыторыі, самастойна ажыццяўляе ўнутраную і знешнюю палітыку.

Рэспубліка Беларусь абараняе сваю незалежнасць і тэрытарыяльную цэласнасць, канстытуцыйны лад, забяспечвае законнасць і правапарадак.

Артыкул 2. Чалавек, яго правы, свабоды і гарантыі іх рэалізацыі з'яўляюцца найвышэйшай каштоўнасцю і мэтай грамадства і дзяржавы.

Дзяржава адказная перад грамадзянінам за стварэнне ўмоў для свабоднага і годнага развіцця асобы. Грамадзянін адказны перад дзяржавай за няўхільнае выкананне абавязкаў, якія ўскладзены на яго Канстытуцыяй.

Артыкул 3. Адзінай крыніцай дзяржаўнай улады і носьбітам суверэнітэту ў Рэспубліцы Беларусь з'яўляецца народ. Народ ажыццяўляе сваю ўладу непасрэдна, праз прадстаўнічых і іншых органы ў формах і межах, вызначаных Канстытуцыяй.

Любыя дзеянні па змяненню канстытуцыйнага ладу і дасягненню дзяржаўнай улады гвалтоўнымі метадамі, а таксама шляхам іншага парушэння законаў Рэспублікі Беларусь караюцца згодна з законам.

Артыкул 4. Дэмакратыя ў Рэспубліцы Беларусь ажыццяўляецца на аснове разнастайнасці палітычных інстытутаў, ідэалогій і поглядаў.

Ідэалогія палітычных партый, рэлігійных або іншых грамадскіх аб'яднанняў, сацыяльных груп не можа ўстаўляцца ў якасці абавязковай для грамадзян.

Артыкул 5. Палітычныя партыі, іншыя грамадскія аб'яднанні, дзейнічаючы ў рамках Канстытуцыі і законаў Рэспублікі Беларусь, садзейнічаючы выяўленню і выказванню палітычнай волі грамадзян, удзельнічаючы ў выбарах.

Палітычныя партыі і іншыя грамадскія аб'яднанні маюць права карыстацца дзяржаўнымі сродкамі масавай інфармацыі ў парадку, вызначаным заканадаўствам.

Забараняецца стварэнне і дзейнасць палітычных партый, а таксама іншых грамадскіх аб'яднанняў, якія маюць на мэце гвалтоўнае змяненне канстытуцыйнага ладу ці выдуць прапаганду ваіны, сацыяльнай, нацыянальнай, рэлігійнай і расавай варожасці.

Артыкул 6. Дзяржаўная ўлада ў Рэспубліцы Беларусь ажыццяўляецца на аснове падзелу яе на заканадаўчую, выканаўчую і судовую. Дзяржаўныя органы ў межах сваіх паўнамоцтваў самастойна: яны ўзаемадзейнічаюць паміж сабой, стрымліваюць і ўраўнаважваюць адзін аднаго.

Артыкул 7. У Рэспубліцы Беларусь устанавіваецца прынцып вяршэнства права.

Дзяржава, усе яе органы і службовыя асобы дзейнічаючы ў межах Канстытуцыі і прынятых у адпаведнасці з ёю актаў заканадаўства.

Прававыя акты або іх асобныя палажэнні, прызнаныя ва ўстаноўленым законам парадку супярэчнымі з палажэннямі Канстытуцыі, не маюць юрыдычнай сілы.

Нарматыўныя акты дзяржаўных органаў публікуюцца або даводзяцца

да ўсеагульнага ведама іншым прадугледжаным законам спосабам.

Артыкул 8. Рэспубліка Беларусь прызнае прыкрытат агульнапрызнаных прынцыпаў міжнароднага права і забяспечвае адпаведнасць ім заканадаўствам.

Рэспубліка Беларусь у адпаведнасці з нормамі міжнароднага права можа на добраахвотнай аснове ўваходзіць у міждзяржаўныя ўтварэнні і выходзіць з іх.

Не дапускаецца заключэнне міжнародных дагавораў, якія супярэчаць Канстытуцыі.

Артыкул 9. Тэрыторыя Рэспублікі Беларусь з'яўляецца натуральнай умовай існавання і прасторавай мяжой самавызначэння народа, асновай яго дабрабыту і суверэнітэту Рэспублікі Беларусь.

Тэрыторыя Беларусі адзіная і неадчужальная.

Тэрыторыя падзяляецца на вобласці, раёны, гарады і іншыя адміністрацыйна-тэрытарыяльныя адзінкі. Адміністрацыйна-тэрытарыяльны падзел дзяржавы вызначаецца заканадаўствам.

Артыкул 10. Грамадзяніну Рэспублікі Беларусь гарантуецца абарона і заступніцтва дзяржавы як на тэрыторыі Беларусі, так і за яе межамі.

Ніхто не можа быць пазбаўлены грамадзянства Рэспублікі Беларусь або права змяніць грамадзянства.

Грамадзянін Рэспублікі Беларусь не можа быць выданы за межамі дзяржавы, калі іншае не прадугледжана міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь.

Набыццё і страта грамадзянства ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з законам.

Артыкул 11. Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства на тэрыторыі Беларусі карыстаюцца правамі і свабодамі і выконваюць абавязкі на роўні з грамадзянамі Рэспублікі Беларусь, калі іншае не вызначана Канстытуцыяй, законам і міжнароднымі дагаворамі.

Артыкул 12. Рэспубліка Беларусь можа надаваць права прытулку асобам, якія церпяць пераслед у іншых дзяржавах за палітычныя, рэлігійныя перакананні або нацыянальную прыналежнасць.

Артыкул 13. Уласнасць можа быць дзяржаўнай і прыватнай.

Дзяржава надае ўсім роўныя правы для ажыццяўлення гаспадарчай і іншай дзейнасці, акрамя забароненай законам, і гарантуе роўную абарону і роўныя ўмовы для развіцця ўсіх форм уласнасці.

Дзяржава садзейнічае развіццю капітала.

Дзяржава гарантуе ўсім роўныя магчымасці свабоднага выкарыстання здольнасцей і маёмасці для прадпрямальніцкай і іншай не забароненай законам эканамічнай дзейнасці.

Дзяржава ажыццяўляе рэгуляванне эканамічнай дзейнасці ў інтарэсах чалавека і грамадства; забяспечвае кіраванне і каардынацыю дзяржаўнай і прыватнай эканамічнай дзейнасці ў сацыяльных мэтах.

Нетры, воды, лясы складаюць выключную ўласнасць дзяржавы. Землі сельскагаспадарчага прызначэння знаходзяцца ва ўласнасці дзяржавы.

Законам могуць быць вызначаны і іншыя аб'екты, якія знаходзяцца толькі ва ўласнасці дзяржавы, або ўстаноўлены асобы парадка пераходу іх у прыватную ўласнасць, а таксама замацавана выключнае права дзяржавы на ажыццяўленне асобных відаў дзейнасці.

Дзяржава гарантуе працоўным права прымаць удзел у кіраванні прадпрыемствамі, арганізацыямі і ўстановамі з мэтай павышэння эфектыўнасці іх работы і палепшэння сацыяльна-эканамічнага ўзроўню жыцця.

Артыкул 14. Дзяржава рэгулюе адносіны паміж сацыяльнымі, нацыянальнымі і іншымі супольнасцямі на аснове прынцыпаў роўнасці перад законам, павягі іх правоў і інтарэсаў. Адносіны ў сацыяльна-працоўнай сферы паміж органамі дзяржаўнага кіравання, аб'яднаннямі наймальнікаў і прафесійнымі саюзамі ажыццяўляюцца на прынцыпах сацыяльнага партнёрства і ўзаемадзейнасці бакоў.

Артыкул 15. Дзяржава адказная за захаванне гісторыка-культурнай і ду-

хоўнай спадчыны, свабоднае развіццё культур усіх нацыянальных супольнасцей, якія пражываюць у Рэспубліцы Беларусь.

Артыкул 16. Рэлігія і веравызнанні роўныя перад законам.

Узаемаадносіны дзяржавы і рэлігійных арганізацый рэгулююцца законам з улікам іх уплыву на фарміраванне духоўных, культурных і дзяржаўных традыцый беларускага народа.

Забараняецца дзейнасць рэлігійных арганізацый, іх органаў і прадстаўнікоў, якая накіравана супраць суверэнітэту Рэспублікі Беларусь, яе канстытуцыйнага ладу і грамадзянскай згоды ці звязана з парушэннем правоў і свабод грамадзян, а таксама перашкаджае выкананню грамадзянамі іх дзяржаўных, грамадскіх, сямейных абавязкаў або прычыняе шкоду іх здароўю і маральнасці.

Артыкул 17. Дзяржаўнымі мовамі ў Рэспубліцы Беларусь з'яўляюцца беларуская і руская мовы.

Артыкул 18. Рэспубліка Беларусь у сваёй знешняй палітыцы выходзіць з прынцыпаў роўнасці дзяржаў, непрымянення сілы або пагрозы сілай, непарушнасці межаў, мірнага ўрэгулявання спрэчак, неўмяшання ва ўнутраныя справы і іншых агульнапрызнаных прынцыпаў і нормаў міжнароднага права.

Рэспубліка Беларусь ставіць за мэту зрабіць сваю тэрыторыю бяз'ядзернай зонай, а дзяржаву - нейтральнай.

Артыкул 19. Сімваламі Рэспублікі Беларусь як суверэннай дзяржавы з'яўляюцца яе Дзяржаўны сцяг, Дзяржаўны герб і Дзяржаўны гімн.

Артыкул 20. Сталіца Рэспублікі Беларусь - горад Мінск.

Статус горада Мінска вызначаецца законам.

РАЗДЗЕЛ II.

АСОБА, ГРАМАДСТВА, ДЗЯРЖАВА

Артыкул 21. Забеспячэнне правоў і свабод грамадзян Рэспублікі Беларусь з'яўляецца найвышэйшай мэтай дзяржавы.

Кожны мае права на годны ўзровень жыцця, уключаючы дастатковае харчаванне, адзенне, жыллё і пастаяннае палепшэнне неабходных для гэтага ўмоў.

Дзяржава гарантуе правы і свабоды грамадзян Беларусі, замацаваныя ў Канстытуцыі, законах і прадугледжаныя міжнароднымі абавязальнасцямі дзяржавы.

Артыкул 22. Усе роўныя перад законам і маюць права без усякай дыскрымінацыі на роўную абарону правоў і законных інтарэсаў.

Артыкул 23. Абмежаванне правоў і свабод асобы дапускаецца толькі ў выпадках, прадугледжаных законам, у інтарэсах нацыянальнай бяспекі, грамадскага парадку, абароны маралі, здароўя насельніцтва, правоў і свабод іншых асоб.

Ніхто не можа карыстацца перавагамі і прывілеямі, якія супярэчаць закону.

Артыкул 24. Кожны мае права на жыццё.

Дзяржава абараняе жыццё чалавека ад любых супрацьпраўных замаху. Смяротная кара да яе адмены можа прымяняцца ў адпаведнасці з законам як выключная мера пакарання за асабліва цяжкія злачынствы і толькі згодна з прыговарам суда.

Артыкул 25. Дзяржава забяспечвае свабоду, недатыкальнасць і годнасць асобы. Абмежаванне або пазбаўленне асабістай свабоды магчыма ў выпадках і парадку, устаноўленых законам.

Асоба, узятая пад варту, мае права на судовую праверку законнасці яе затрымання або арышту. Ніхто не павінен падвяргацца катаванням, жорсткаму, бесчалавечнаму або зневажальнаму да яго годнасці абыходжанню ці пакаранню, а таксама без яго згоды падвяргацца медыцынскім або іншым доследам.

Артыкул 26. Ніхто не можа быць прызнаны вінаватым у злачынстве, калі яго віна не будзе ў прадугледжаным законам парадку даказана і ўстаноўлена прыговарам суда, які ўступіў у законную сілу. Той, каго абвінавачваюць, не павінен даказваць сваю невінаватасць.

Артыкул 27. Ніхто не павінен прымушацца даваць паказанні і тлумачэнні супраць самога сябе, членаў сваёй

сям'і, блізкіх родных. Доказы, атрыманыя з парушэннем закона, не маюць юрыдычнай сілы.

Артыкул 28. Кожны мае права на абарону ад незаконнага ўмяшання ў яго асабістае жыццё, у тым ліку ад замаху на тайну яго карэспандэнцыі, тэлефонных і іншых паведамленняў, на яго гонар і годнасць.

Артыкул 29. Недатыкальнасць жылля і іншых законных уладанняў грамадзян гарантуецца. Ніхто не мае права без законнай падставы ўвайсці ў жыллё і іншае законнае ўладанне грамадзяніна супраць яго волі.

Артыкул 30. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь маюць права свабодна перамяшчацца і выбіраць месца жыхарства ў межах Рэспублікі Беларусь, пакідаць яе і беспешходна вяртацца назад.

Артыкул 31. Кожны мае права самастойна вызначаць свае адносіны да рэлігіі, асабіста або сумесна з іншымі вызнаваць любую рэлігію або не вызнаваць ніякай, выказваць і распаўсюджваць перакананні, звязаныя з адносінамі да рэлігіі, удзельнічаць у адпраўленні рэлігійных культаў, рытуалаў, абрадаў, не забароненых законам.

Артыкул 32. Шлюб, сям'я, мацярынства, бацькоўства і дзяцінства знаходзяцца пад абаронай дзяржавы. Жанчына і мужчына па дасягненні шлюбнага ўзросту маюць права на добраахвотнай аснове ўступіць у шлюб і стварыць сям'ю. Муж і жонка раўнапраўныя ў сямейных адносінах.

Бацькі або асобы, якія іх замяняюць, маюць права і абавязаны выхоўваць дзяцей, клапаціцца аб іх здароўі, развіцці і навучанні. Дзіця не павінна падвяргацца жорсткаму абыходжанню або знявазе, прысягацца да работ, якія могуць нанесці шкоду яго фізічнаму, разумовому або маральнаму развіццю. Дзеці абавязаны клапаціцца пра бацькоў, а таксама пра асоб, якія іх замяняюць, і аказваць ім дапамогу.

Дзеці могуць быць аддзелены ад сваёй сям'і супраць волі бацькоў і іншых асоб, якія іх замяняюць, толькі на падставе рашэння суда, калі бацькі або іншыя асобы, якія іх замяняюць, не выконваюць сваіх абавязкаў.

Жанчынам забяспечваецца прадастаўленне роўных з мужчынамі магчымасцей у атрыманні адукацыі і прафесійнай падрыхтоўцы, у працы і вылучэнні па службе (работе), у грамадска-палітычнай, культурнай і іншых сферах дзейнасці, а таксама стварэнне ўмоў для аховы іх працы і здароўя. Моладзі гарантуецца права на яе духоўнае, маральнае і фізічнае развіццё.

Дзяржава стварае неабходныя ўмовы для свабоднага і эфектыўнага ўдзелу моладзі ў палітычным, сацыяльным, эканамічным і культурным развіцці.

Артыкул 33. Кожнаму гарантуецца свабода поглядаў, перакананняў і іх свабоднае выказванне.

Ніхто не можа быць прымушаны да выказвання сваіх перакананняў або адмовы ад іх.

Маніпаляцыя сродкаў масавай інфармацыі дзяржавай, грамадскімі аб'яднаннямі або асобнымі грамадзянамі, а таксама цензура не дапускаюцца.

Артыкул 34. Грамадзянам Рэспублікі Беларусь гарантуецца права на атрыманне, захоўванне і распаўсюджванне поўнай, дакладнай і своечасовай інфармацыі аб дзейнасці дзяржаўных органаў, грамадскіх аб'яднанняў, аб палітычным, эканамічным, культурным і міжнародным жыцці, стане навакольнага асяроддзя.

Дзяржаўныя органы, грамадскія аб'яднанні, службовыя асобы абавязаны даць грамадзяніну Рэспублікі Беларусь магчымасць азнаёміцца з матэрыяламі, якія закранаюць яго правы і законныя інтарэсы.

Карыстанне інфармацыяй можа быць абмежавана заканадаўствам у мэтах абароны гонару, годнасці, асабістага і сямейнага жыцця грамадзян і поўнага ажыццяўлення імі сваіх правоў.

Артыкул 35. Свабода сходаў, мітынгаў, вулічных шэсцяў, дэманстрацый і пікетавання, якія не парушаюць правапарадак і правы іншых грамадзян Рэспублікі Беларусь, гарантуецца дзяржавай. Парадак правядзення ўказаных мерапрыемстваў вызначаецца законам.

Артыкул 36. Кожны мае права на свабоду аб'яднанняў.

Суддзі, пракурорскія работнікі, супрацоўнікі органаў унутраных спраў, Камітэта дзяржаўнага кантролю, органаў бяспекі, ваеннаслужачыя не могуць быць членамі палітычных партый і іншых грамадскіх аб'яднанняў, якія дамагаюцца палітычных мэт.

Артыкул 37. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь маюць права ўдзельнічаць у вырашэнні дзяржаўных спраў як непасрэдна, так і праз свабодна выбраных прадстаўнікоў.

Непасрэдна ўдзел грамадзян у кіраванні справамі грамадства і дзяржавы забяспечваецца правядзеннем рэферэндумаў, абмеркаваннем праектаў законаў і пытанняў рэспубліканскага і мясцовага значэння, іншымі вызначанымі законам спосабамі.

У парадку, устаноўленым заканадаўствам, грамадзяне Рэспублікі Беларусь прымаюць удзел у абмеркаванні пытанняў дзяржаўнага і грамадскага жыцця на рэспубліканскіх і мясцовых сходах.

Артыкул 38. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь маюць права свабодна выбіраць і быць выбранымі ў дзяржаўныя органы на аснове ўсеагульнага, роўнага, прамога або ўскоснага выбарчага права пры тайным галасаванні.

Артыкул 39. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці са сваімі здольнасцямі, прафесійнай падрыхтоўкай маюць права роўнага доступу да любых пасадаў у дзяржаўных органах.

Артыкул 40. Кожны мае права накіроўваць асабістыя або калектыўныя звароты ў дзяржаўныя органы.

Дзяржаўныя органы, а таксама службовыя асобы абавязаны разгледзець зварот і даць адказ па сутнасці ў вызначаны законам тэрмін. Адмова ад разгляду пададзенай заявы павінна быць пісьмова матываванай.

Артыкул 41. Грамадзянам Рэспублікі Беларусь гарантуецца права на працу як найбольш годны спосаб самасамавярджэння чалавека, гэта значыць права на выбар прафесіі, роду заняткаў і работы ў адпаведнасці з прызнаннем, здольнасцямі, адукацыяй, прафесійнай падрыхтоўкай і з улікам грамадскіх патрэбнасцей, а таксама на здаровае і бяспечнае ўмовы працы.

Дзяржава стварае ўмовы для поўнай занятасці насельніцтва. У выпадку незанятасці асобы па не залежных ад яе прычын ёй гарантуецца навучанне новым спецыяльнасцям і павышэнне кваліфікацыі з улікам грамадскіх патрэбнасцей, а таксама дапамога па беспрацоўі ў адпаведнасці з законам.

Грамадзяне маюць права на абарону сваіх эканамічных і сацыяльных інтарэсаў, уключаючы права на аб'яднанне ў прафесійныя саюзы, заключэнне калектыўных дагавораў (пагадненняў) і права на забастоўку.

Прымушова праца забараняецца, акрамя работ або служб, якая вызначаецца прыговарам суда або ў адпаведнасці з законам аб надзвычайным і ваенным становішчы.

Артыкул 42. Асобам, якія працуюць па найму, гарантуецца справядлівая доля ўзнагароджання ў эканамічных выніках працы ў адпаведнасці з яе колькасцю, якасцю і грамадскім значэннем, але не ніжэй за ўзровень, які забяспечвае ім і іх сем'ям свабоднае і годнае існаванне.

Жанчыны і мужчыны, дарослыя і непаўналетнія маюць права на роўнае ўзнагароджанне за працу роўнай вартасці.

Артыкул 43. Працоўныя маюць права на адпачынак. Для тых, хто працуе па найму, гэта права забяспечваецца ўстанавленнем рабочага тыдня, які не перавышае 40 гадзін, скарачэнняй працягласці работы ў начны час, прадастаўленнем штогадовых аплатных водпулкаў, дзён штоднёвага адпачынку.

Артыкул 44. Дзяржава гарантуе кожнаму права ўласнасці і садзейнічае яе набыццю.

Уласнік мае права валодаць, карыстацца і распараджацца маёмасцю як аднаасобна, так і сумесна з іншымі асобамі. Недатыкальнасць уласнасці, права яе атрымання ў спадчыну ахоўваюцца законам.

Уласнасць, набытая законным спосабам, абараняецца дзяржавай.

(Працяг на 3-й стар.)

(Працяг. Пачатак на 2-й стар.)

Дзяржава заахочвае і ахоўвае зберажэнні грамадзян, стварае гарантыі вяртання ўкладаў.

Прымушовае адчужэнне маёмасці дапускаецца толькі па матывах грамадскай неабходнасці пры захаванні ўмоў і парадку, вызначаных законам, са своечасовым і поўным кампенсаваннем кошту адчужанай маёмасці, а таксама згодна з пастановай суда.

Ажыццёўленне права ўласнасці не павінна супярэчыць грамадскай карысці і бяспекі, наносіць шкоды навакольнаму асяроддзю, гісторыка-культурным каштоўнасцям, уціскаць правы і абараняемыя законам інтарэсы іншых асоб.

Артыкул 45. Грамадзянам Рэспублікі Беларусь гарантуецца права на ахову здароўя, уключаючы бясплатнае лячэнне ў дзяржаўных установах аховы здароўя.

Дзяржава стварае ўмовы даступнага для ўсіх грамадзян медыцынскага абслугоўвання.

Права грамадзян Рэспублікі Беларусь на ахову здароўя забяспечваецца таксама развіццём фізічнай культуры і спорту, мерамі па аздараўленню навакольнага асяроддзя, магчымаасцю карыстання аздараўленчымі ўстановамі, удасканаленнем аховы працы.

Артыкул 46. Кожны мае права на спрыяльнае навакольнае асяроддзе і на пакрыццё шкоды, прычыненай парушэннем гэтага права.

Дзяржава ажыццяўляе кантроль за рацыянальным выкарыстаннем прыродных рэсурсаў у мэтах абароны і ляльшэння ўмоў жыцця, а таксама аховы і аднаўлення навакольнага асяроддзя.

Артыкул 47. Грамадзянам Рэспублікі Беларусь гарантуецца права на сацыяльнае забеспячэнне ў старасці, у выпадку хваробы, інваліднасці, страты працаздольнасці, страты кар'еры і ў іншых выпадках, прадугледжаных законам. Дзяржава працягвае асаблівы клопат аб ветэранах вайны і працы, а таксама аб асобах, якія страцілі здароўе пры абароне дзяржаўных і грамадскіх інтарэсаў.

Артыкул 48. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь маюць права на жыллё. Гэтае права забяспечваецца развіццём дзяржаўнага і прыватнага жыллёвага фонду, садзейнічаннем грамадзянам у набыцці жылля.

Грамадзянам, якія маюць патрэбу ў сацыяльнай абароне, жыллі прадстаўляецца дзяржавай і мясцовым самакіраваннем бясплатна або па даступнай для іх плаце ў адпаведнасці з заканадаўствам.

Ніхто не можа быць адвольна пазбаўлены жылля.

Артыкул 49. Кожны мае права на адукацыю.

Гарантуецца даступнасць і бясплатнасць агульнай сярэдняй і прафесійна-тэхнічнай адукацыі.

Сярэдняя спецыяльная і вышэйшая адукацыя даступная для ўсіх у адпаведнасці са здольнасцямі кожнага. Кожны можа на конкурснай аснове бясплатна атрымаць адпаведную адукацыю ў дзяржаўных навуковых установах.

Артыкул 50. Кожны мае права захоўваць сваю нацыянальную прыналежнасць, таксама як ніхто не можа быць прымушаны да вызначэння ўказання нацыянальнай прыналежнасці.

Знявага нацыянальнай годнасці караецца згодна з законам.

Кожны мае права карыстацца роднай мовай, выбіраць мову зносінаў. Дзяржава гарантуе ў адпаведнасці з законам свабоду выбару мовы выхавання і навучання.

Артыкул 51. Кожны мае права на ўдзел у культурным жыцці. Гэта права забяспечваецца агульнадаступнасцю каштоўнасцей айчынай і сусветнай культуры, якія знаходзяцца ў дзяржаўных і грамадскіх фондах, развіццём сеткі культурна-асветных устаноў.

Свабода мастацкай, навуковай, тэхнічнай творчасці і выкладання гарантуецца.

Інтэлектуальная ўласнасць ахоўваецца законам.

Дзяржава садзейнічае развіццю культуры, навуковых і тэхнічных даследаванняў на карысць агульных інтарэсаў.

Артыкул 52. Кожны, хто знаходзіцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, абавязаны выконваць яе Канстытуцыю, законы і павяжаць нацыянальныя традыцыі.

Артыкул 53. Кожны абавязаны павяжаць годнасць, правы, свабоды, законныя інтарэсы іншых асоб.

Артыкул 54. Кожны абавязаны берагчы гісторыка-культурную, духоўную спадчыну і іншыя нацыянальныя каштоўнасці.

Артыкул 55. Ахова прыроднага асяроддзя - абавязак кожнага.

Артыкул 56. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь абавязаны прымаць удзел у фінансаванні дзяржаўных расходаў

шляхам выплаты дзяржаўных падаткаў, пошлін і іншых плацяжоў.

Артыкул 57. Абарона Рэспублікі Беларусь - абавязак і свяшчэнны доўг грамадзяніна Рэспублікі Беларусь.

Парадак праходжання вайскавай службы, падставы і ўмовы вызвалення ад вайскавай службы ці замена яе альтэрнатыўнай вызначаюцца законам.

Артыкул 58. Ніхто не можа быць прымушаны да выканання абавязкаў, якія не прадугледжаны Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь і яе законам, ці да адмаўлення ад сваіх правоў.

Артыкул 59. Дзяржава абавязана прымаць усе даступныя ёй меры дзеля стварэння ўнутранага і міжнароднага парадку, неабходнага для поўнага ажыццёўлення правоў і свабод грамадзян Рэспублікі Беларусь, прадугледжаных Канстытуцыяй.

Дзяржаўныя органы, службовыя і іншыя асобы, якім даверана выкананне дзяржаўных функцый, абавязаны ў межах сваёй кампетэнцыі прымаць неабходныя меры для ажыццёўлення і абароны правоў і свабод асоб.

Гэтыя органы і асобы нясуць адказнасць за дзеянні, якія парушаюць правы і свабоды асоб.

Артыкул 60. Кожнаму гарантуецца абарона яго правоў і свабод кампетэнтным, незалежным і непрадузятым судом у вызначаных законам тэрмінах.

З мэтай абароны правоў, свабод, гонару і годнасці грамадзяне ў адпаведнасці з законам маюць права спagnaць у судовым парадку як маёмасную шкоду, так і матэрыяльнае кампенсаванне маральнай шкоды.

Артыкул 61. Кожны мае права ў адпаведнасці з міжнародна-прававымі актамі, якія ратыфікаваны Рэспублікай Беларусь, звяртацца ў міжнародныя арганізацыі з мэтай абароны сваіх правоў і свабод, калі вычарпаны ўсе наяўныя ўнутрыдзяржаўныя сродкі прававой абароны.

Артыкул 62. Кожны мае права на юрыдычную дапамогу для ажыццёўлення і абароны правоў і свабод, у тым ліку права карыстацца ў любы момант дапамогай адвакатаў і іншых сваіх прадстаўнікоў у судзе, іншых дзяржаўных органах, органах мясцовага кіравання, на прадпрыемствах, ва ўстановах, у арганізацыях, грамадскіх аб'яднаннях і ў адносінах са службовымі асобамі і грамадзянамі. У выпадках, прадугледжаных законам, юрыдычная дапамога аказваецца за кошт дзяржаўных сродкаў.

Працідзеянне аказанню прававой дапамогі ў Рэспубліцы Беларусь забараняецца.

Артыкул 63. Ажыццёўленне прадугледжаных гэтай Канстытуцыяй правоў і свабод асобы можа быць прыпынена толькі ва ўмовах надзвычайнага або ваеннага становішча ў парадку і межах, вызначаных Канстытуцыяй і законам.

Пры ажыццёўленні асобых мер у перыяд надзвычайнага становішча не могуць абмяжоўвацца правы, прадугледжаныя ў артыкуле 24, частцы трэцяй артыкула 25, артыкулах 26, 31 Канстытуцыі.

РАЗДЗЕЛ III. ВЫБАРЧАЯ СІСТЭМА. РЭФЕРЭНДУМ

ГЛАВА 1. ВЫБАРЧАЯ СІСТЭМА

Артыкул 64. Выбары дэпутатаў і іншых асоб, якія выбіраюцца на дзяржаўныя пасады народам, з'яўляюцца ўсеагульнымі: права выбіраць маюць грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія дасягнулі 18 гадоў.

У выбарах не ўдзельнічаюць грамадзяне, прызнаныя судом недзеяздольнымі, асобы, якія ўтрымліваюцца па прыговору суда ў месцах пазбаўлення волі. У галасаванні не прымаюць удзелу асобы, у адносінах да якіх у парадку, устаноўленым крымінальна-працэсуальным заканадаўствам, выбрана мера стрымання - утрыманне пад вартай. Любое прамое або ўскоснае абмежаванне выбарчых правоў грамадзян у іншых выпадках з'яўляецца недапушчальным і караецца згодна з законам.

Узроставы ценз дэпутатаў і іншых асоб, якія выбіраюцца на дзяржаўныя пасады, вызначаецца адпаведнымі законам, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй.

Артыкул 65. Выбары з'яўляюцца свабоднымі: выбаршчык асабіста вырашае, ці ўдзельнічаць яму ў выбарах і за каго галасаваць.

Падрыхтоўка і правядзенне выбараў праводзіцца адкрыта і галосна.

Артыкул 66. Выбары з'яўляюцца роўнымі: выбаршчыкі маюць роўную колькасць галасоў.

Кандыдаты, якія выбіраюцца на дзяржаўныя пасады, удзельнічаюць у

выбарах на роўных падставах.

Артыкул 67. Выбары дэпутатаў з'яўляюцца прамымі: дэпутаты выбіраюцца грамадзянамі непасрэдна.

Артыкул 68. Галасаванне на выбарах з'яўляецца тайным: кантроль за волевыяўленнем выбаршчыкаў у ходзе галасавання забараняецца.

Артыкул 69. Права вылучэння кандыдатаў у дэпутаты належыць грамадскім аб'яднанням, працоўным калектывам і грамадзянам у адпаведнасці з законам.

Артыкул 70. Расходы на падрыхтоўку і правядзенне выбараў ажыццяўляюцца за кошт дзяржавы ў межах выдзеленых на гэты мэты сродкаў. У выпадках, прадугледжаных законам, расходы на падрыхтоўку і правядзенне выбараў могуць ажыццяўляцца за кошт сродкаў грамадскіх аб'яднанняў, прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый, грамадзян.

Артыкул 71. Правядзенне выбараў забяспечваюць выбарчыя камісіі, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй.

Парадак правядзення выбараў вызначаецца законам Рэспублікі Беларусь.

Выбары не праводзяцца ў перыяд надзвычайнага або ваеннага становішча.

Артыкул 72. Адкліканне дэпутатаў ажыццяўляецца па падставах, прадугледжаных законам.

Галасаванне аб адкліканні дэпутата праводзіцца ў парадку, прадугледжаным для выбарнага дэпутата, па ініцыятыве не менш дзевяці працэнтаў грамадзян, якія валодаюць выбарчым правам і пражываюць на адпаведнай тэрыторыі.

Падставы і парадак адклікання членаў Савета Рэспублікі ўстанаўліваюцца законам.

ГЛАВА 2. РЭФЕРЭНДУМ (НАРОДНАЕ ГАЛАСАВАННЕ)

Артыкул 73. Для вырашэння важнейшых пытанняў дзяржаўнага і грамадскага жыцця могуць праводзіцца рэспубліканскія і мясцовыя рэферэндумы.

Артыкул 74. Рэспубліканскія рэферэндумы назначаюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь па ўласнай ініцыятыве, а таксама па прапанове Палаты прадстаўнікоў і Савета Рэспублікі, якая прымаецца на іх раздільных пасяджэннях большасцю галасоў ад устаноўленага Канстытуцыяй складу (поўнага складу) кожнай з палат, або па прапанове не менш як 450 тысяч грамадзян, якія валодаюць выбарчым правам, у тым ліку не менш як 30 тысяч грамадзян ад кожнай з абласцей і горада Мінска.

Прэзідэнт пасля ўнясення на яго разгляд у адпаведнасці з законам прапаноў Палаты прадстаўнікоў і Савета Рэспублікі або грамадзян аб правядзенні рэферэндуму назначае рэспубліканскі рэферэндум.

Дата правядзення рэферэндуму ўстанаўліваецца не пазней як праз тры месяцы з дня выдання ўказа Прэзідэнта аб назначэнні рэферэндуму.

Рашэнні, прынятыя рэспубліканскім рэферэндумам, падпісваюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 75. Мясцовыя рэферэндумы назначаюцца адпаведнымі мясцовымі прадстаўнічымі органамі па сваёй ініцыятыве або па прапанове не менш дзевяці працэнтаў грамадзян, якія валодаюць выбарчым правам і пражываюць на адпаведнай тэрыторыі.

Артыкул 76. Рэферэндумы праводзяцца шляхам усеагульнага, свабоднага, роўнага і тайнага галасавання.

У рэферэндумах удзельнічаюць грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія валодаюць выбарчым правам.

Артыкул 77. Рашэнні, прынятыя рэферэндумам, могуць быць адменены або зменены толькі шляхам рэферэндуму, калі іншае не будзе вызначана рэферэндумам.

Артыкул 78. Парадак правядзення рэспубліканскіх і мясцовых рэферэндумаў, а таксама пералік пытанняў, якія не могуць быць вынесены на рэферэндум, вызначаюцца законам Рэспублікі Беларусь.

РАЗДЗЕЛ IV.

ПРЭЗІДЭНТ, ПАРЛАМЕНТ, УРАД, СУД

ГЛАВА 3. ПРЭЗІДЭНТ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 79. Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь з'яўляецца Кіраўніком дзяржавы, гарантам Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, правоў і свабод чалаве-

ка і грамадзяніна.

Прэзідэнт уасабляе адзінства народа, гарантуе рэалізацыю асноўных напрамкаў унутранай і знешняй палітыкі, прадстаўляе Рэспубліку Беларусь у адносінах з іншымі дзяржавамі і міжнароднымі арганізацыямі. Прэзідэнт прымае меры па ахове суверэнітэту Рэспублікі Беларусь, яе нацыянальнай бяспекі і тэрытарыяльнай цэласнасці, забяспечвае палітычную і эканамічную стабільнасць, перамясцяе і ўзаемадзеянне органаў дзяржаўнай улады, ажыццяўляе пасрэдніцтва паміж органамі дзяржаўнай улады.

Прэзідэнт валодае недатыкальнасцю, яго гонар і годнасць ахоўваюцца законам.

Артыкул 80. Прэзідэнтам можа быць выбраны грамадзянін Рэспублікі Беларусь па нараджэнню, не маладзейшы за 35 гадоў, які валодае выбарчым правам і пастаянна пражывае ў Рэспубліцы Беларусь не менш дзевяці гадоў непасрэдна перад выбарамі.

Артыкул 81. Прэзідэнт выбіраецца на пяць гадоў непасрэдна народам Рэспублікі Беларусь на аснове ўсеагульнага, свабоднага, роўнага і прамога выбарчага права пры тайным галасаванні. Адна і тая ж асоба можа быць Прэзідэнтам не больш двух тэрмінаў.

Кандыдаты на пасаду Прэзідэнта вылучаюцца грамадзянамі Рэспублікі Беларусь пры наяўнасці не менш як 100 тысяч подпісаў выбаршчыкаў.

Выбары Прэзідэнта назначаюцца Палатай прадстаўнікоў не пазней чым за пяць месяцаў і праводзіцца не пазней чым за два месяцы да сканчэння тэрміну паўнамоцтваў папярэдняга Прэзідэнта.

Калі пасада Прэзідэнта аказалася вакантнай, выбары праводзіцца не раней чым праз 30 дзён і не пазней чым праз 70 дзён з дня адкрыцця вакансіі.

Артыкул 82. Лічыцца, што выбары адбыліся, калі ў галасаванні прынялі ўдзел больш паловы грамадзян Рэспублікі Беларусь, уключаных у спіс выбаршчыкаў.

Прэзідэнт лічыцца выбраным, калі за яго прагаласавала больш як палова грамадзян Рэспублікі Беларусь, якія прынялі ўдзел у галасаванні.

Калі ні адзін з кандыдатаў не набраў неабходнай колькасці галасоў, то ў двухтыднёвы тэрмін праводзіцца другі тур галасавання па двух кандыдатах, якія атрымалі найбольшую колькасць галасоў выбаршчыкаў. Выбраным лічыцца кандыдат у Прэзідэнта, які атрымаў пры паўторным галасаванні больш паловы галасоў выбаршчыкаў, якія прынялі ўдзел у галасаванні.

Парадак правядзення выбараў Прэзідэнта вызначаецца законам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 83. Прэзідэнт заступае на пасаду пасля прынясення Присягі наступнага зместу:

«Заступаючы на пасаду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, урачыста клянусь верна служыць народу Рэспублікі Беларусь, павяжаць і ахоўваць правы і свабоды чалавека і грамадзяніна, заахочваць і абараняць Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь, свята і добрасумленна выконваць ускладзеныя на мяне выскія абавязкі».

Присяга прыносіцца ва ўрачыстай абстаноўцы ў прысутнасці дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў і членаў Савета Рэспублікі, суддзяў Канстытуцыйнага, Вярхоўнага і Вышэйшага Гаспадарчага суду не пазней двух месяцаў з дня выбарнага Прэзідэнта. З моманту прынясення Присягі нававыбраным Прэзідэнтам паўнамоцтва папярэдняга Прэзідэнта спыняюцца.

Артыкул 84. Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь:

1) назначае рэспубліканскія рэферэндумы;

2) назначае чарговыя і нечарговыя выбары ў Палату прадстаўнікоў, Савет Рэспублікі і мясцовыя прадстаўнічыя органы;

3) распускае палаты ў выпадках і ў парадку, прадугледжаных Канстытуцыяй;

4) назначае шэсць членаў Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў;

5) утварае, ліквідуе і рэарганізуе Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, іншыя органы дзяржаўнага кіравання, а таксама кансультаўна-дарадчыя і іншыя органы пры Прэзідэнце;

6) са згоды Палаты прадстаўнікоў назначае на пасаду Прэм'ер-міністра;

7) вызначае структуру Урада Рэспублікі Беларусь, назначае на пасаду і вызваляе ад пасады намеснікаў Прэм'ер-міністра, міністраў і іншых членаў

Урада, прымае рашэнне аб адстаўцы Урада або яго членаў;

8) са згоды Савета Рэспублікі назначае на пасаду Старшыню Канстытуцыйнага Суда, Старшыню Вярхоўнага Суда, Старшыню Вышэйшага Гаспадарчага Суда з ліку суддзяў гэтых судоў;

9) са згоды Савета Рэспублікі назначае на пасаду суддзяў Вярхоўнага Суда, суддзяў Вышэйшага Гаспадарчага Суда, Старшыню Цэнтральнай камісіі па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў, Генеральнага пракурора, Старшыню і членаў Праўлення Нацыянальнага банка;

10) назначае шэсць суддзяў Канстытуцыйнага Суда, іншых суддзяў Рэспублікі Беларусь;

11) вызваляе ад пасады Старшыню і суддзяў Канстытуцыйнага Суда, Старшыню і суддзяў Вярхоўнага Суда, Старшыню і суддзяў Вышэйшага Гаспадарчага Суда, Старшыню і членаў Цэнтральнай камісіі па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў, Генеральнага пракурора, Старшыню і членаў Праўлення Нацыянальнага банка па падставах, прадугледжаных законам, з паведамленнем Савету Рэспублікі;

12) назначае на пасаду і вызваляе ад пасады Старшыню Камітэта дзяржаўнага кантролю;

13) звяртаецца з пасланнемі да народа Рэспублікі Беларусь аб становішчы ў дзяржаве і аб асноўных напрамках унутранай і знешняй палітыкі;

14) звяртаецца са штогадовымі пасланнемі да Парламента, якія заслухоўваюцца без абмеркавання на пасяджэннях Палаты прадстаўнікоў і Савета Рэспублікі; мае права ўдзельнічаць у рабоце Парламента і яго органаў, выступаць перад імі ў любы час з прамовай або паведамленнем;

15) мае права старшынстваваць на пасяджэннях Урада Рэспублікі Беларусь;

16) назначае кіраўнікоў рэспубліканскіх органаў дзяржаўнага кіравання і вызначае іх статус; назначае прадстаўнікоў Прэзідэнта ў Парламенце і іншых службовых асоб, пасады якіх вызначаны ў адпаведнасці з заканадаўствам, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй;

17) вырашае пытанні аб прыёме ў грамадзянства Рэспублікі Беларусь, яго спыненні і прадастаўленні прытулку;

18) устанаўлівае дзяржаўныя святы і святочныя дні, ўзнагароджвае дзяржаўнымі ўзнагародамі, прысвойвае класныя чыны і званні;

19) ажыццяўляе памяляванне асуджаных;

20) вядзе перагаворы і падпісвае міжнародныя дагаворы, назначае і адклікае дыпламатычных прадстаўнікоў Рэспублікі Беларусь у замежных дзяржавах і пры міжнародных арганізацыях;

21) прымае даверчыя і адзыйныя граматы акрэдытаваных пры ім дыпламатычных прадстаўнікоў замежных дзяржаў;

22) у выпадку стыхійнага бедства, катастрофы, а таксама беспарадкаў, што суправаджаюцца гвалтам ці пагрозай гвалту з боку груп асоб і арганізацый, у выніку якіх узнікае небяспека жыццю і здароўю людзей, тэрытарыяльнай цэласнасці і існаванню дзяржавы, уводзіць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь або ў асобных яе мясцовасцях надзвычайнае становішча з унясеннем у трохдзённы тэрмін прынятага рашэння на зацвярджэнне Савета Рэспублікі;

23) у выпадках, прадугледжаных заканадаўствам, мае права адклікаць правядзенне забастоўкі або прыпыніць яе, але не больш чым на трохмесячны тэрмін;

24) падпісвае законы; мае права ў парадку, устаноўленым Канстытуцыяй, вярнуць закон або асобныя яго палажэнні са сваімі прызначэннямі ў Палату прадстаўнікоў;

25) мае права адмяняць акты Урада;

26) непасрэдна або праз ствараемыя ім органы ажыццяўляе кантроль за захаваннем заканадаўства мясцовымі органамі кіравання і самакіравання; мае права прыпыняць рашэнні мясцовых Саветаў дэпутатаў і адмяняць рашэнні мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў у выпадку неадпаведнасці іх заканадаўству;

27) фарміруе і ўзначальвае Савет Бяспекі Рэспублікі Беларусь; назначае на пасаду і вызваляе ад пасады Дзяржаўнага сакратара Савета Бяспекі;

АФІШЫНА

КАНСТЫТУЦЫЯ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

(са змяненнямі і дапаўненнямі)

(Працяг. Пачатак на 2,3-й стар.)
сеннем у трохдзённым тэрмін прынятага рашэння на зацвярджэнне Савета Рэспублікі;

30) ажыццяўляе іншыя паўнамоцтвы, ускладзеныя на яго Канстытуцыяй і законам.

Артыкул 85. Прэзідэнт на аснове і ў адпаведнасці з Канстытуцыяй выдае ўказы і распараджэнні, якія маюць абавязковую сілу на ўсёй тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

У выпадках, прадугледжаных Канстытуцыяй, Прэзідэнт выдае дэкрэты, што маюць сілу законаў. Прэзідэнт не пасярэдна або праз ствараемыя ім органы забяспечвае выкананне дэкрэтаў, указоў і распараджэнняў.

Артыкул 86. Прэзідэнт не можа займаць іншыя пасады, атрымліваць апрачч заработнай платы грашовыя ўзнагароджаны, за выключэннем ганарараў за творы навукі, літаратуры і мастацтва.

Прэзідэнт прыпыняе членства ў палітычных партыях і іншых грамадскіх аб'яднаннях, якія дамагаюцца палітычных мэт, на ўвесь тэрмін паўнамоцтваў.

Артыкул 87. Прэзідэнт можа ў любы час падаць у адстаўку. Адстаўка Прэзідэнта прымаецца Палатай прадстаўнікоў.

Артыкул 88. Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь можа быць датэрмінова вызвалены ад пасады пры стойкай нездольнасці па стану здароўя ажыццяўляць абавязкі Прэзідэнта. Рашэнне аб датэрміновым вызваленні Прэзідэнта прымаецца большасцю не менш як дзве трэці галасоў ад поўнага складу Палаты прадстаўнікоў і большасцю не менш як дзве трэці галасоў ад поўнага складу Савета Рэспублікі на падставе заключэння спецыяльна ствараемай палатамі камісіі.

Прэзідэнт можа быць зняты з пасады ў сувязі з учыненнем дзяржаўнай здрады або іншага цяжкага злачынства. Рашэнне аб вызваленні абвінавачвання і яго расследаванні ў гэтым выпадку лічыцца прынятым, калі за яго прагаласавала большасць ад поўнага складу Палаты прадстаўнікоў па прапанове не менш як адной трэці яе дэпутатаў. Расследаванне абвінавачвання арганізуецца Саветам Рэспублікі. Прэзідэнт лічыцца знятым з пасады, калі за гэта рашэнне прагаласавала не менш як дзве трэці ад поўнага складу Савета Рэспублікі, а таксама не менш як дзве трэці ад поўнага складу Палаты прадстаўнікоў.

Непрыняцце Саветам Рэспублікі і Палатай прадстаўнікоў рашэння аб зняцці Прэзідэнта з пасады на працягу месяца з дня выстаўлення абвінавачвання азначае адхіленне абвінавачвання. Прапанова аб зняцці Прэзідэнта з пасады не можа ініцыявацца ў перыяд разгляду ў адпаведнасці з Канстытуцыяй пытання аб датэрміновым спыненні паўнамоцтваў Парламенту.

У выпадку зняцця Прэзідэнта ў сувязі з учыненнем злачынства справа па сутнасці абвінавачвання разглядаецца Вярхоўным Судом.

Артыкул 89. У выпадку вакансіі пасады Прэзідэнта або немагчымасці выканання ім сваіх абавязкаў па падставе, прадугледжаных Канстытуцыяй, яго паўнамоцтвы да прынясання Прысягі нававыбраным Прэзідэнтам пераходзяць да Прэм'ер-міністра.

ГЛАВА 4. ПАРЛАМЕНТ - НАЦЫЯНАЛЬНЫ СХОД

Артыкул 90. Парламент - Нацыянальны сход Рэспублікі Беларусь з'яўляецца прадстаўнічым і заканадаўчым органам Рэспублікі Беларусь.

Парламент складаецца з дзвюх палат - Палаты прадстаўнікоў і Савета Рэспублікі.

Артыкул 91. Склад Палаты прадстаўнікоў - 110 дэпутатаў. Выбранне дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў ажыццяўляецца ў адпаведнасці з законам на аснове ўсеагульнага, свабоднага, роўнага, прамога выбарчага права пры тайным галасаванні.

Савет Рэспублікі з'яўляецца палатай тэрытарыяльнага прадстаўніцтва. Ад кожнай вобласці і горада Мінска тайным галасаваннем выбіраюцца на пасаджэннях дэпутатаў мясцовых Саветаў дэпутатаў базавага ўзроўню кожнай вобласці і горада Мінска па восем членаў Савета Рэспублікі. Восем членаў Савета Рэспублікі назначаюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

Выбары новага складу палат Парламенту назначаюцца не пазней як за чатыры месяцы і праводзяцца не пазней як за 30 дзён да сканчэння паўнамоцтваў палат Парламенту.

Артыкул 92. Дэпутатам Палаты прадстаўнікоў можа быць грамадзянін Рэспублікі Беларусь, які дасягнуў 21 года.

Членам Савета Рэспублікі можа быць грамадзянін Рэспублікі Беларусь, які дасягнуў 30 гадоў і пражыў на тэрыторыі адпаведнай вобласці, горада Мінска не менш як пяць гадоў.

Дэпутаты Палаты прадстаўнікоў ажыццяўляюць свае паўнамоцтвы ў Парламенце на прафесійнай аснове, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй. Дэпутат Палаты прадстаўнікоў можа быць адначасова членам Урада.

Адна і тая ж асоба не можа адначасова з'яўляцца членам дзвюх палат Парламенту. Дэпутат Палаты прадстаўнікоў не можа быць дэпутатам мясцовага Савета дэпутатаў. Член Савета Рэспублікі не можа быць адначасова членам Урада. Не дапускаецца сумяшчэнне абавязкаў дэпутата Палаты прадстаўнікоў, члена Савета Рэспублікі з адначасовым заняццем пасады Прэзідэнта або суддзі.

Артыкул 93. Тэрмін паўнамоцтваў Парламенту - чатыры гады. Паўнамоцтвы Парламенту могуць быць прадоўжаны на падставе закона толькі ў выпадку вайны.

Першая пасля выбараў сесія палат Парламенту склікаецца Цэнтральнай камісіяй па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў і пачынае сваю работу не пазней як праз 30 дзён пасля выбараў. Адлік трыццацідзённага тэрміну для склікання і пачатку работы першай сесіі Палаты прадстаўнікоў ажыццяўляецца з дня другога туру галасавання па выбарах яе новага складу. Калі другі тур галасавання па выбарах у Палату прадстаўнікоў не праводзіцца, адлік трыццацідзённага тэрміну ажыццяўляецца з дня правядзення першага туру агульных выбараў у Рэспубліцы Беларусь. Адлік трыццацідзённага тэрміну для склікання і пачатку работы першай сесіі Савета Рэспублікі ажыццяўляецца з дня першага пасаджэння дэпутатаў мясцовых Саветаў дэпутатаў базавага ўзроўню па выбарах членаў Савета Рэспублікі ад вобласці або горада Мінска.

У выпадках і ў парадку, прадугледжаных Канстытуцыяй, паўнамоцтвы Палаты прадстаўнікоў або Савета Рэспублікі могуць быць спынены датэрмінова. Са спыненнем паўнамоцтваў Палаты прадстаўнікоў або Савета Рэспублікі па рашэнню Прэзідэнта могуць быць таксама спынены паўнамоцтвы адпаведна Савета Рэспублікі або Палаты прадстаўнікоў.

Артыкул 94. Паўнамоцтвы Палаты прадстаўнікоў могуць быць датэрмінова спынены пры адмове ў даверы Ураду, выказванні вотуму недаверу Ураду або двухразовай адмове ў дачы галасу на назначэнне Прэм'ер-міністра.

Паўнамоцтвы Палаты прадстаўнікоў або Савета Рэспублікі могуць быць таксама датэрмінова спынены на падставе заключэння Канстытуцыйнага Суда ў выпадку сістэматычнага або грубага парушэння палатамі Парламенту Канстытуцыі.

Рашэнні па гэтых пытаннях Прэзідэнт прымае не пазней чым у двухмесячны тэрмін пасля афіцыйных кансультацый са старшынямі палат.

Палаты не могуць быць распушчаны ў перыяд надзвычайнага або ваеннага становішча, у апошняй шэсці месяцаў паўнамоцтваў Прэзідэнта, у перыяд вырашэння палатамі пытання аб датэрміновым вызваленні або зняцці Прэзідэнта з пасады.

Не дапускаецца роспуск палат на працягу года з дня іх першых пасаджэнняў.

Артыкул 95. Палаты збіраюцца на дзве чарговыя сесіі ў год.

Першая сесія адкрываецца 2 кастрычніка; яе працягласць не можа быць больш як восемдзесят дзён.

Другая сесія адкрываецца 2 красавіка; яе працягласць не можа быць больш як дзев'яноста дзён.

Калі 2 кастрычніка або 2 красавіка прыпадаюць на нерабочы дзень, то сесія адкрываецца ў першы наступны за ім рабочы дзень.

Палата прадстаўнікоў, Савет Рэспублікі ў выпадку асаблівай неабходнасці склікаюцца на нечарговую сесію па ініцыятыве Прэзідэнта, а таксама па патрабаванню большасці не менш як дзве трэці галасоў ад поўнага складу кожнай з палат па вызначаным парадку дня.

Нечарговыя сесіі адкрываюцца ўказамі Прэзідэнта.

Артыкул 96. Палата прадстаўнікоў выбірае са свайго складу Старшыню Палаты прадстаўнікоў і яго намесніка.

Савет Рэспублікі выбірае са свайго складу Старшыню Савета Рэспублікі і яго намесніка.

Старшыні Палаты прадстаўнікоў і Савета Рэспублікі, іх намеснікі вядуць пасяджэнні і кіруюць унутраным распарадкам палат.

Палата прадстаўнікоў і Савет Рэспублікі са свайго складу выбіраюць пастаянныя і ўмяшчальныя органы для вырашэння пытанняў, якія адносяцца да ведання палат.

Артыкул 97. Палата прадстаўнікоў: 1) разглядае па прапанове Прэзідэнта або па ініцыятыве не менш як 150 тысяч грамадзян Рэспублікі Беларусь, якія валодаюць выбарчым правам, праекты законаў аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у Канстытуцыю, аб тлумачэнні Канстытуцыі;

2) разглядае праекты законаў, у тым ліку аб зацвярджэнні асноўных напрамкаў унутранай і знешняй палітыкі Рэспублікі Беларусь; ваеннай дактрыны; аб ратыфікацыі і дэансацыі міжнародных дагавораў; аб асноўным змесце і прынцыпах ажыццяўлення правоў, свабод і абавязкаў грамадзян; аб грамадзянстве, статусе інашаземцаў і асоб без грамадзянства; аб правах нацыянальных меншасцей; аб зацвярджэнні рэспубліканскага бюджэту і справаздачы аб яго выкананні; устанавленні рэспубліканскіх падаткаў і збораў; аб прынцыпах ажыццяўлення адносін уласнасці; аб аснове сацыяльнай абароны; аб прынцыпах рэгулявання працы і занятасці; аб шлюбе, сям'і, дзяцінстве, мацярынстве, бацькоўстве, выхаванні, адукацыі, культуры і ахове здароўя; аб ахове навакольнага асяроддзя і рацыянальным выкарыстанні прыродных рэсурсаў; аб вызначэнні парадку вырашэння пытанняў адміністрацыйна-тэрытарыяльнага ўладкавання дзяржавы; аб мясцовым самакіраванні; аб судова-ладкаванні, судаводстве і статусе суддзю; аб крымінальнай адказнасці; аб амністыі; аб абвешчэнні ваіны і заключэнні міру; аб прававым рэжыме ваеннага і надзвычайнага становішча; аб устанавленні дзяржаўных ўзнагарод; аб тлумачэнні законаў;

3) назначае выбары Прэзідэнта;

4) дае згоду Прэзідэнту на назначэнне Прэм'ер-міністра;

5) заслухоўвае даклад Прэм'ер-міністра аб праграме дзейнасці Урада і адбрае або адхіляе праграму; паўторнае адхіленне палатой праграмы азначае выказанне вотуму недаверу Ураду;

6) разглядае па ініцыятыве Прэм'ер-міністра пытанне аб даверы Ураду;

7) па ініцыятыве не менш як адной трэці ад поўнага складу Палаты прадстаўнікоў выказвае вотум недаверу Ураду; пытанне аб адказнасці Урада не можа быць пастаўлена на працягу года пасля адбраўня праграмы яго дзейнасці;

8) прымае адстаўку Прэзідэнта;

9) устанаўляе большасцю галасоў ад поўнага складу Палаты прадстаўнікоў абвінавачанне супраць Прэзідэнта ва ўчыненні дзяржаўнай здрады або іншага цяжкага злачынства; на падставе адпаведнага рашэння Савета Рэспублікі прымае большасцю не менш як дзве трэці галасоў ад поўнага складу рашэнне аб зняцці Прэзідэнта з пасады;

10) адмяняе распараджэнні Старшыні Палаты прадстаўнікоў.

Палата прадстаўнікоў можа прымаць рашэнні па іншых пытаннях, калі гэта прадугледжана Канстытуцыяй.

Артыкул 98. Савет Рэспублікі:

1) адбрае або адхіляе прынятыя Палатай прадстаўнікоў праекты законаў аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у Канстытуцыю; аб тлумачэнні Канстытуцыі; праекты іншых законаў;

2) дае згоду на назначэнне Прэзідэнтам Старшыні Канстытуцыйнага Суда, Старшыні і суддзю Вярхоўнага Суда, Старшыні і суддзю Вышэйшага Гаспадарчага Суда, Старшыні Цэнтральнай камісіі па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў, Генеральнага пракурора, Старшыні і членаў Праўлення Нацыянальнага банка;

3) выбірае шэсць суддзю Канстытуцыйнага Суда;

4) выбірае шэсць членаў Цэнтральнай камісіі Рэспублікі Беларусь па выбарах і правядзенню рэспубліканскіх рэферэндумаў;

5) адмяняе рашэнні мясцовых Саветаў дэпутатаў, якія не адпавядаюць заканадаўству;

6) прымае рашэнне аб роспуску мясцовага Савета дэпутатаў у выпадку сістэматычнага або грубага парушэння ім патрабаванняў заканадаўства і ў іншых выпадках, прадугледжаных законам;

7) разглядае выстаўленае Палатай прадстаўнікоў абвінавачанне супраць Прэзідэнта ва ўчыненні дзяржаўнай здрады або іншага цяжкага злачынства, прымае рашэнне аб яго расследаванні. Пры наяўнасці падстаў большасцю не менш як дзвюма трацімамі галасоў ад поўнага складу прымае рашэнне аб зняцці Прэзідэнта з пасады;

8) разглядае ўказы Прэзідэнта аб уводжэнні надзвычайнага становішча, ваеннага становішча, поўнай або частковай мабілізацыі і не пазней як у трох-

дзённым тэрмін пасля іх унясення прымае адпаведнае рашэнне.

Савет Рэспублікі можа прымаць рашэнні па іншых пытаннях, калі гэта прадугледжана Канстытуцыяй.

Артыкул 99. Права заканадаўчай ініцыятывы належыць Прэзідэнту, дэпутатам Палаты прадстаўнікоў, Савету Рэспублікі, Ураду, а таксама грамадзянам, якія валодаюць выбарчым правам, у колькасці не менш як 50 тысяч чалавек і рэалізуецца ў Палаце прадстаўнікоў.

Законапраекты, вынікам прыняцця якіх можа быць скарачэнне дзяржаўных сродкаў, стварэнне або павелічэнне расходаў, могуць уносіцца ў Палату прадстаўнікоў толькі са згоды Прэзідэнта або па яго даручэнню - Урада.

Прэзідэнт або па яго даручэнню Урад маюць права ўносіць прапановы ў Палату прадстаўнікоў і Савет Рэспублікі аб абвешчэнні разгляду праекта закона тэрміновым. Палата прадстаўнікоў і Савет Рэспублікі ў гэтым выпадку павінны разгледзець дадзены праект на працягу дзесяці дзён з дня ўнясення на іх разгляд.

Па патрабаванню Прэзідэнта або, з яго згоды, Урада Палата прадстаўнікоў, Савет Рэспублікі на сваіх пасяджэннях прымаюць рашэнні, галасуючы ў цэлым за ўвесь унесены Прэзідэнтам або Урадам праект ці яго частку, захаваўшы толькі тыя папяркі, якія прапанаваны ці прыняты Прэзідэнтам або Урадам.

Артыкул 100. Любы законапраект, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй, спачатку разглядаецца ў Палаце прадстаўнікоў, а потым у Савете Рэспублікі.

Законапраект, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных Канстытуцыяй, становіцца законам пасля прыняцця Палатай прадстаўнікоў і адабраўня Саветам Рэспублікі большасцю галасоў ад поўнага складу кожнай палаты. Прынятыя Палатай прадстаўнікоў законапраекты на працягу пяці дзён перадаюцца на разгляд у Савет Рэспублікі, дзе могуць разглядацца не больш як дваццаць дзён, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй.

Закон лічыцца адабраным Саветам Рэспублікі, калі за яго прагаласавала большасць ад поўнага складу Савета Рэспублікі, або калі на працягу дваццаці дзён, а пры абвешчэнні законапраекта тэрміновым - дзесяці дзён з дня ўнясення ён не быў разгледжаны Саветам Рэспублікі. У выпадку адхілення законапраекта Саветам Рэспублікі палаты могуць стварыць пагадальную камісію, якая фарміруецца на парытэтай аснове, для пераадолення ўзніклых рознагалоссяў. Тэкст законапраекта, выпрацаваны пагадальнай камісіяй, прадстаўляецца на адабраўня абедзвюх палат.

Калі пагадальнай камісіяй не прыняты ўзгоднены тэкст законапраекта, Прэзідэнт або па яго даручэнню Урад могуць запатрабаваць, каб Палата прадстаўнікоў прыняла канчатковае рашэнне. Закон лічыцца прынятым Палатай прадстаўнікоў пры ўмове, што за яго прагаласавала не менш як дзве трэці ад поўнага складу Палаты прадстаўнікоў.

Закон, прыняты Палатай прадстаўнікоў і адабраны Саветам Рэспублікі, або прыняты Палатай прадстаўнікоў у парадку, прадугледжаным дадзеным артыкулам, прадстаўляецца ў дзесяцідзённым тэрмін Прэзідэнту на подпіс. Калі Прэзідэнт згодны з тэкстам закона, ён яго падпісвае. Калі Прэзідэнт не вяртае які-небудзь закон на працягу двух тыдняў пасля таго, як ён быў яму прадстаўлены, закон лічыцца падпісаным. Закон не лічыцца падпісаным і не ўступае ў сілу, калі ён не мог быць вернуты ў Парламент у сувязі з заканчэннем сесіі.

Пры няггодзе з тэкстам закона Прэзідэнт вяртае яго са сваімі пярэчаннямі ў Палату прадстаўнікоў, якая павінна разгледзець закон з пярэчаннямі Прэзідэнта не пазней як праз трыццаць дзён. Калі закон будзе прыняты Палатай прадстаўнікоў большасцю не менш як дзве трэці галасоў ад поўнага складу, ён разам з пярэчаннямі Прэзідэнта ў пяцідзённым тэрмін накіроўваецца ў Савет Рэспублікі, які таксама павінен разгледзець яго паўторна не пазней як праз дваццаць дзён. Закон лічыцца прынятым, калі ён адабраны большасцю не менш як дзвюма трацімамі галасоў ад поўнага складу Савета Рэспублікі. Закон пасля пераадолення Палатай прадстаўнікоў і Саветам Рэспублікі пярэчанняў Прэзідэнта падпісваецца Прэзідэнтам у пяцідзённым тэрмін. Закон уступае ў сілу і ў тым выпадку, калі ён не будзе падпісаны Прэзідэнтам у гэты тэрмін.

У такім жа парадку палатамі разглядаюцца пярэчання Прэзідэнта на асобных палачэннях закона, якія вярта-

юцца для паўторнага галасавання. У гэтым выпадку да вынясення адпаведнага рашэння Палатай прадстаўнікоў і Саветам Рэспублікі закон падпісваецца Прэзідэнтам і ўступае ў сілу, за выключэннем тых палажэнняў, адносна якіх маюцца пярэчання Прэзідэнта.

Артыкул 101. Палата прадстаўнікоў і Савет Рэспублікі законам, прынятым большасцю галасоў ад поўнага складу палат, па прапанове Прэзідэнта могуць дэлегаваць яму заканадаўчыя паўнамоцтвы на выданне і дэкрэтаў, якія маюць сілу закона. Гэты закон павінен вызначаць предмет рэгулявання і тэрмін паўнамоцтваў Прэзідэнта на выданне дэкрэтаў.

Не дапускаецца дэлеганне паўнамоцтваў Прэзідэнту на выданне дэкрэтаў, якія прадугледжваюць змяненне і дапаўненне Канстытуцыі, яе тлумачэнне; змяненне і дапаўненне праграмных законаў; зацвярджэнне рэспубліканскага бюджэту і справаздачы аб яго выкананні; змяненне парадку выбараў Прэзідэнта і Парламенту, абмежаванне канстытуцыйных правоў і свабод грамадзян. Закон аб дэлеганні заканадаўчых паўнамоцтваў Прэзідэнту не можа дазваляць яму змяненне гэтага закона, а таксама прадстаўляць права прымаць нормы, якія маюць зваротную сілу.

З прычыны асаблівай неабходнасці Прэзідэнт па сваёй ініцыятыве або па прапанове Урада можа выдаваць часовыя дэкрэты, якія маюць сілу закона. Калі такія дэкрэты выдаюцца па прапанове Урада, яны змацоўваюцца подпісам Прэм'ер-міністра. Часовыя дэкрэты павінны быць у трохдзённым тэрмін прадстаўлены для наступнага разгляду Палатай прадстаўнікоў, а потым Саветам Рэспублікі. Гэтыя дэкрэты захоўваюць сілу, калі яны не адменены большасцю не менш як дзве трэці галасоў ад поўнага складу кожнай з палат. Палаты могуць рэгуляваць законам адносіны, што ўзніклі на аснове дэкрэтаў, якія адменены.

Артыкул 102. Дэпутаты Палаты прадстаўнікоў і члены Савета Рэспублікі карыстаюцца недатыкальнасцю пры выказванні сваіх меркаванняў і ажыццяўленні сваіх паўнамоцтваў. Гэта не адносіцца да абвінавачвання іх у паклёпе і знявазе.

На працягу тэрміну сваіх паўнамоцтваў дэпутаты Палаты прадстаўнікоў і члены Савета Рэспублікі могуць быць арыштаваны, іншым чынам пазбаўлены асабістай свабоды толькі ў папярэдняй згоды адпаведнай палаты, за выключэннем учынення дзяржаўнай здрады або іншага цяжкага злачынства, а таксама затрымання на месцы ўчынення злачынства.

Крымінальная справа ў дачыненні да дэпутата Палаты прадстаўнікоў або члена Савета Рэспублікі разглядаецца Вярхоўным Судом.

Артыкул 103. Пасяджэнні палат з'яўляюцца адкрытымі. Палаты, калі гэтага патрабуюць інтарэсы дзяржавы, могуць прыняць рашэнне аб правядзенні закрытага пасяджэння большасцю галасоў ад іх поўнага складу. У час пасяджэнняў, у тым ліку ў закрытых, Прэзідэнт, яго прадстаўнікі, Прэм'ер-міністр і члены Урада могуць выступаць без чаргі тых, хто запісаўся для выступлення, столькі разоў, колькі яны гэтага запатрабуюць.

Адно пасяджэнне ў месяц рэзервуецца для пытанняў дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў і членаў Савета Рэспублікі і адказу Урада.

Дэпутат Палаты прадстаўнікоў, член Савета Рэспублікі мае права звярнуцца з запытам да Прэм'ер-міністра, члена Урада, кіраўнікоў дзяржаўных органаў, што ўтвараюцца або выбіраюцца Парламентом. Запыт павінен быць уключаны ў парадак дня палаты. Адказ на запыт належыць даць на працягу дваццаці сесійных дзён у парадку, устанавленым палатай Парламенту.

Пасяджэнне палаты лічыцца правамоцным пры ўмове, што на ім прысутнічае не менш як дзве трэці дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў або членаў Савета Рэспублікі ад поўнага складу палаты.

Галасаванне ў Палаце прадстаўнікоў і Савете Рэспублікі адкрывае і ажыццяўляецца асабіста дэпутатам, членам Савета Рэспублікі шляхам падачы голасу «за» або «супраць». Тайнае галасаванне праводзіцца толькі пры вырашэнні кадравых пытанняў.

Артыкул 104. Рашэнні Палаты прадстаўнікоў прымаюцца ў форме законаў і пастановаў. Пастановы Палаты прадстаўнікоў прымаюцца па пытаннях распарадка і кантрольнага характару.

Рашэнні Савета Рэспублікі прымаюцца ў форме пастановаў.

Рашэнні палат лічацца прынятымі пры ўмове, што за іх прагаласавала большасць ад поўнага складу палат, калі іншае не прадугледжана Канстытуцыяй.

Законы аб асноўных напрамках унутранай і знешняй палітыкі Рэспублікі (Заканчэнне на 5-й стар.)

АФІШЫНА

КАНСТЫТУЦЫЯ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

(са змяненнямі і дапаўненнямі)

(Заканчэнне. Пачатак на 2,3,4-й стар.)

лікі Беларусь, аб ваеннай дактрыне Рэспублікі Беларусь з'яўляюцца праграмнымі і лічачымі прынятымі пры ўмове, калі за іх прагаласавала не менш як дзве трэці ад поўнага складу палат.

Законы падлягаюць неадкладнаму апублікаванню пасля іх падпісання ў ўстапуцую ў сілу праз дзесяць дзён пасля апублікавання, калі ў самім законе не ўстаноўлены іншы тэрмін. У такім жа парадку публікуюцца ў ўстапуцую ў сілу дэкрэты Прэзідэнта.

Закон не мае зваротнай сілы, за выключэннем выпадкаў, калі ён змякчае або адмяняе адказнасць грамадзян.

Артыкул 105. Парадак дзейнасці Палаты прадстаўнікоў, Савета Рэспублікі, іх органаў, дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў і членаў Савета Рэспублікі вызначаюцца рэгламентамі палат, якія падпісваюцца старшынёй палат.

ГЛАВА 5. УРАД - САВЕТ МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 106. Выканаўчую ўладу ў Рэспубліцы Беларусь ажыццяўляе Урад - Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь - цэнтральны орган дзяржаўнага кіравання.

Урад у сваёй дзейнасці падсправаздачны Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь і адказны перад Парламентом Рэспублікі Беларусь.

Урад складае свае паўнамоцтвы перад нававыбраным Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

Урад Рэспублікі Беларусь складаецца з Прэм'ер-міністра, яго намеснікаў і міністраў. У склад Урада могуць уваходзіць і кіраўнікі іншых рэспубліканскіх органаў дзяржаўнага кіравання.

Прэм'ер-міністр назначаецца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь са згоды Палаты прадстаўнікоў. Рашэнне па гэтай пытанню прымаецца Палатай прадстаўнікоў не пазней як у двухтыднёвы тэрмін з дня ўнясення прапановы па кандыдатуры Прэм'ер-міністра. У выпадку двухразовай адмовы ў дачы згоды на назначэнне Прэм'ер-міністра Палатай прадстаўнікоў Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь мае права назначыць выконваючага абавязкі Прэм'ер-міністра, распусціць Палату прадстаўнікоў і назначыць новыя выбары.

Робатай Урада кіруе Прэм'ер-міністр.

Прэм'ер-міністр:

- 1) ажыццяўляе непасрэднае кіраўніцтва дзейнасцю Урада і нясе персанальную адказнасць за яго работу;
- 2) падпісвае пастановы Урада;
- 3) у двухмесячны тэрмін пасля свайго назначэння прадстаўляе Парламенту праграму дзейнасці Урада, а ў выпадку яе адхілення прадстаўляе паўторную праграму дзейнасці Урада на працягу двух месяцаў;
- 4) інфармуе Прэзідэнта аб асноўных напрамках дзейнасці Урада і аб усіх яго найважнейшых рашэннях;
- 5) выконвае іншыя функцыі, звязаныя з арганізацыяй і дзейнасцю Урада.

Урад або любы член Урада маюць права заявіць Прэзідэнту аб сваёй адстаўцы, калі лічаць немагчымым далейшае ажыццяўленне ўскладзеных на іх абавязкаў. Урад заяўляе Прэзідэнту аб адстаўцы ў выпадку выказвання Палатай прадстаўнікоў востраму недаверу Ураду.

Прэм'ер-міністр можа паставіць перад Палатай прадстаўнікоў пытанне аб даверы Ураду па прадстаўленай праграме або з канкрэтнай нагоды. Калі Палата прадстаўнікоў у даверы адмаўляе, Прэзідэнт мае права ў дзесяцідзёны тэрмін прыняць рашэнне аб адстаўцы Урада або аб роспуску Палаты прадстаўнікоў і назначэнні новых выбараў. Пры адхіленні адстаўкі Урад прадаўжае ажыццяўляць свае паўнамоцтвы.

Прэзідэнт мае права па ўласнай ініцыятыве прыняць рашэнне аб адстаўцы Урада і вызваліць ад пасады любога члена Урада.

У выпадку адстаўкі або складання паўнамоцтваў Урад Рэспублікі Беларусь па даручэнню Прэзідэнта прадаўжае ажыццяўляць свае паўнамоцтвы да сфарміравання новага Урада.

Артыкул 107. Урад Рэспублікі Беларусь:

- кіруе сістэмай падпарадкаваных яму органаў дзяржаўнага кіравання і іншых органаў выканаўчай улады;
- распрацоўвае асноўныя напрамкі ўнутранай і знешняй палітыкі і прымае меры па іх рэалізацыі;
- распрацоўвае і прадстаўляе Прэзідэнту для ўнясення ў Парламент праект рэспубліканскага бюджэту і справаздачу аб яго выкананні;
- забяспечвае правядзенне адзінай эканамічнай, фінансвай, крэдытнай і грашовай палітыкі, дзяржаўнай палітыкі ў галіне навукі, культуры, адукацыі, аховы здароўя, экалогіі, сацыяльнага забеспячэння і аплаты працы;
- прымае меры па забеспячэнню пра-

воў і свабод грамадзян, абароне інтэрасаў дзяржавы, нацыянальнай бяспекцы і абароназдольнасці, ахове ўласнасці і грамадскага парадку, барацьбе са злачыннасцю;

выступае ад імя ўласніка ў дачыненні да маёмасці, якая з'яўляецца ўласнасцю Рэспублікі Беларусь, арганізуе кіраванне дзяржаўнай уласнасцю; забяспечвае выкананне Канстытуцыі, законаў і дэкрэтаў, уключаў і распрадажэнняў Прэзідэнта;

адмяняе акты міністэрстваў і іншых рэспубліканскіх органаў дзяржаўнага кіравання;

ажыццяўляе іншыя паўнамоцтвы, ускладзеныя на яго Канстытуцыяй, законам і актамі Прэзідэнта.

Артыкул 108. Урад Рэспублікі Беларусь выдае пастановы, якія маюць абавязковую сілу на ўсёй тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Прэм'ер-міністр выдае ў межах сваёй кампетэнцыі распараджэнні.

Кампетэнцыя, парадак арганізацыі і дзейнасці Урада вызначаюцца на аснове Канстытуцыі законам аб Савеце Міністраў Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 6. СУД

Артыкул 109. Судовая ўлада ў Рэспубліцы Беларусь належыць судам. Сістэма судов будуюцца на прынцыпах тэрытарыяльнасці і спецыялізацыі.

Судадкладанне ў Рэспубліцы Беларусь вызначаецца законам.

Утварэнне надзвычайных судов забараняецца.

Артыкул 110. Суддзі пры ажыццяўленні правосуддзя незалежныя і падпарадкоўваюцца толькі закону.

Якое-небудзь умяшанне ў дзейнасць суддзяў па выкананню правосуддзя недапушчальнае і цягне адказнасць па закону.

Артыкул 111. Суддзі не могуць ажыццяўляць прадпрыемальніцкую дзейнасць, выконваць іншую аплатаемую работу, акрамя выкладчыцкай і навукова-даследчай.

Падставы для выбарання (назначэння) суддзяў на пасады і іх вызвалення прадугледжваюцца законам.

Артыкул 112. Суды ажыццяўляюць правосуддзе на аснове Канстытуцыі і прынятых у адпаведнасці з ёю іншых нарматывных актаў.

Калі пры разглядзе канкрэтнай справы суд прыйдзе да вываду аб неадпаведнасці нарматывнага акта Канстытуцыі, ён прымае рашэнне ў адпаведнасці з Канстытуцыяй і ставіць ва ўстаноўленым парадку пытанне аб прызнанні дадзенага нарматывнага акта неканстытуцыйным.

Артыкул 113. Справы ў судах разглядаюцца калегіяльна, а ў прадугледжаных законам выпадках - аднаасобна суддзямі.

Артыкул 114. Разбор спраў ва ўсіх судах адкрыты.

Слуханне спраў у закрытым судовым пасяджэнні дапускаецца толькі ў выпадках, вызначаных законам, з выкананнем усіх правілаў судаводства.

Артыкул 115. Правасуддзе ажыццяўляецца на аснове спаборнасці і роўнасці бакоў у працэсе.

Судовыя пастановы з'яўляюцца абавязковымі для ўсіх грамадзян і службовых асоб.

Бакі і асобы, якія ўдзельнічаюць у працэсе, маюць права на абскарджанне рашэнняў, прыгавораў і іншых судовых пастановаў.

Артыкул 116. Кантроль за канстытуцыйнасцю нарматывных актаў у дзяржаве ажыццяўляецца Канстытуцыйным Судом Рэспублікі Беларусь.

Канстытуцыйны Суд Рэспублікі Беларусь фарміруецца ў колькасці 12 суддзяў з высокакваліфікаваных спецыялістаў у галіне права, якія маюць, як правіла, вучоную ступень.

Шэсць суддзяў Канстытуцыйнага Суда назначаюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь, шэсць суддзяў выбіраюцца Саветам Рэспублікі. Старшыня Канстытуцыйнага Суда назначаецца Прэзідэнтам са згоды Савета Рэспублікі. Тэрмін паўнамоцтваў членаў Канстытуцыйнага Суда - 11 гадоў. Грынчы ўзрост членаў Канстытуцыйнага Суда - 70 гадоў.

Канстытуцыйны Суд па прапанавах Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Палаты прадстаўнікоў, Савета Рэспублікі, Вярхоўнага Суда Рэспублікі Беларусь, Вышэйшага Гаспадарчага Суда Рэспублікі Беларусь, Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь дае заключэнні:

аб адпаведнасці законаў, дэкрэтаў, указаў Прэзідэнта, міжнародных дагаворных і іншых абавязатэльнасцяў Рэспублікі Беларусь Канстытуцыі і

міжнародна-прававым актам, ратыфікаваным Рэспублікай Беларусь;

аб адпаведнасці актаў міждзяржаўных утварэнняў, у якія ўваходзіць Рэспубліка Беларусь, указаў Прэзідэнта, выдадзеных у мэтах выканання закона, Канстытуцыі, міжнародна-прававым актам, ратыфікаваным Рэспублікай Беларусь, законам і дэкрэтам;

аб адпаведнасці пастановаў Савета Міністраў, актаў Вярхоўнага Суда, Вышэйшага Гаспадарчага Суда, Генеральнага пракурора Канстытуцыі, міжнародна-прававым актам, ратыфікаваным Рэспублікай Беларусь, законам, дэкрэтам і ўказам;

аб адпаведнасці актаў любога другога дзяржаўнага органа Канстытуцыі, міжнародна-прававым актам, ратыфікаваным Рэспублікай Беларусь, законам, дэкрэтам і ўказам.

Нарматывныя акты або іх асобныя палажэнні, прызнаныя неканстытуцыйнымі, страчваюць сілу ў парадку, што вызначаецца законам.

У выпадках, прадугледжаных Канстытуцыяй, Канстытуцыйны Суд па прапанове Прэзідэнта дае заключэнне аб наяўнасці фактаў сістэматычнага або грубага парушэння палатамі Парламента Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь.

Кампетэнцыя, арганізацыя і парадак дзейнасці Канстытуцыйнага Суда вызначаюцца законам.

РАЗДЗЕЛ V. МЯСЦОВАЕ КІРАВАННЕ І САМАКІРАВАННЕ

Артыкул 117. Мясцовое кіраванне і самакіраванне ажыццяўляецца грамадзянамі праз мясцовыя Саветы дэпутатаў, выканаўчыя і распарадчыя органы, органы тэрытарыяльнага грамадскага самакіравання, мясцовыя рэферэндумы, сходы і іншыя формы прамога ўдзелу ў дзяржаўных і грамадскіх справах.

Артыкул 118. Мясцовыя Саветы дэпутатаў выбіраюцца грамадзянамі адпаведных адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак тэрмінам на чатыры гады.

Артыкул 119. Кіраўнікі мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў назначаюцца на пасаду і вызваляюцца ад пасады Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь або ва ўстаноўленым ім парадку і зацвярджаюцца на пасадзе адпаведнымі мясцовымі Саветамі дэпутатаў.

Артыкул 120. Мясцовыя Саветы дэпутатаў, выканаўчыя і распарадчыя органы ў межах кампетэнцыі вырашаюць пытанні мясцовага значэння зыходзячы з агульнадзяржаўных інтэрасаў і інтэрасаў насельніцтва, якое пражывае на адпаведнай тэрыторыі, выконваюць рашэнні вышэйстаячых дзяржаўных органаў.

Артыкул 121. Да выключнай кампетэнцыі мясцовых Саветаў дэпутатаў належыць:

- зацвярджэнне праграм эканамічнага і сацыяльнага развіцця, мясцовых бюджэтаў і справаздач аб іх выкананні;
- устаўленне ў адпаведнасці з законам мясцовых падаткаў і збораў;
- вызначэнне ў межах, устанавленых законам, парадку кіравання і распараджэння камунальнай уласнасцю;
- назначэнне мясцовых рэферэндумаў.

Артыкул 122. Мясцовыя Саветы дэпутатаў, выканаўчыя і распарадчыя органы на падставе дзеючага заканадаўства прымаюць рашэнні, якія маюць абавязковую сілу на адпаведнай тэрыторыі.

Рашэнні мясцовых Саветаў дэпутатаў, якія не адпавядаюць заканадаўству, адмяняюцца вышэйстаячымі прадстаўнічымі органамі.

Рашэнні мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, якія не адпавядаюць заканадаўству, адмяняюцца адпаведнымі Саветамі дэпутатаў, вышэйстаячымі выканаўчымі і распарадчымі органамі, а таксама Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.

Рашэнні мясцовых Саветаў дэпутатаў, выканаўчых і распарадчых органаў, якія абмяжоўваюць ці парушаюць правы, свабоды і законныя інтарэсы грамадзян, а таксама ў іншых прадугледжаных заканадаўствам выпадках могуць быць абскарджаны ў судовым парадку.

Артыкул 123. У выпадку сістэматычнага або грубага парушэння мясцовым Саветам дэпутатаў патрабаванняў заканадаўства ён можа быць распушчаны Саветам Рэспублікі. Іншыя падставы датэрміновага спынення паўнамоцтваў мясцовых Саветаў дэпутатаў вызначаюцца законам.

Артыкул 124. Кампетэнцыя, парадак стварэння і дзейнасці органаў мясцовага кіравання і самакіравання вызначаюцца заканадаўствам.

РАЗДЗЕЛ VI.

ПРАКУРАТУРА. КАМІТЭТ ДЗЯРЖАЎНАГА КАНТРОЛЮ ГЛАВА 7. ПРАКУРАТУРА

Артыкул 125. Нагляд за дакладным і аднастайным выкананнем законаў, дэкрэтаў, указаў і іншых нарматывных актаў міністэрствамі і другімі падведнымі Савету Міністраў органамі, мясцовымі прадстаўнічымі і выканаўчымі органамі, прадпрыемствамі, арганізацыямі і ўстановамі, грамадскімі аб'яднаннямі, службовымі асобамі і грамадзянамі ўскладаецца на Генеральнага пракурора Рэспублікі Беларусь і падначаленых яму пракурораў.

Пракуратура ажыццяўляе нагляд за выкананнем законаў пры расследаванні злачынстваў, адпаведнасцю закону судовых рашэнняў па грамадзянскіх, крымінальных справах і справах аб адміністрацыйных правапарушэннях, у выпадках, прадугледжаных законам, праводзіць папярэдняе следства, падтрымлівае дзяржаўнае абвінавачванне ў судах.

Артыкул 126. Адзіную і цэнтралізаваную сістэму органаў пракуратуры ўзначальвае Генеральны пракурор, які назначаецца Прэзідэнтам са згоды Савета Рэспублікі.

Ніжэйстаячы пракуроры назначаюцца Генеральным пракурорам.

Артыкул 127. Генеральны пракурор і ніжэйстаячы пракуроры незалежныя ў ажыццяўленні сваіх паўнамоцтваў і кіруюцца заканадаўствам. У сваёй дзейнасці Генеральны пракурор падсправаздачны Прэзідэнту.

Артыкул 128. Кампетэнцыя, арганізацыя і парадак дзейнасці органаў пракуратуры вызначаюцца заканадаўствам.

ГЛАВА 8. КАМІТЭТ ДЗЯРЖАЎНАГА КАНТРОЛЮ

Артыкул 129. Дзяржаўны кантроль за выкананнем рэспубліканскага бюджэту, выкарыстаннем дзяржаўнай уласнасці, выкананнем актаў Прэзідэнта, Парламента, Урада і іншых дзяржаўных органаў, якія рэгулююць адносіны дзяржаўнай уласнасці, гаспадарчары, фінансавыя і падатковыя адносіны, ажыццяўляе Камітэт дзяржаўнага кантролю.

Артыкул 130. Камітэт дзяржаўнага кантролю ўтвараецца Прэзідэнтам.

Старшыня Камітэта дзяржаўнага кантролю назначаецца Прэзідэнтам.

Артыкул 131. Кампетэнцыя, арганізацыя і парадак дзейнасці Камітэта дзяржаўнага кантролю вызначаюцца заканадаўствам.

РАЗДЗЕЛ VII. ФІНАНСАВА-КРЭДЫТНАЯ СІСТЭМА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Артыкул 132. Фінансава-кредытная сістэма Рэспублікі Беларусь уключае бюджэтную сістэму, банкаўскую сістэму, а таксама фінансавыя сродкі пазабюджэтных фондаў, прадпрыемстваў, устаноў, арганізацый і грамадзян.

На тэрыторыі Рэспублікі Беларусь праводзіцца адзіная бюджэтна-фінансавая, падатковая, грашовая-кредытная, валютная палітыка.

Артыкул 133. Бюджэтная сістэма Рэспублікі Беларусь уключае рэспубліканскі і мясцовыя бюджэты.

Даходы бюджэту фарміруюцца за кошт падаткаў, якія вызначаюцца законам, іншых абавязковых плацяжоў, а таксама іншых паступленняў.

Агульнадзяржаўныя расходы ажыццяўляюцца за кошт рэспубліканскага бюджэту ў адпаведнасці з яго расходнай часткай.

У адпаведнасці з законам у Рэспубліцы Беларусь могуць стварацца пазабюджэтных фонды.

Артыкул 134. Парадак складання, зацвярджэння і выканання бюджэтаў і дзяржаўных пазабюджэтных фондаў вызначаецца законам.

Артыкул 135. Справаздача аб выкананні рэспубліканскага бюджэту прадстаўляецца на разгляд Парламента не пазней пяці месяцаў з дня заканчэння справаздачнага фінансавога года.

Справаздачы аб выкананні мясцовых бюджэтаў падаюцца на разгляд адпаведных Саветаў дэпутатаў у вызначаны заканадаўствам тэрмін.

Справаздачы аб выкананні рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў публікуюцца.

Артыкул 136. Банкаўская сістэма Рэспублікі Беларусь складаецца з Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь і іншых банкаў. Нацыянальны банк рэгулюе крэдытныя адносіны, грашовае абарачэнне, вызначае парадак разлікаў і валодае выключным правам эмісіі грошай.

РАЗДЗЕЛ VIII.

ДЗЕЙННЕ КАНСТЫТУЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І ПАРАДАК ЯЕ ЗМЯНЕННЯ

Артыкул 137. Канстытуцыя валодае найвышэйшай юрыдычнай сілай. Законы, дэкрэты, указы і іншыя акты дзяржаўных органаў выдаюцца на падставе і ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь.

У выпадку разыходжання закона, дэкрэта або ўказа з Канстытуцыяй дзейнічае Канстытуцыя.

У выпадку разыходжання дэкрэта або ўказа з законам закон мае вышэйшасць толькі тады, калі паўнамоцтва на выданне дэкрэта або ўказа былі прадастаўлены законам.

Артыкул 138. Пытанне аб змяненні і дапаўненні Канстытуцыі разглядаецца палатамі Парламента па ініцыятыве Прэзідэнта або не менш як 150 тысяч грамадзян Рэспублікі Беларусь, якія валодаюць выбарчым правам.

Артыкул 139. Закон аб змяненні і дапаўненні Канстытуцыі можа быць прыняты пасля двух абмеркаванняў і адабрэння Парламентом з праемежам не менш трох месяцаў.

Змяненні і дапаўненні Канстытуцыі Парламентам не праводзяцца ў перыяд надзвычайнага становішча, а таксама ў апошнія шэсць месяцаў паўнамоцтваў Палаты прадстаўнікоў.

Артыкул 140. Канстытуцыя, законы аб унясенні ў яе змяненняў і дапаўненняў, аб унясенні ў дзеянне ўказаных законаў, акты аб тлумачэнні Канстытуцыі лічацца прынятымі, калі за іх прагаласавала большасць грамадзян, унесеныя ў спісы для галасавання.

Змяненні і дапаўненні Канстытуцыі могуць быць праведзены праз рэферэндум. Рашэнне аб змяненні і дапаўненні Канстытуцыі шляхам рэферэндуму лічыцца прынятым, калі за яго прагаласавала большасць грамадзян, унесеныя ў спісы для галасавання.

Раздзелы I, II, IV, VIII Канстытуцыі могуць быць зменены толькі шляхам рэферэндуму.

РАЗДЗЕЛ IX.

ЗАКЛЮЧНЫЯ І ПЕРАХОДНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 141. Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь 1994 года са змяненнямі і дапаўненнямі, прынятымі на рэспубліканскім рэферэндуме (гэтай Канстытуцыя), уступае ў сілу з дня яе апублікавання, за выключэннем яе асобных палажэнняў, якія ўстапуцую ў сілу ў тэрміны, устанавленыя гэтай Канстытуцыяй. Адначасова спыняецца дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь «Аб парадку ўступлення ў сілу Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь».

Артыкул 142. Законы, указы і іншыя акты, што дзейнічалі на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь да ўвядзення ў дзеянне гэтай Канстытуцыі, прымяняюцца ў частцы, якая не супярэчыць Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 143. У месячны тэрмін з дня ўступлення ў сілу гэтай Канстытуцыі Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь і Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь фарміруюць Палату прадстаўнікоў з ліку дэпутатаў Вярхоўнага Савета, выбраных да дня прызначэння даты правядзення рэспубліканскага рэферэндуму 1996 года. Пры гэтым дэпутаты Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь захоўваюць свае паўнамоцтвы на працягу тэрміну, прадугледжанага гэтай Канстытуцыяй. Тэрмін іх паўнамоцтваў лічыцца з дня ўступлення ў сілу гэтай Канстытуцыі.

Савет Рэспублікі фарміруецца ў парадку, прадугледжаным артыкулам 91 гэтай Канстытуцыі.

Калі ў названы тэрмін склад Палаты прадстаўнікоў не будзе сфарміраваны з прычыны рознагалоссяў паміж Прэзідэнтам і Вярхоўным Саветам, Прэзідэнт у адпаведнасці з пунктамі 2 і 3 артыкула 84 гэтай Канстытуцыі распускае Вярхоўны Савет і прызначае выбары ў Парламент.

Артыкул 144. Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь захоўвае свае паўнамоцтвы. Тэрмін яго паўнамоцтваў лічыцца з дня ўступлення ў сілу гэтай Канстытуцыі.

Артыкул 145. Урад Рэспублікі Беларусь набывае з дня ўступлення ў сілу гэтай Канстытуцыі ўстаноўленыя ёю правы і абавязкі.

Артыкул 146. Прэзідэнт, Парламент, Урад на працягу двух месяцаў з дня ўступлення ў сілу гэтай Канстытуцыі ўтвараюць і фарміруюць названыя ў ёй органы ў парадку, устанавленым гэтай Канстытуцыяй, калі іншае не прадугледжана часткай трэ



Акцыянернае таварыства «Гомельшкло»: наша прадукцыя

Валерый ЧАХОЎСКІ, генеральны дырэктар акцыянернага таварыства «Гомельшкло»:

«ЗА НЕКАЛЬКІ АПОШНІХ ГАДОЎ МЫ ПРАДЫСЦАМ»

Старонкі бі...

ДЛЯ ПАЧАТКУ давайце крыху задумаемся над такім пытаннем: што значыць для чалавека шкло? Так, гэта матэрыял, без якога, як гаворыцца, сёння нам ні туды і ні сюды. Дыяпазон яго прымянення настолькі шырокі, што нельга не пагадзіцца з высновай прафесара і паўнапраўнага члена Пецярбургскай Акадэміі навук Міхайлы Васільевіча Ламаносава, які ў пісьме аб карысці шкла да камергера Івана Іванавіча Шувалава паэтычна ўсклікнуў: «Пою перед тобой в восторге похвалу не камням дорогим, не злату, но «Стеклу!».

Сапраўды, без шкла сёння практычна не абходзіцца ніводная галіна народнай гаспадаркі, не абходзіцца наш быт. І калі яшчэ нядаўна слова «шкло» асацыявалася з паняццем «ломкі, крохкі матэрыял», дык зараз да яго дабавіліся яшчэ і такія важныя характарыстыкі, як «трывалы, высокатрывалы». А гэта азначае, што шкло ў нашы дні заваёўвае новыя пазіцыі, новыя вышыні і, несумненна, не страціць іх і ў будучым.

Між іншым, аб шкле лепш не скажаш, чым яго творцы. Бо яно для іх — гэта і хлеб, і да хлеба, і радасць, і песня. Яно для іх — само жыццё!

— Валерый Аляксеевіч, нашым чытачам, мяркую, цікава было б зазірнуць у гісторыю шкла. Якая яна?

— Вучоная сцвярджае, што варыць шкло чалавек навукай у чацвёртым стагоддзі да нашай эры. І гэтым старажытным рамяством упершыню авалодалі егіпцяне і месапатамцы, на тэрыторыі якіх былі выяўлены шкляныя знаходкі, звязаныя з развіццём ганчарства. Натуральна, што шкло тады было непразрыстым. І патрабавалася нямаля часу, каб выраб шкла людзі ўдасканалілі такім чынам, каб яно стала празрыстым, бясколерным, а розны асартымент яго фармаваўся выдуваннем. Гэтыя дзве задачы былі вырашаны на мяжы нашай эры. Безумоўна, узгаданыя карэнныя змены ў тэхналогіі атрымання шкла зусім не азначаюць, што яно было пастаўлена на патак. Але бяспрэчна адно: паступова то ў адной краіне, то ў другой у вырабе гэтага каштоўнага матэрыялу з'яўлялася нешта новае, прагрэсіўнае, і яно становілася здабыткам іншых.

— Напрыклад?

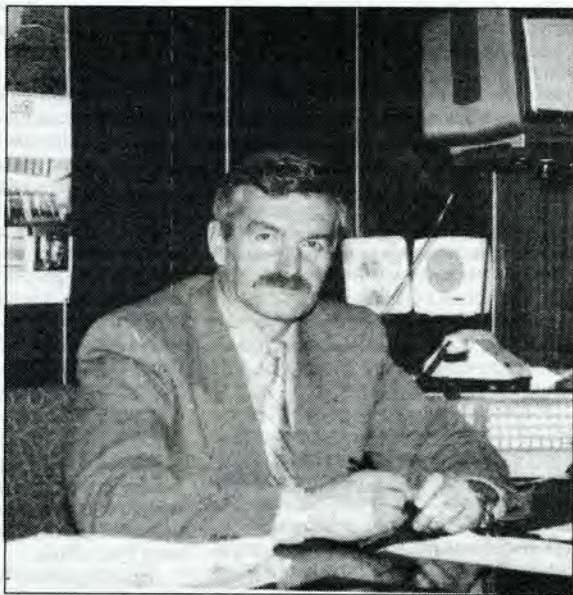
— У 1612 годзе манах Антонію Неры напісаў кнігу, якая лічыцца першай навуковай працай па шкловытворчасці, а крыху пазней алхімік І. Кункель апублікаваў па гэтай справе свае сачыненні. У гэты ж прыблізна час англічане пачалі выплаўляць шкло з дапамогай вугалю, а французы прымянілі спосаб адліўкі люстранага шкла на медных плітах з так званай наступнай пракаткай. А крыху пазней была асвоена вытворчасць аконнага і аптычнага шкла. Гэта адбылося ў сувязі з адкрыццём метаду траўлення шкла сумессю плавікавага шпату і сернай кіслаты.

— А як, Валерый Аляксеевіч, развівалася вытворчасць шкла на Русі, у нашай старонцы?

— На тэрыторыі сучаснай Беларусі выраб яго быў наладжаны ў III-IV стст., а значнае развіццё шкловытворчасці адзначаецца ў старажытнай Русі яшчэ ў дамангольскі перыяд, у тым ліку ў Полацку, Навагрудку і Гродне. Варта зазначыць, што першы буйны шклозавод у рускай дзяржаве быў створаны ў 1635 годзе каля горада Мажайска, што істотны ўклад у развіццё вытворчасці шкла ўнеслі такія расійскія вучоныя, як М. В. Ламаносаў, Э. Г. Лаксман, С. П. Петухоў, А. К. Чугуноў, Д. І. Мендзялееў, В. Е. Цішчанка.

— Вядома, што ў вытворчасці шкла ажно да нашага стагоддзя пераважала ручная праца — цяжкая, складаная...

— Ды не, да гэтага трэба дадаваць яшчэ гадкоў пяцьдзесят. Бо афіцыйна лічыцца, што механізацыя і аўтаматызацыя яе шырока пачынаецца з другой паловы дваццатага стагоддзя. Хацелі бы прыгадаць яшчэ наступныя лічбы. У 1913 годзе ў Расіі налічвалася 259 шкларобчых заводаў, і па вытворчасці гэтага матэрыялу яна займала адзінаццатае месца ў Еўропе. У 1972 годзе ў СССР было 197 заводаў, і па выпуску шкла ў агульным аб'ёме ён быў на другім месцы ў свеце, а па аконнаму шклу — на першым. Беларусь мела тады восем шклозаводаў і знаходзілася на трэцяй ганаровай пры-



ступцы па вырабу шкла сярод усіх рэспублік былога Саюза.

— І Гомельскі ордэна Леніна шклозавод імя Ламаносава з'яўляўся адным з буйнейшых не толькі ў Беларусі, але і СССР...

— Як кажуць, слова з песні не выкінеш, бо гэта — так. Але папраўлю вас: не толькі буйнейшы, але і перадавы ва ўсіх адносінах, аб чым сведчаць старонкі яго гісторыі (глядзіце матэрыялы, якія расказваюць аб працоўнай біяграфіі прадпрыемства, змешчаныя ў сённяшнім развароце газеты). Я не буду засяроджваць тут увагу на лічбах, аднак скажу, што ўзводзілі наш завод тысячы людзей розных спецыяльнасцей з усіх канцоў вялікай дзяржавы: будоўля была аб'яўлена асабліва ўдарным аб'ектам. Прадпрыемства паступова развівалася, расло, і калектыву яго множуць свае працоўныя поспехі. Пры дырэктару Дзмітрыю Васільевічу Залізняку, які пасля вайны ўзначальваў прадпрыемства больш чым трыццаць гадоў і многае зрабіў для навукова-тэхнічнага прагрэсу, завод зрабіў вялікі крок наперад. Яго справу прадоўжылі такія таленавітыя кіраўнікі, як Артур Васільевіч Юрчанка, Павел Уладзіміравіч Шыпук (зараз ён — старшыня Гомельскага аблвыканкома), Мікалай Мікалаевіч Брукоў, у выніку чаго завод ператварыўся ў флагман айчынай шкляной прамысловасці.

Прадпрыемства спецыялізуецца на выпуску аконнага шкла, і на гэтай аснове арганізавана яго прамысловая перапрацоўка, якая ўключае выраб бяспечнага шкла (да васьмісот тысяч квадратных метраў) для легкавых і грузавых аўтамабіляў, трактароў «МТЗ», кормаўборачных камбайнаў і іншых відаў транспарту, шкла для мэблі, духавых шафаў газавых і электрычных пліт, паліцаў шкла для бытовых халадзільнікаў. Загартаванае шкло прадпрыемства валодае павышанай механічнай трываласцю, стойкасцю да ўдараў і тэрмічнай стойкасцю пры перападзе тэмператур да двухсот градусаў, бяспечай пры разбурэнні. Мы выпускаем таксама керамічныя вырабы па індывідуальных заказах (падлогавыя вазы, вазоны і дэкаратыўныя свяцільнікі і падсвечнікі, тэматычныя і дэкаратыўныя пано для ваннавых пакояў, басейнаў, лазняў). Асобна хачу сказаць аб тым, што прадпрыемства мае магутнасці па вырабу цэглазалаццёвых блокаў з пенашкла для будаўнічых канструкцый і абсталявання пры тэмпературы ізаляцыі павярхні ад мінус трыццаці да плюс чатырохсот градусаў, якія адносяцца да групы незгаральных матэрыялаў і зніжаюць страты цяпла на аб'ектах у тры разы, а таксама тое, што параўнальна нядаўна калектыву асвоіў выпуск шклатары (паўлітровых бутэлек у аб'ёме 35 мільёнаў штук у год), працуючы ў сціслы тэрмін і на высокім тэхнічным узроўні рэ-

1930 год — пачатак будаўніцтва завода

1932 — Савет Працы і Абароны СССР аб'явіў будоўлю асабліва ўдарным аб'ектам

1933 — выраблена першая лента шкла; дзень нараджэння Гомельскага механізаванага шклозавода

1934 — уведзена ў строй дзеючых другая сістэма

1935 — упершыню ў краіне распрацаваны і ўкаранены спосаб шнэкавай загрузкі шыты і паскоранай варкі шкламасы; завод выпрацаваў каля дзесяці працэнтаў саюзнага выпуску ліставага шкла; распрацавана спецыяльная ўстаноўка, якая дазволіла адмовіцца ад імпарту соды, і ўкаранёна тэхналогія вырабу гікаліту — шкла, якое не б'ецца

1936 — упершыню ў СССР асвоена вытворчасць вітрыннага і шліфаванага шкла

1937 — уступіў у строй адзіны ў краіне цэх — канвеер выпрацоўкі люстранага шкла

1941 — з работнікаў прадпрыемства сфарміраваны батальён народнага апалчэння, які прыняў удзел у баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі

1943 — пачатак адраджэння завода

1945 — першая прадукцыя і другая прэмія сярод прадпрыемстваў шкляной прамысловасці Савецкага Саюза

1947 — калектыву перавысіў даваенны ўзровень вырабу прадукцыі

1950 — уведзены ў эксплуатацыю першы сярод аналагічных прадпрыемстваў краіны люлечны канвеер для транспарціроўкі шкла з машынна-ваннага цэха ў разны цэх

1951 — наладжана прамысловая вытворчасць шкляных труб

1952 — Савет Міністраў СССР даручыў прадпрыемству масавы выраб вітрыннага шкла

1954 — пачаў работу цэх па выпуску пенашкла

канструкцыю былой вытворчасці шкляных тэрмастойкіх труб, якія перасталі карыстацца попытам. Такіх ліній, якія мы заклілі ў Расіі, у нас тры, але хочам набыць яшчэ і чацвёртую — у Чэхіі. Попыт на бутэлікі такі, што ўжо ўтварыліся чэргі на атрыманне іх асобнымі арганізацыямі краін СНД.

— Ці можна, Валерый Аляксеевіч, сказаць, што ваш калектыв і зараз з'яўляецца адным з буйнейшых прадпрыемстваў шкляной прамысловасці СНД?

— Безумоўна. Агульная плошча нашай вытворчай базы — семсот тысяч квадратных метраў, кадравы састаў — каля трох тысяч спецыялістаў. Мы маем вопыт работы на міжнародным рынку: прадукцыя прадпрыемства экспартавалася ў краіны Еўропы, Блізкага Усходу і ЗША ў аб'ёме, які перавышае 1500 тысяч квадратных метраў у год, а попыт на яе зараз не абмяжоўваецца рэгіёнам Беларусі. Яна рэалізуецца таксама ў Расіі, Малдове, Украіне, краінах Балты і Нідэрландах.

— Няўжо вас не закрануў эканамічны крызіс?

— Ды вы што? Ён таксама балюча ўдарыў і па нас. У выніку вядомых прычын попыт на аконнае шкло рэзка ўпаў, і мы ў 1994 годзе магутнасці па яго вытворчасці зменшылі ажно ў два разы за кошт кансервацыі адной ваннай печы. Не буду ўтойваць: прадпрыемства тады апынулася, можна сказаць, на мяжы краху.

— Парадокс нейкі: увесь час вы займалі перадавы пазіцыі ў навукова-тэхнічным развіцці галіны, ваша прадукцыя знаходзіла збыт, і раптам — на грані банкруцтва. Ці не перабольшаеце вы, Валерый Аляксеевіч?

— Не, не перабольшаю. Справа ў тым, што аконнае шкло, якое мы увесь час выпускалі, мае абмежаванні — прымяняецца для цяпляльнай гаспадаркі, у будаўніцтве і г. д. Буду шчырым: пры зношаным абсталяванні і састарэлай тэхналогіі вертыкальнага выцягвання шкла якасць яго адставала ад патрэб дня, што азначала неканкурэнтаздольнасць на рынку і адсутнасць перспектывы. Вось чаму была намечана рэканструкцыя завода яшчэ ў той час, калі не разваліўся Савецкі Саюз на шэраг краін. Дарэчы, цікава, як гэта атрымалася.

На адной вялікай нарадзе ў Мінска ўзнята пытанне аб будаўніцтве ў краіні па выпуску паліраванага шкла. Ваць месца яе ўзвядзення, слова павіны Шыпук, які працаваў тады галоўным скагам шклозавода, і сказаў, што калі б гэту адказную і складаную задачу лі: маўляў, не па Сеньку шапка, як гмах, аднак прапанову Масквы белавалі. На свет з'явілася адпаведная пта Міністраў аб неабходнасці рэканструкцыі і правядзенні сасцяяльных занах з мадэрнізацыяй яго рабочачастаравацца зусім новае прадпрыемнае тэхналогіяй і якасцю прадукцыі, сусветным узорам. Каб увяліць яго двухпавярховы галоўны корпус мае шырыню — пяцьдзесят чатыры метры паможныя карпусы — нарыхтоўчы станцыя, станцыя ачысткі і г. д. За стцаўваць дзесяць вагонаў сыравіны, а тон яе, і вырабляць сто тысяч квадратных метраў шкла. Іншымі словамі, зляць сорак мільёнаў квадратных метраў двухмільметровую таўшыню. Уяўляецца...

— Гэта сапраўдная шкляная лінія ці, як вы называеце, заводныя спецыялісты. І абсталяванне...

— Нічога падобнага. Новую вытворчацы(!) праектных інстытутаў былога пастаўлялі краіны СНД. Асноўная л Арлоўскім заводзе спецыяльнага шкла гае мы атрымалі з Севераданецка, бурга і г. д. Так што далёкае замежж і ў пастаўцы абсталявання новага за-

Наша надзея і апора

Як вядома, шклозавод размешчаны за дзесяць кіламетраў ад Гомеля. Будаваўся ён з такім разлікам, каб не завозіць здалёку паліва — торф. Лічылася, што яго залежаў у гэтай мясцовасці хоціць ледзь не на сотню гадоў, што не зусім пацвердзілася. А побач узнік рабочы пасёлка Касцюкоўка. Сёння ён з'яўляецца горадам у горадзе, бо належыць Чыгуначнаму раёну Гомеля. Жыве ў ім зараз адзінаццаць з паловай тысяч чалавек. У асноўным гэта сем'і работнікаў прадпрыемства. Частка ж людзей ездзіць на работу ў абласны цэнтр — у аб'яднанні «Ратон», «Карал», «Гідрааўтаматыка».

Жыццё нашага пасёлка неаддзельнае ад «Гомельскага». Раней завод, а зараз акцыянернае таварыства «Гомельшкло» не пакідалі і не пакідаюць яго жыхароў без сваёй пастаяннай увагі. Ужо нават тое, што ўпраўленне жыллёва-камунальнай гаспадаркі падпарадкавана не мясцовай уладзе, а прадпрыемству, гаворыць пра многае. Яго работнікі адказваюць за ўборку тэрыторыі пасёлка, чысціню і парадак у ім, усе жылыя дамы знаходзяцца на балансе акцыянернага таварыства.

Звярніце ўвагу: наш пасёлка святлее. Гэта значыць, што вядзецца знешняя афарбоўка яго будынкаў, чыста ўбіраюцца вуліцы. Гэта таксама клопат работнікаў таварыства, гэтак жа як і рамонт шматлікіх памяшканняў і кватэр пенсіянераў, якія адчуваюць вострую патрэбу ў ім. Есць у нашым пасёлку парк і возера, якое створана з дапамогай «Гомельскага». Іх трэба добраўпарадкаваць, што і значыцца ў нашых агульных з прадпрыемствам планах: паглыбіць возера, абсталяваць у парку зону для дзіцячых гульняў і г. д. А зараз у рабочым пасёлку будоўля праваслаўнага храму, аказваецца дапамога школам.

Пасялковы Савет спадзяецца, што з уводам новых магутнасцей акцыянернае таварыства цвёрда стане на ногі і будзе аказваць нам яшчэ большую дапамогу.

Іна КАТЛЯРОВА, старшыня Касцюкоўскага пасялковага Савета.

У ІХ — РУКІ ЗАЛАТЫЯ



□ ПЕТУХОВА Раіса Васільеўна — вядучы інжынер-тэхнолаг ЦПС.

Менавіта так можна сказаць пра нашых лепшых працаўнікоў, якія вызначаюцца вялікай стараннасцю і высокім палётам творчай думкі і з'яўляюцца добрым прыкладам для астатніх нашых работнікаў. У гэтай катэгорыі — людзі самых розных прафесій. У невялікай замечтай немагачы пералічыць іх усіх, таму назаву толькі некаторых. Вось машыністы вертыкальнага выцягвання шкла Мікалай Ткач і Алег Карлікаў — асноўныя фігуры ў цэху выпрацоўкі шкла, бо ад іх ра-

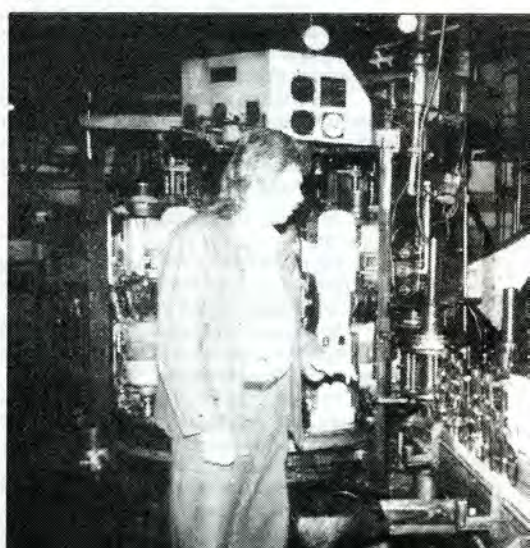
боты залежыць якасць і колькасць атрыманай прадукцыі. Яны шмат гадоў аддалі вытворчасці і дасканаласці авалодалі сваёй прафесіі, асвоілі па некалькі сумежных. Мікалаю Фёдаравічу, напрыклад, было даручана наразаць шкло для гасцініцы «Расія» ў Маскве, з чым ён выдатна справіўся. На новай вытворчасці ён будзе аператарам шклофармуемых машын. На прадпрыемстве працуе яго жонка Тамара (медсястрой) і сын Сяргей — у яго змене. А Алег Карлікаў ня-



□ ЯГОРАВА Людміла Іванаўна — кантралёр шкловытворчасці АТК.

даўна выканаў вельмі адказныя работы з аператарам Васілём Фешчуком на флаатванне па мантажу і правядзенню цэглазалаццёў, дзе выкарыстоўваюцца спецыяльныя вогнетрывалыя матэрыялы. Хібнасць іх устаноўкі павінна быць не больш за паўмільметра — вельмі высокая дакладнасць. І яна гэтымі майстрамі была дасягнута.

А ўзяць віртуоза сваёй справы — машыніста эк-



□ На здымку: КАВАЛЬЧУК Аляксандр Харытонаў; КАРПЕЕВ Віталь Паўлавіч — аператар шк-

ІМЕМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ЗАКЛЮЧЭННЕ КАНСТЫТУЦЫЙНАГА СУДА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Аб адпаведнасці Канстытуцыі і законам Рэспублікі Беларусь пунктаў 2.2, 2.5 і 3 пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 6 верасня 1996 года «Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню».

Канстытуцыйны суд Рэспублікі Беларусь у складзе старшынства — Старшыні Канстытуцыйнага суда Ціхіна В. Г., намесніка Старшыні суда Фадзеева В. А., суддзяў Васілевіча Г. А., Вашкевіча А. Е., Кенік К. І., Пастухова М. І., Падгруды В. В., Серады Н. М., Цішкевіча С. І., Філіпчык Р. І., Чудакова М. Ф.

у складзе: прадстаўнікоў Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь як боку па справе, што выдала нарматывы акт:

Калаякіна С. І. — члена Прэзідыума Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

Манукова Т. А. — сакратара Пастаяннага камітэ Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь па дзяржаўнаму будаўніцтву і мясцоваму самакіраванню;

Матусевіча А. В. — дырэктара Беларускага інстытута дзяржаўнага будаўніцтва і заканадаўства;

Юркевіч Г. І. — загадчыцы аддзела экспертна-прававага кіравання Сакратарыята Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

экспертаў:

Барышова В. А. — дырэктара юрыдычнай фірмы «Барышова і Салей»;

Броўкі Ю. П. — доктара юрыдычных навук, прафесара кафедры міжнароднага права Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта;

Галаўко А. А. — доктара юрыдычных навук, прафесара кафедры канстытуцыйнага права Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта;

Ляшчуніна С. Е. — кандыдата юрыдычных навук, дацэнта, галоўнага эксперта-каардынатара навуковага напрамку Нацыянальнага цэнтру стратэгічных ініцыятыў «Усход-Заход»;

Сажанай В. В. — кандыдата юрыдычных навук, дацэнта кафедры тэорыі і гісторыі дзяржавы і права Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта;

Сільчанка Н. В. — доктара юрыдычных навук, прафесара, загадчыка кафедры тэорыі і гісторыі дзяржавы і права Гродзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта;

сведкаў:

Абрамовіча А. М. — намесніка Кіраўніцы Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

Лубоўскага В. Е. — намесніка начальніка Галоўнага кіраўніцтва па рабоце з органамі заканадаўчай і судовай улады Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

Марыска А. В. — начальніка Галоўнага кіраўніцтва прававага забеспячэння Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

Пласкавіцкага А. Л. — намесніка начальніка Галоўнага кіраўніцтва прававага забеспячэння Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

разгледзеў у адкрытым судовым пасяджэнні справу «Аб адпаведнасці Канстытуцыі і законам Рэспублікі Беларусь пунктаў 2.2, 2.5 і 3 пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 6 верасня 1996 года «Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню».

У судовым пасяджэнні прынялі ўдзел:

Новікаў В. Н. — Першы намеснік Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

Міранічэнка І. А. — намеснік Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь;

Канянічова В. С. — намеснік Старшыні Вышэйшага Гаспадарчага суда Рэспублікі Беларусь;

Сашчэка І. Ф. — намеснік Генеральнага пракурора Рэспублікі Беларусь;

Сукала В. А. — Міністр юстыцыі Рэспублікі Беларусь;

Вытворчасць па справе ўзбуджана Канстытуцыйным судом 20 верасня 1996 года на

падставе часткі другой артыкула 127 Канстытуцыі, часткі другой артыкула 5 Закона «Аб Канстытуцыйным судзе Рэспублікі Беларусь» на погляд суда. Прычынай да ўзбуджэння вытворчасці па справе з'явілася просьба Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь Шарэцкага С. Г.

Правяршы належаць пункты 2.2, 2.5 і 3 пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 6 верасня 1996 года «Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню» (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1996 г., № 26, арт. 492).

У адпаведнасці з артыкуламі 74 і 83 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь паставіў прывесці ў Рэспубліцы Беларусь 24 лістапада 1996 года рэспубліканскі рэферэндум, уключаючы ў бюлетэнь для тайнага галасавання адначасова з іншымі наступнымі пытаннямі:

«Прыняцц Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь 1994 года са змяненнямі і дапаўненнямі (новая рэдакцыя Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь), прапанаванымі Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь А. Р. Лукашэнкам» (пункт 2.2).

«Прыняцц Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь 1994 года са змяненнямі і дапаўненнямі, прапанаванымі дэпутатамі фракцый камуністаў і аграрыяў» (пункт 2.5).

У пункце 3 правяраемага акта Вярхоўны Савет паставіў, што ў адпаведнасці з артыкуламі 1, 14, 39 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб народным галасаванні (рэферэндуме) ў Рэспубліцы Беларусь» пытанні, прадугледжаныя ўказанымі пунктамі Пастановы, выносяцца на абавязковы рэферэндум, рашэнні якога з'яўляюцца канчатковымі і маюць абавязковую сілу на ўсёй тэрыторыі Рэспублікі Беларусь.

Выслушаўшы прадстаўнікоў бакоў па справе, сведкаў, экспертаў, вывучыўшы матэрыялы справы, прааналізаваўшы становішча Канстытуцыі, законаў Рэспублікі Беларусь, іншых нарматываў, міжнародных дагавораў, вывучыўшы практыку канстытуцыйнага будаўніцтва ў замежных дзяржавах, Канстытуцыйны суд прыйшоў да наступных вывадаў.

Артыкул 73 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь устанаўлівае, што для вырашэння важнейшых пытанняў дзяржаўнага і грамадскага жыцця могуць праводзіцца рэспубліканскія рэферэндумы.

У адпаведнасці з артыкулам 74 Канстытуцыі рэспубліканскія рэферэндумы могуць быць ініцыяваныя Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь, групай дэпутатаў Вярхоўнага Савета ў колькасці не менш як 70 чалавек, а таксама грамадзянамі Рэспублікі Беларусь у колькасці не менш 450 тысяч чалавек. Згодна з артыкулам 83 Канстытуцыі права назначаць рэферэндум і ўстанаўліваць дату яго правядзення належыць Вярхоўнаму Савету.

Артыкул 149 Канстытуцыі прадугледжвае магчымасць унясення змяненняў і дапаўненняў Канстытуцыі праз рэферэндум.

Як устаноўлена ў судовым пасяджэнні, Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь і групай дэпутатаў Вярхоўнага Савета на разгляд Вярхоўнага Савета былі ўнесены праекты змяненняў і дапаўненняў Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь.

Паводле ацэнак беларускіх экспертаў, а таксама замежных вучоных у галіне канстытуцыйнага права ўказаныя змяненні і дапаўненні Канстытуцыі фактычна з'яўляюцца праектамі новай Канстытуцыі. Аднак у дэю-

чай Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь няма крытэрыяў ацэнкі аб'ёма і характара ўнесены ў яе змяненняў і дапаўненняў. У сувязі з гэтым суд лічыць, што Вярхоўны Савет меў права вынесці на рэферэндум прапанаваныя ініцыятарамі праекты рашэння.

Канстытуцый і Законам «Аб народным галасаванні (рэферэндуме) ў Рэспубліцы Беларусь» не вызначана працэдура ўнясення змяненняў і дапаўненняў Канстытуцыі праз рэферэндум. На думку суда, механізм прыняцця такіх змяненняў і дапаўненняў павінен быць заканадаўча ўрэгуляваны, як гэта зроблена, напрыклад, у адносінах да прыняцця Вярхоўным Саветам змяненняў і дапаўненняў Канстытуцыі. Устаноўленне і захаванне асаблівай працэдуры правядзення канстытуцыйных рэферэндумаў з'яўляецца гарантыяй стабільнасці Канстытуцыі — Асноўнага Закона дзяржавы.

Як сведчыць практыка канстытуцыйнага будаўніцтва многіх замежных дзяржаў, вынасенню на рэферэндум канстытуцыйных праектаў папярэднічае адобранне або прыняцц такіх праектаў парламентам. Рэферэндум можа таксама папярэднічаць прыняццю парламентам канчатковых рашэнняў па Канстытуцыі.

Пры назначэнні рэферэндуму на 24 лістапада 1996 года Вярхоўны Савет як вышэйшы прадстаўнічы і адзіны заканадаўчы орган дзяржаўнай улады Рэспублікі Беларусь аказаўся фактычна выключаным з канстытуцыйнага працэсу.

З улікам патрабаванняў артыкула 11 Закона «Аб Канстытуцыйным судзе Рэспублікі Беларусь», які прадугледжвае, што пры правярцы акта Канстытуцыйны суд мае на ўвазе як літаральны яго сэнс, так і сэнс, надаваемы яму практыкай прымянення, суд адзначае наступнае.

Наступныя змяненні і дапаўненні, унесены ініцыятарамі ў першапачатковыя праекты, выключаюць, на думку суда, магчымасць правядзення рэферэндуму па зацверджаных 6 верасня 1996 года праектах рашэнняў. Таму Вярхоўнаму Савету трэба вярнуцца да перагляду сваёй пастановы ў частцы вынясення на рэферэндум тэкстаў змяненняў і дапаўненняў Канстытуцыі.

Фармуліроўкі пытанняў, якія змяшчаюць у п. п. 2.2 і 2.5 правяраемай пастановы Вярхоўнага Савета, не адпавядаюць прад'яўленым артыкулам 3 Закона аб рэферэндуме патрабаванням, а таксама сэнсу вынесены на рэферэндум праектаў рашэнняў. У адпаведнасці з Законом у бюлетэнь для галасавання павінны ўключацца фармуліроўкі пытанняў, а не фармуліроўкі сцвярджэнняў.

Акрамя таго, нельга прызнаць юрыдычна бездакорнай фармуліроўку пытання аб прыняцці Канстытуцыі 1994 года ў цэлым, паколькі на рэферэндум выносяцца змяненні і дапаўненні Канстытуцыі.

Прымаючы да ўвагі ўказаныя абставіны, суд лічыць, што ўнясенне пытанняў, прадугледжаных п. п. 2.2 і 2.5 правяраемай пастановы Вярхоўнага Савета, на абавязковы рэферэндум, рашэнне якога з'яўляецца канчатковым і зацвярджэння не патрабуе, неправамернае.

На падставе выкладзенага і кіруючыся артыкуламі 127, 128, 129 Канстытуцыі, артыкуламі 5, 36, 38, 40, 43 Закона «Аб Канстытуцыйным судзе Рэспублікі Беларусь», Канстытуцыйны суд

РАШЫЎ:

1. Прызнаць неадпавядаючым Канстытуцыі і законам Рэспублікі Беларусь пункт 3 пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

ад 6 верасня 1996 года «Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню» ў частцы вынясення праектаў змяненняў і дапаўненняў Канстытуцыі на абавязковы рэферэндум.

Лічыць гэту норму не маючай юрыдычнай сілы з дня прыняцця.

2. Прапанаваць Вярхоўнаму Савету Рэспублікі Беларусь прывесці пастанову ад 6 верасня 1996 года «Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню» ў адпаведнасці з гэтым Заключэннем.

3. Апублікаваць гэта Заключэнне ў

дзясцідзённым тэрмін з дня прыняцця ў «Ведамасцях Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь», «Народнай газеце», «Звяздзе», а таксама ў тых выданнях, дзе была апублікавана правяраемая пастанова.

4. Гэта Заключэнне ўступае ў сілу з дня прыняцця, з'яўляецца канчатковым, абскарджанню і апратэставанню не падлягае.

Старшынстваючы
Старшыня Канстытуцыйнага
суда Рэспублікі Беларусь
В. Г. ЦІХІНА.

4 лістапада 1996 г., г. Мінск
№ 3-43/96.

АСОБАЕ МЕРКАВАННЕ

суддзяў Канстытуцыйнага суда Васілевіча Г. А., Кенік К. І. і Філіпчык Р. І. па справе «Аб адпаведнасці Канстытуцыі і законам Рэспублікі Беларусь пунктаў 2.2, 2.5 і 3 пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 6 верасня 1996 года «Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню».

Заключэннем Канстытуцыйнага суда ад 4 лістапада 1996 года па гэтай справе прызнаны неадпавядаючым Канстытуцыі п. 3 пастановы Вярхоўнага Савета ў частцы вынясення пытанняў, якія прадугледжаны п. п. 2.2 і 2.5, на абавязковы рэферэндум.

Пагаджаючыся з вывадамі суда аб канстытуцыйнасці п. п. 2.2 і 2.5 пастановы, лым неабгрунтаваным вывад аб тым, што п. 3 пастановы Вярхоўнага Савета ад 6 верасня 1996 года не адпавядае Канстытуцыі і законам Рэспублікі Беларусь па наступных падставах.

Згодна з часткай другой артыкула 149 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь змяненні і дапаўненні Канстытуцыі могуць быць праведзены праз рэферэндум. Такім чынам, і новая Канстытуцыя можа быць прынята на рэферэндуме.

Артыкул 74 Канстытуцыі прадугледжвае, што рэспубліканскія рэферэндумы назначаюцца Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь па прапанове Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Вярхоўны Савет не пазней як за 30 дзён пасля ўнясення на яго разгляд у адпаведнасці з законам прапановы Прэзідэнта аб правядзенні рэферэндуму абавязаны назначыць дату правядзення рэспубліканскага рэферэндуму.

У артыкуле 78 Канстытуцыі ўказана, што парадак правядзення рэспубліканскага і мясцовых рэферэндумаў, а таксама пералік пытанняў, якія не могуць быць вынесены на рэферэндум, вызначаюцца законам Рэспублікі Беларусь.

Законом «Аб народным галасаванні (рэферэндуме) ў Рэспубліцы Беларусь» вызначаны парадак правядзення рэспубліканскіх і мясцовых рэферэндумаў, а таксама пералік пытанняў, якія не могуць быць вынесены на рэспубліканскі рэферэндум. Указаным законам дапускаецца прыняцц і змяненне Канстытуцыі шляхам рэферэндуму (артыкул 36).

Законом ўрэгуляваны парадак прыняцця пастановы Вярхоўнага Савета па прапанове аб правядзенні рэферэндуму па пытаннях прыняцця і змянення Канстытуцыі. Разам з тым адзначаем, што ў законе не ўрэгуляваны пытанне аб парадку ўнясення прапановы Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь на рэферэндум і разгляд іх Вярхоўным Саветам, так званы даны закон прымаўся ў 1991 г. Аднак адсутнасць у законе такіх нормаў не з'яўляецца падставай для прызнання неканстытуцыйнай пастановы Вярхоўнага Савета.

У адпаведнасці з артыкуламі 14 і 15 Закона аб народным галасаванні (рэферэндуме) ходзяць: вышэйшыя органы заканадаўчай і выканаўчай улады; міністэрствы, дзяржаўныя камітэты і іншыя цэнтральныя органы дзяржаўнага кіравання; Нацыянальная Акадэмія навук Беларусі; галіновыя і іншыя акадэміі навук; навуковыя фонды.

Нацыянальная Акадэмія навук Беларусі з'яўляецца самакіравальнай навуковай арганізацыяй, якой заканадаўствам Рэспублікі Беларусь прадастаўлены адпаведны статус. Сродкі на яе дзейнасць штогод вызначаюцца ў бюджэце Рэспублікі Беларусь асобным радком.

Дзейнасць іншых юрыдычных асоб, якія ўваходзяць у арганізацыйную сістэму навуковай дзейнасці, рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

У арганізацыйную сістэму навуковай дзейнасці могуць уваходзіць іншыя юрыдычныя асобы, створаныя ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Гэты Закон вызначае правыя асновы і гарантыі ажыццяўлення навуковай дзейнасці і абароны яе вынікаў для ўсіх суб'ектаў і ўдзельнікаў гэтай дзейнасці незалежна ад форм арганізацыі і ўласнасці. Закон накіраваны на стварэнне спрыяльных умоў для ажыццяўлення навуковай дзейнасці і на ўзмацненне дзяржаўнай падтрымкі навукі як неабходнай умовы эканамічнага і сацыяльнага развіцця Рэспублікі Беларусь, павышэння інтэлектуальнага і культурнага Узроўню яе грамадзян, умацавання аўтарытэту і незалежнасці дзяржавы.

Глава 1. Агульныя палажэнні
Артыкул 1. Асноўныя паняцці, якія выкарыстоўваюцца ў гэтым Законе

Навуковая дзейнасць — творчая дзейнасць, накіраваная на атрыманне новых ведаў аб чалавеку, прыродзе, грамадстве, штучна створаных аб'ектах і на выкарыстанне навуковых ведаў для распрацоўкі новых спосабаў іх прымянення.

Фундаментальныя навуковыя даследаванні — тэарэтычныя і (або) эксперыментальныя даследаванні, накіраваныя на атрыманне новых ведаў аб асноўных заканамернасцях развіцця прыроды, чалавека, грамадства і штучна створаных аб'ектаў.

Прыкладныя навуковыя даследаванні — даследаванні, накіраваныя на прымяненне вынікаў фундаментальных навуковых даследаванняў, дасягненне практычных мэт і вырашэнне канкрэтных задач.

Падрыхтоўка навуковых работнікаў вышэйшай кваліфікацыі — від навуковай дзейнасці, што ўключае ў сябе вучэбныя мерапрыемствы ў правядзенне навуковых даследаванняў з мэтай набывання навуковым работнікам вышэйшай навуковай кваліфікацыі.

Навуковы работнік — асоба, якая валодае неабходнай кваліфікацыяй і прафесійна займаецца навуковай дзейнасцю. Да навуковых работнікаў прыраўноўваюцца асобы, якія вучацца стацыянарна ў аспірантур, ад'юктур, дактарантур у парадку, што ўстанаўліваецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Навуковая арганізацыя — юрыдычная асоба або яе структурнае падраздзяленне, у функцыі якіх уваходзіць ажыццяўленне навуковай дзейнасці ў адпаведнасці з артыкулам 3 гэтага Закона.

Дысертацыя — навуковая кваліфікацыйная работа суіскальніка вучонай ступені, прадстаўленая да абароны ў выглядзе спецыяльна падрыхтаванага рукапісу, манатрафа, падручніка, а ў асобных выпадках — навуковага даклада.

Часовыя навуковыя калектывы — добраахвотнае аб'яднанне фізічных асоб без утварэння юрыдычнай асобы ў мэтах ажыццяўлення навуковай дзейнасці ў адпаведнасці з атрыманым па конкурсу грантам або ў адпаведнасці з дагаворам.

Навуковы фонд — юрыдычная асоба, якая фінансуе навуковую дзейнасць, які правіла, па выніках адкрытых

Закон Рэспублікі Беларусь
Аб навуковай дзейнасці

конкурсаў ад імя дзяржавы, ад свайго імя або ад імя фізічных і юрыдычных асоб, што прынялі ўдзел у заснаванні гэтага фонду. Навуковы фонд дзейнічае на падставе статута, зарэгістраванага ва ўстаноўленым парадку.

Грант — мэтавыя сродкі, якія прадастаўляюцца фізічным і (або) юрыдычным асобам на конкурснай аснове ў грашовай ці натуральнай форме на правядзенне навуковых даследаванняў на ўмовах, што вызначаюцца дагаворам або іншым актам.

Спонсар — юрыдычная або фізічная асоба, якая аказвае бязвыплатную фінансавую і (або) матэрыяльную дапамогу пры ажыццяўленні навуковай дзейнасці.

Інвестар — юрыдычная або фізічная асоба, якая ажыццяўляе ўкладанні ўласных, пазыковых і іншых прыцягнутых маёмасцей і інтэлектуальных каштоўнасцей (інвестыцый) у інвестыцыйны праект.

Артыкул 2. Прававое рэгуляванне адносін у сферы навуковай дзейнасці

Правое рэгуляванне адносін у сферы навуковай дзейнасці ажыццяўляецца на падставе гэтага Закона, іншых актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 3. Віды навуковай дзейнасці

Да відаў навуковай дзейнасці адносяцца: правядзенне фундаментальных і прыкладных навуковых даследаванняў;

апрацаванне вынікаў навуковых даследаванняў;

падрыхтоўка навуковых работнікаў вышэйшай кваліфікацыі (кандыдатаў і дактароў навук).

Артыкул 4. Права на ажыццяўленне навуковай дзейнасці

Права на ажыццяўленне навуковай дзейнасці маюць: грамадзяне Рэспублікі Беларусь;

юрыдычныя асобы (навуковыя арганізацыі) незалежна ад форм арганізацыі і ўласнасці, зарэгістраваныя ва ўстаноўленым парадку;

часовыя навуковыя калектывы.

Замежныя грамадзяне і асобы без грамадзянства, замежныя юрыдычныя асобы і іх структурныя падраздзяленні ажыццяўляюць навуковую дзейнасць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 5. Асноўныя прынцыпы дзяржаўнага рэгулявання навуковай дзейнасці

Дзяржаўнае рэгуляванне навуковай дзейнасці грунтуецца на наступных асноўных прынцыпах:

ходзяць:

вышэйшыя органы заканадаўчай і выканаўчай улады;

міністэрствы, дзяржаўныя камітэты і іншыя цэнтральныя органы дзяржаўнага кіравання;

Нацыянальная Акадэмія навук Беларусі;

галіновыя і іншыя акадэміі навук;

навуковыя фонды.

Нацыянальная Акадэмія навук Беларусі з'яўляецца самакіравальнай навуковай арганізацыяй, якой заканадаўствам Рэспублікі Беларусь прадастаўлены адпаведны статус. Сродкі на яе дзейнасць штогод вызначаюцца ў бюджэце Рэспублікі Беларусь асобным радком.

Дзейнасць іншых юрыдычных асоб, якія ўваходзяць у арганізацыйную сістэму навуковай дзейнасці, рэгулюецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

У арганізацыйную сістэму навуковай дзейнасці могуць уваходзіць іншыя юрыдычныя асобы, створаныя ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 2. Суб'екты і ўдзельнікі навуковай дзейнасці

Артыкул 8. Суб'екты і ўдзельнікі навуковай дзейнасці

Суб'ектамі навуковай дзейнасці могуць быць:

фізічныя асобы;

(Заканчэнне. Пачатак на 8-й стар.)

Дагавор (кантракт) можа быць скасаваны па патрабаванню аднаго з бакоў у выпадках, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і дагаворам (кантрактам). Спрэчкі паміж бакамі дагавора (кантракта) разглядаюцца судамі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 3. Навуковы работнік і яго навуковая кваліфікацыя

Артыкул 10. Кваліфікацыя навуковага работніка
Кваліфікацыя навуковага работніка вызначаецца: наяўнасцю вышэйшай адукацыі; наяўнасцю ступені магістра; праходжаннем спецыяльнай навуковай падрыхтоўкі (аспірантуры, ад'юнктуры, дактарантуры); наяўнасцю вучонай ступені; наяўнасцю вучонага звання; наяўнасцю вучонага звання члена-карэспандэнта і акадэміка нацыянальнай Акадэміі навук Беларусі; наяўнасцю вучонага звання члена-карэспандэнта і акадэміка галіновых і іншых акадэміі навук; наяўнасцю ганаровых званняў і ўзнагарод, прысвоеных за навуковыя дасягненні; аб'ёмам і ўзроўнем апублікаваных работ, выкананых даследаванняў і распрацовак; ацэнкамі навуковага супольніцтва і спецыялістаў у адпаведнай галіне ведаў.

Ні адна з пералічаных ацэнак не можа быць абсалютызавана пры вызначэнні кваліфікацыі навуковага работніка.

Артыкул 11. Падрыхтоўка навуковых работнікаў вышэйшай кваліфікацыі

Падрыхтоўка навуковых работнікаў вышэйшай кваліфікацыі праводзіцца навуковымі арганізацыямі, вышэйшымі навуковымі ўстановамі і іншымі арганізацыямі, якія атрымалі на гэта права ва ўстаноўленым парадку. Такія падрыхтоўка ажыццяўляецца праз суіскальніцтва, аспірантуру, ад'юнктуру, дактарантуру.

Падрыхтоўка навуковых работнікаў вышэйшай кваліфікацыі можа ажыццяўляцца таксама і ў замежных навуковых установах і навуковых арганізацыях.

Артыкул 12. Вучоныя ступені

У Рэспубліцы Беларусь прысуджваюцца вучоныя ступені кандыдата навук і доктара навук. Гэтыя ступені прысуджваюцца асобам, якія маюць вышэйшую адукацыю, публічна абаранілі падрыхтаваную ім самастойна дысертацыю ў парадку, што вызначаецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Дысертацыя павінна абагульняць вынікі навуковых даследаванняў, выкананых аўтарам, і сведчыць аб яго асабістым укладзе ў навуку.

Вучоныя ступені, прысуджаныя ў іншых дзяржавах, прызнаюцца ў Рэспубліцы Беларусь у парадку, які ўстанаўліваецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь, або на аснове міждзяржаўных пагадненняў.

Артыкул 13. Саветы па абароне дысертацый

Саветы па абароне дысертацый ствараюцца пры навуковых арганізацыях і вышэйшых навуковых установах. Яны могуць быць створаны некалькімі вышэйшымі навуковымі ўстановамі і навуковымі арганізацыямі, у тым ліку з удзелам замежных або міжнародных навуковых арганізацый.

Парадак стварэння і рэгістрацыі саветаў па абароне дысертацый і кантролю за іх дзейнасцю, а таксама працэдура і парадак прысуджэння вучоных ступеней ўстанаўліваецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 14. Вучоныя званні

У Рэспубліцы Беларусь прысвойваюцца вучоныя званні дацэнта і прафесара. Гэтыя званні прысвойваюцца асобам, якія маюць вышэйшую адукацыю і дасягненні ў навуковай і навукова-педагагічнай дзейнасці.

Неабходнай умовай пры прысваенні звання прафесара з'яўляецца наяўнасць вучонай ступені. Асабліва пры прысваенні вучоных званняў у галіне мастацтва ўстанаўліваецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Вучоныя званні дацэнта і прафесара прысвойваюцца ў парадку, які вызначаецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 15. Сістэма найму на работу навуковага работніка

Пасада навуковага работніка замяшчаецца па конкурсу з наступным заключэннем тэрміновага працоўнага дагавора або на падставе індывідуальнага дагавора (кантракта), які заключаецца паміж наймальнікам і навуковым работнікам.

Парадак і ўмовы правядзення конкурсу і заключэння дагавора (кантракта) ўстанаўліваецца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 16. Аплата працы навуковага работніка

Аплата працы навуковага работніка ў дзяржаўных навуковых арганізацыях ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь з улікам вынікаў яго навуковай дзейнасці і навуковай кваліфікацыі.

Аплата працы членаў часовых навуковых калектываў ажыццяўляецца на дагаворнай аснове.

Навуковы работнік, які працуе ў дзяржаўнай навуковай арганізацыі, мае права працаваць у часовых навуковых калектывах і па сумяшчальніцтву з дадатковай аплатай.

Аплата працы навуковага работніка ў навуковых арганізацыях недзяржаўных форм уласнасці ажыццяўляецца па пагадненню бакоў.

Устанавіць з 1 студзеня 1997 года памеры штомесных даплат за вучоныя званні і ступені:

Акадэмікам і членам-карэспандэнтам нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, Акадэміі аграрных навук Рэспублікі Беларусь, асноўным месцам работы якіх з'яўляюцца ўстановы і арганізацыі навукі, адукацыі, культуры, аховы здароўя, а таксама пенсіянерам, якія маюць указаныя званні, — не менш дзевяці і сямі мінімальных заробатных плат адпаведна (даплату за вучоныя ступені доктара і кандыдата навук не прымяняюцца да асоб, указаных у абзацы другім дадзенай часткі).

Артыкул 17. Асноўныя правы навуковага работніка

Навуковы работнік мае права: самастойна выбіраць напрамак і метады даследаванняў у адпаведнасці са сваімі навуковымі інтарэсамі і кампетэнцыяй і ў межах напрамкаў даследаванняў навуковых арганізацый, у якой ён працуе;

удзельнічаць у адкрытых конкурсах навукова-даследчых работ у Рэспубліцы Беларусь і за яе межамі ў адпаведнасці з устаноўленым парадкам;

па запрашэнню зацікаўленага боку прымаць удзел у выбары напрамкаў і прырыхтоўцы дзяржаўнай навукова-тэхнічнай палітыкі, правядзенні экспертных праграм і праектаў, ацэнцы і прагназаванняў сацыяльна-эканамічных вынікаў іх рэалізацыі, падрыхтоўцы заканадаўчых і іншых нарматывных актаў;

па ўзагодненню з наймальнікам, з якім знаходзіцца ў працоўных адносінах, у парадку конкурсу атрымліваць фінансаванне з дзяржаўнага бюджэту, са сродкаў прадпрыемстваў, грамадскіх аб'яднанняў, фондаў і прыватных асоб. У адносінах да атрымання такім чынам сродкаў навуковы работнік мае права быць распрадчыкам

кредытаў. Права быць распрадчыкам кредытаў на аснове дагавора можа перадавацца наймальніку, з якім навуковы работнік знаходзіцца ў працоўных адносінах;

удзельнічаць у конкурсах для атрымання сродкаў на павышэнне сваёй кваліфікацыі;

у адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам прымаць удзел у распрацоўцы і рэалізацыі міжнародных навуковых праграм і праектаў;

закрываць кантракты з міжнароднымі арганізацыямі, юрыдычнымі і фізічнымі асобамі для работы як за мяжой, так і на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь;

інфармаваць грамадства аб выніках сваёй навуковай дзейнасці, калі яны не з'яўляюцца дзяржаўнай або іншай тайнай, якая ахоўваецца законам, а таксама ў межах сваёй кампетэнцыі даваць кансультацыі і экспертныя заключэнні пры прыцягненні яго ва ўстаноўленым парадку ў якасці кансультанта або эксперта;

прыцягваць і выкарыстоўваць для навуковай дзейнасці любыя віды рэсурсаў, уключаючы матэрыяльныя, фінансавыя, працоўныя, інтэлектуальныя, інфармацыйныя і прыродныя, у парадку і на ўмовах, устаноўленых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

валодаць, карыстацца і распрадаваць вынікі навуковай дзейнасці ў адпаведнасці з заканадаўствам, статутам навуковай арганізацыі, дагаворам (кантрактам);

па ўзагодненню з наймальнікам прымаць удзел у навуковых канферэнцыях, сімпозіумах, семінарах і нарадах, у тым ліку міжнародных;

на штогадовыя аплаты дадатковы водпуск у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

аб'ядноўвацца ў прафесійныя саюзы, асацыяцыі, часовыя навуковыя калектывы.

Робота навуковых і навукова-педагагічных работнікаў у органах дзяржаўнай улады залічваецца ў навукова-педагагічны стаж.

Спрэчкі, якія ўзнікаюць наконт захавання правоў навуковага работніка, разглядаюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18. Адказнасць навуковага работніка

За невыкананне навуковым работнікам сваіх абавязкаў ён нясе адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 4. Навуковыя арганізацыі

Артыкул 19. Навуковыя арганізацыі

Навуковыя арганізацыі дзейнічаюць на падставе заканадаўства Рэспублікі Беларусь, свайго статута. Парадак стварэння, дзяржаўнай рэгістрацыі, рэарганізацыі і ліквідацыі навуковых арганізацый вызначаецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Навуковыя арганізацыі валодаюць, карыстаюцца і распрадаваюць рухомай і нерухомай маёмасцю, якая перадаецца ім заснавальнікамі для ажыццяўлення дзейнасці, вызначанай устаноўчымі дакументамі. Права і парадак валодання, карыстання і распрадавання маёмасцю навуковых арганізацый вызначаюцца заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Навуковыя арганізацыі могуць быць дзяржаўнымі, прыватнымі і (або) заснаванымі на змешанай форме ўласнасці. Навуковыя арганізацыі маюць права ўтвараць асацыяцыі і аб'яднанні ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Змяненне формы ўласнасці навуковых арганізацый ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 20. Некамерцыйныя навуковыя арганізацыі

Некамерцыйнымі незалежна ад форм арганізацыі і ўласнасці лічацца беспрыбытковыя або якія атрымліваюць прыбытак навуковых арганізацый, выкарыстоўваюць яго выключна на мэты свайго развіцця, вызначаныя статутам навуковай арганізацыі, і на дабрачынныя мэты.

Артыкул 21. Кіраўніцтва дзяржаўнай навуковай арганізацыі

Кіраўнік дзяржаўнай навуковай арганізацыі выбіраецца (назначаецца) на пасаду ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, статутам навуковай арганізацыі.

У дзяржаўнай навуковай арганізацыі ствараецца Вучоны савет, парадак выбару і кампетэнцыя якога вызначаюцца статутам навуковай арганізацыі.

Артыкул 22. Статут дзяржаўнай навуковай арганізацыі

У статucie дзяржаўнай навуковай арганізацыі павінны быць указаны:

назва, адрас, юрыдычны статус арганізацыі; асноўныя напрамкі навуковай дзейнасці; парадак кіравання арганізацыяй і кантролю за яе дзейнасцю; парадак выбару (назначэння) кіраўніка арганізацыі;

парадак выбару Вучонага савета і яго старшыні; крыніцы фінансавання;

парадак аплаты працы; парадак рэарганізацыі і ліквідацыі;

парадак утварэння, дзейнасці і ліквідацыі структурных падраздзяленняў і часовых навуковых калектываў; іншыя звязаныя з асаблівацімі дзейнасці арганізацыі палажэнні.

Статут дзяржаўнай навуковай арганізацыі зацвярджаецца яе заснавальнікам (заснавальнікамі) і рэгіструецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 23. Вучоны савет дзяржаўнай навуковай арганізацыі

У дзяржаўнай навуковай арганізацыі ствараецца Вучоны савет, парадак фарміравання і кампетэнцыя якога вызначаюцца статутам гэтай арганізацыі.

Да выключнай кампетэнцыі Вучонага савета адносяцца:

вызначэнне тэматыкі навуковай дзейнасці арганізацыі;

ацэнка вынікаў навуковай дзейнасці структурных падраздзяленняў, часовых навуковых калектываў, асобных навуковых работнікаў арганізацыі і зацвярджаўне справаздачы аб дзейнасці арганізацыі;

выбранне службовых асоб арганізацыі ў адпаведнасці са статутам;

зацвярджаўне каштарыса расходаў арганізацыі.

Артыкул 24. Адказнасць навуковых арганізацый і іх службовых асоб

За парушэнне заканадаўства і свайго статута навуковай арганізацыі і яе службовыя асобы нясуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 5. Часовыя навуковыя калектывы

Артыкул 25. Заснавальнікі часовых навуковых калектываў

Заснавальнікамі часовых навуковых калектываў могуць выступаць прадпрыемствы, установы і арганізацыі незалежна ад форм уласнасці, у тым ліку замежныя і міжнародныя, а таксама фізічныя асобы.

Заснавальнік (заснавальнікі) мае права назначаць кіраўніка часовага навуковага калектыву.

Артыкул 26. Адносіны часовых навуковых калектываў з заснавальнікам (заснавальнікамі)

Адносіны часовых навуковых калектываў з заснавальнікам (заснавальнікамі) вызначаюцца дагаворам, у якім адлюстроўваюцца патрабаванні артыкула 33 гэтага Закона.

Артыкул 27. Адносіны паміж членамі часовых навуковых калектываў

Адносіны паміж членамі часовых навуковых калектываў рэгулююцца пагадненнем, якое зацвярджаецца заснавальнікам часовага навуковага калектыву.

Глава 6. Вынікі навуковай дзейнасці і іх прававая абарона

Артыкул 28. Вынікі навуковай дзейнасці

Да вынікаў навуковай дзейнасці адносяцца: новыя веда, атрыманыя тэарэтычна або эксперыментальна і (або) выкладзеныя ў любой форме ці зафіксаваныя на любых матэрыяльных носьбітах інфармацыі, якія дапускаюць іх узнёўленне і (або) практычнае выкарыстанне;

эксперыментальныя (лабараторныя) узоры аб'ектаў і працэсы, створаныя на аснове новых ведаў, а таксама дакументацыя на гэтых аб'ектах і працэсах.

Вынікі навуковай дзейнасці могуць быць канчатковымі, прамежавымі ці пачатковымі, што павінна адлюстроўвацца ў дагаворы (кантракте) на правядзенне навуковых даследаванняў.

Да вынікаў навуковай дзейнасці, якія маюць канчатковы характар, адносяцца веда і (або) аб'екты, створаныя або атрыманыя як прадугледжаны дагаворам (кантрактам), службовым або спецыяльным заданнем на правядзенне навуковых даследаванняў.

Да вынікаў навуковай дзейнасці, якія маюць прамежавы характар, адносяцца веда і (або) аб'екты, прадугледжаныя дагаворам (кантрактам), службовым або спецыяльным заданнем, створаныя або атрыманыя ў працэсе правядзення навуковых даследаванняў.

Да вынікаў навуковай дзейнасці, якія маюць пачатковы характар, адносяцца веда і (або) аб'екты, створаныя або атрыманыя ў працэсе або ў выніку правядзення навуковых даследаванняў у адпаведнасці з дагаворам (кантрактам), службовым або спецыяльным заданнем, але не прадугледжаны гэтымі дакументамі і прыгодныя для выкарыстання выключна ў мэтах, што адрозніваюцца ад тых, якія былі агавораны ў дагаворы (кантракте), службовым або спецыяльным заданнем.

Артыкул 29. Ацэнка вынікаў навуковай дзейнасці

Вынікі навуковай дзейнасці ацэньваюцца па крытэрыях навізны, значнасці для навукі і практыкі, аб'ектывнасці, доказнасці і дакладнасці. Такая ацэнка праводзіцца ў адпаведнасці з палажэннем, якое распрацоўваецца і зацвярджаецца Кабінетам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 30. Права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці

Права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці з'яўляецца прызнанай і ахоўваемай законам магічмасцю ўласніка паводле свайго меркавання валодаць, карыстацца і распрадаваць вынікі гэтай дзейнасці.

Уласнік мае права выконваць у адносінах да вынікаў сваёй навуковай дзейнасці любыя дзеянні, якія не супярэчаць закону або дагавору (кантракту), і выкарыстоўваць іх для ажыццяўлення любой гаспадарчай або іншай дзейнасці, не забароненай законам.

Юрыдычныя і фізічныя асобы могуць быць абмежаваны ў праве распрадаваць вынікі навуковай дзейнасці па меркаваннях беспаспехі ці ахоўваемай законам тайны ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 31. Падставы для ўзнікнення права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці

Права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці ўзнікае на аснове атрымання канчатковых, прамежавых або пачатковых вынікаў навуковай дзейнасці пры выкананні: дагавора паміж заказчыкам і выканаўцам; службовага або спецыяльнага задання асобнымі навуковымі работнікамі, якія дзейнічаюць на аснове працоўнага дагавора (кантракта);

планаў работ навуковых арганізацый; самастойнай або ініцыятыўнай навуковай работы асобнымі навуковымі работнікамі або іх калектывамі.

Артыкул 32. Суб'екты права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці

Суб'ектамі права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці з'яўляюцца юрыдычныя або фізічныя асобы (заказчыкі і выканаўцы), якія заключылі дагавор (кантракт) на правядзенне навуковых даследаванняў, ажыццявілі ў адпаведнасці з ім фінансаванне, забяспечылі прадугледжанае дагаворам (кантрактам) прадстаўленне неабходных для правядзення гэтых даследаванняў інфармацыйных даных, вырабаву, матэрыялаў і прынялі ва ўстаноўленым парадку вынікі работ.

Уласнікам вынікаў навуковай дзейнасці, атрыманых пры выкананні службовага або спецыяльнага задання, з'яўляецца юрыдычная асоба, з якой выканаўцы, што ажыццявілі гэтыя работы, знаходзіцца ў працоўных адносінах, калі іншае не прадугледжана працоўным дагаворам.

Уласнікамі вынікаў навуковай дзейнасці, атрыманых пры ініцыятыўным правядзенні навуковых даследаванняў, з'яўляюцца грамадзяне або іх калектывы, якія ажыццявілі гэтыя даследаванні.

Уласнікам прамежавых або пачатковых вынікаў навуковай дзейнасці з'яўляюцца юрыдычныя або фізічныя асобы, якія стварылі або атрымалі гэтыя вынікі, калі іншае не прадугледжана дагаворам (кантрактам).

Юрыдычныя і фізічныя асобы не набываюць права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці, атрыманыя ім для экспертызы або рэцэнзавання.

Артыкул 33. Дагавор як падстава для ўзнікнення права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці

Дагавор, прадметам якога з'яўляецца навуковая дзейнасць, павінен вызначаць у адпаведнасці з гэтым Законом:

крыніцы фінансавання і матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння навуковай дзейнасці;

уласніка яе вынікаў;

умовы патэнтавання гэтых вынікаў;

меры па забяспечэнню канфідэнцыяльнасці;

парадак стварэння і выкарыстання вынікаў навуковай дзейнасці;

парадак размеркавання даходаў, атрыманых ад выкарыстання гэтых вынікаў;

адказнасць бакоў за парушэнне умоў дагавора;

прававае статус канчатковых, прамежавых і пачатковых вынікаў навуковай дзейнасці.

Форма дагавора, а таксама іншыя ўмовы, не прадугледжаныя часткай другой гэтага артыкула, вызначаюцца бакамі ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 34. Працоўны дагавор (кантракт)

як падстава для ўзнікнення права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці

Права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці можа ўзнікаць на падставе працоўнага дагавора (кантракта)

пры правядзенні навуковых даследаванняў у парадку службовага або спецыяльнага задання.

Бакі працоўнага дагавора (кантракта) самастойна агаворваюць абавязальнасці, накіраваныя на ахову права ўласнасці на вынікі навуковай дзейнасці як навуковага работніка, так і наймальніка, а таксама маёмасную або іншую адказнасць наймальніка і навуковага работніка за парушэнне гэтага права, калі гэтыя абавязальнасці і адказнасць не прадугледжаны заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 35. Прававая абарона вынікаў навуковай дзейнасці

Прававая абарона вынікаў навуковай дзейнасці ажыццяўляецца на падставе актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Вынікі навуковай дзейнасці падлягаюць прававой абароне незалежна ад таго, з'яўляюцца яны канчатковымі, прамежавымі ці пачатковымі.

Спрэчкі аб правах суб'ектаў і ўдзельнікаў наву

ПРЭЗІДЭНТ АДЧУВАЕ ПАДТРЫМКУ СВАЙГО НАРОДА...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.) адстаўка ўрада, то ён будзе прымаць адэкватныя меры. «Я абсалютна нікога не баюся, — сказаў Прэзідэнт, — людзі мяне падтрымаюць». Адносна да адстаўкі Міхаіла Чыгіра Прэзідэнт адзначыў, што незалежных людзей няма. Аднак, на яго думку, непрыгожа падаваць у адстаўку ў адсутнасці кіраўніка дзяржавы.

Прэзідэнт таксама абвергнуў чуткі аб тым, што ў выпадку, калі на рэферэндуме яго ініцыятывы будуць падтрыманы, ён разгоніць парламент. Кіраўнік дзяржавы яшчэ раз падкрэсліў, што новы парламент будзе сфарміраваны з ліку чыпер дзеючых дэпутатаў і ўсё будзе рабіцца згодна з Канстытуцыяй. Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што не адпавядае рэчаіснасці інфармацыя аб тым, быццам колькасць надрукаваных для рэферэндуму бюлетэняў застаецца невядомай. Паводле яго слоў, у Беларусі надрукавана крыху больш за 7 мільёнаў бюлетэняў, што абсалютна адпавядае патрэбнасцям рэспублікі. За ўдакладненнямі, падкрэсліў Прэзідэнт, трэба звярнуцца ў Цэнтрвыбарком, які і друкуе гэтыя дакументы.

Гомель стаў другім горадам Беларусі ў сэрвіс рабочых паездак Прэзідэнта па абласных цэнтрах рэспублікі.

Раніцай 18 лістапада з Гомельскага аэрапорта кіраўнік дзяржавы ў суправаджэнні шэрага грамадскіх і дзяржаўных дзеячаў, а таксама прадстаўнікоў абласной адміністрацыі адправіўся на навукова-вытворчае аб'яднанне «Ратон», якое да распаду СССР спецыялізувалася на выпуску спецыяльнага тэхналагічнага абсталявання для патрэб абаронных галін прамысловасці. У выніку развалу Саюза і канверсіі ваеннай вытворчасці прадпрыемства засталася без заказаў і панесла пры гэтым значныя страты. Але з 1991 года тут пачалася вялікая работа па пе-

рапрафіляванню вытворчасці на выпуск грамадзянскай прадукцыі. Толькі за апошнія шэсць гадоў прадпрыемства забеспечыла рост аб'ёму таварнай прадукцыі (да 1991 года ў супастаўных цэнах) на 362 працэнты. Як сказаў карэспандэнт БЭЛТА галоўны інжынер аб'яднання Васіль Салановіч, сёння «Ратон» вырабляе самы шырокі спектр прадукцыі: ад мэблевай фурнітуры да аўтаматаў для гульні. Пры гэтым 25 працэнтаў усяй прадукцыі ідзе на экспарт. Аднак рэнтабельнасць аб'яднання ўсё роўна застаецца нізкай з-за няхваткі абаротных сродкаў.

У час візіту на «Ратон» Аляксандр Лукашэнка наведаў інструментальны, механічны цэхі, а таксама завод медыцынскага абсталявання. Кіраўнік дзяржавы перш за ўсё хваліў умовы работы ратонаўцаў, іх сацыяльнае забеспячэнне. Сустракаючыся з рабочымі, Прэзідэнт растлумачыў ім мэты і задачы маючага адбыцца рэферэндуму, а рабочыя, у сваю чаргу, выказалі падтрымку прэзідэнцкім ініцыятывам.

Пасля «Ратона» кіраўнік дзяржавы павітаў у інстытуце механікі металалімерных сістэм імя У.А.Белага. А самым незвычайным аб'ектам, які наведаў Прэзідэнт, была жаночая калонія агульнага рэжыму — адзіная жаночая калонія ў Беларусі. Размаўляючы са зняволенымі, Аляксандр Лукашэнка паведаміў, што канчатковае рашэнне аб амністыі будзе прынята на гэтым ці наступным тыдні.

Прэзідэнт наведаў таксама ўнівермаг «Гомель», дзе адказаў на шматлікія пытанні жыхароў горада. На галоўнай плошчы Гомеля адбыўся мітынг у падтрымку ініцыяванага кіраўніком дзяржавы рэферэндуму, у якім прынялі ўдзел звыш 2000 чалавек.

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ,
БЭЛТА.

Дэпутаты спрабуюць абараніць закон...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

У гэты час на пленарным пасяджэнні аднавіліся парламенцкія слуханні па пытанню аб грубым парушэнні заканадаўства пры правядзенні рэферэндуму. Вось толькі асноўныя прапановы, якія прагучалі з вуснаў дэпутатаў падчас выступленняў: рэарганізацыя Цэнтрвыбарком, каб той нарэшце змог выконваць свае напасрэдня абавязкі, стварыць спецыяльную камісію для выяўлення саставу злачынстваў ў некаторых дзеяннях Прэзідэнта А. Лукашэнка, адмяненне пастановаў аб правядзенні рэферэндуму ў Рэспубліцы Беларусь. Аднак усе гэтыя прапановы пакуль так і застаюцца на словах. З гэтай нагоды некаторыя дэпутаты заклікалі спачатку

сфармуляваць канкрэтную мэту пасяджэння і распрацаваць праект падагульнаючага дакумента слуханняў.

На сесіі быў закрануты і надзвычайны інцыдэнт, які адбыўся 15 лістапада з Віктарам Ганчаром і некаторымі іншымі дэпутатамі, калі тыя былі «выстаўлены» з памяшкання Цэнтрвыбаркома. Генеральны пракурор Рэспублікі Беларусь Васіль Капітан, які, дарэчы, быў сведкам здарэння, паведаміў, што пасля заяў чатырох дэпутатаў у Генпракуратуру ў дачыненні да супрацоўнікаў службы бяспекі Прэзідэнта ўзбуджана крымінальная справа аб перавышэнні службовых паўнамоцтваў і ўжо ідзе расследаванне. Дарэчы, пасля пазаўчарашніх падзей у Мінску ў пракуратуру ад па-

цярпеўшых не паступіла ніводнай заявы.

Перад дэпутатамі з прававой выступіў і старшыня Канстытуцыйнага суда Валерый Ціхіня, які даў прававую ацэнку тым падзеям, што апошнім часам разгарнуліся ў краіне. Ён паведаміў, што суд узбудзіў справу адносна ўказа Прэзідэнта Беларусі ад 7 лістапада, які адмяняе заключэнне Канстытуцыйнага суда і пастанову Вярхоўнага Савета на конт неабавязковасці рэферэндуму. Акрамя таго, ён заявіў, што валодае інфармацыяй, паводле якой у Адміністрацыі Прэзідэнта распрацоўваецца план прыпынення дзейнасці Канстытуцыйнага суда.

Юрась ЛЯШКЕВІЧ.

Юрый АЛЯКСЕЕЎ, БелаПАН.

АПАЗІЦЫЯ ПРАВЯЛА НЕСАНКЦЫЯНІРАВАНУЮ АКЦЫЮ



Чарговую палітычную акцыю правялі 17 лістапада ў Мінску прадстаўнікі апазіцыйных сіл. Іх выступленне, якое пачалося на плошчы Якуба Коласа, праходзіла пад лозунгамі абароны свабоды слова.

Гарадскія ўлады для правядзення акцыі адвалілі мітынгуючым месца ў раёне плошчы Бангалор. Туды першапачаткова і накіравалася калона дэманстрантаў, аднак затым яна нечаканна павярнула, і мітынгуючыя па праспекце Скарыны пайшлі ў бок плошчы Незалежнасці.

Першы міліцэйскі кардон сустрэў дэманстрантаў каля цырка. Трэба адзначыць даволі лаяльныя адносіны работнікаў міліцыі да ўдзельнікаў несанкцыянаванага маршу.

Калона парадзела і дайшла да скрыжавання вуліцы Валадарскага і праспекта Скарыны, дзе адбылася невялікая сутычка з супрацоўнікамі праваахоўных органаў.

На праведзеным стыхійным мітынгу выступілі дэпутаты Вярхоўнага Савета Павел Знавец і Генадзь Карпенка, віцэ-спікер парламента. Каб пазбегчы

непрадбачаных сітуацый, Г.Карпенка заклікаў удзельнікаў мітыngu разысціся, прапанаваўшы ім сабрацца на наступны дзень каля Вярхоўнага Савета, дзе павінна адбыцца нечарговая сесія.

Паводле даных МУС, першапачаткова ў акцыі ўдзельнічала каля дзвюх тысяч чалавек, колькасць якіх затым зменшылася. За парушэнне грамадскага парадку затрыманы 8 чалавек, 4 супрацоўнікі міліцыі атрымалі цялесныя пашкоджанні, адзін з іх шпіталізаваны.

БЭЛТА.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

«АТЛАНТ» МЯНЯЕ ТВАР

Пачынаючы з 1997 года Мінскі завод халадзільнікаў прапануе пакупнікам прадукцыю ўдасканаленай формы і дызайну.

Ужо ў снежні сёлета года з'явіцца першыя «Атланты» без вострых вуглоў і з празрыстымі «унутранасцямі»: вуглам нададуць акруглую форму, паліцы і скрынкі будуць вырабляць выключна з празрыстых пластыка. Пры гэтым цана пакуль застаецца ранейшай — ад трох з паловай мільёнаў рублёў. Характэрна, што беларускі халадзільнік збіраецца амаль поўнаасцю з імпортных дэталяў, чым тлумачыцца яго даволі высокая кошт і якасць (прадпрыемства гарантуе работу тэхнікі на працягу трох год).

Штогод завод вырабляе 750 тысяч халадзільнікаў больш як дзесяці мадыфікацый. Палова прадукцыі рэалізуецца на рынках Расіі, 20 працэнтаў — у Беларусі, астатняе — на рынках іншых краін СНД.

Жанна КАТЛЯРОВА.

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ Аб адмене Пастановы Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 6 верасня 1996 года «Аб зацвярджэнні тэкстаў праектаў рашэнняў, пастаўленых

на рэспубліканскіх рэферэндум
24 лістапада 1996 года»

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пастанаўляе:

1. Адмяніць Пастанову Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 6 верасня 1996 года «Аб зацвярджэнні тэкстаў праектаў рашэнняў, пастаўленых на рэспубліканскіх рэферэндум 24 лістапада 1996 года» (Вядомасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1996 г., № 27, арт. 497).

2. Гэту Пастанову ўвесці ў дзеянне з моманту прыняцця.

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШАРЭЦКІ.

6 лістапада 1996 г., г. Мінск.
№ 763-ХІІІ

ПАСТАНОВА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ Аб звярочэнні Савета Рэспублікі Беларусь да Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь

«Аб прадстаўленні праекта
Закона Рэспублікі Беларусь
«Аб бюджэце Рэспублікі
Беларусь на 1997 год»

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь пастанаўляе:

1. Прыняць Зварот Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь да Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь (прыкладаецца).

2. Апублікаваць гэты Зварот у газетах «Звязда» і «Народная газета».

Старшыня Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. ШАРЭЦКІ.

13 лістапада 1996 г., г. Мінск.
№ 781-ХІІІ

ЗВАРОТ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ДА ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ «АБ ПРАДСТАЎЛЕННІ ПРАЕКТА ЗАКОНА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ «АБ БЮДЖЭЦЕ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ НА 1997 ГОД»

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, разумеючы важнасць нармальнага функцыянавання бюджэтнай сістэмы Рэспублікі Беларусь і яе значнасць у рэфармаванні эканомікі, своєчасавасці якаснага разгляду і прыняцця Закона Рэспублікі Беларусь «Аб бюджэце Рэспублікі Беларусь на 1997 год» у найвышэйшым прадстаўнічым і заканадаўчым органе дзяржаўнай улады, звяртаецца да Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь з прапановамі:

1. Разабрацца ў прычынах зрыву тэрміну прадстаўлення праекта Закона Рэспублікі Беларусь «Аб бюджэце Рэспублікі Беларусь на 1997 год», устаноўленага Законам Рэспублікі Беларусь «Аб бюджэтнай сістэме Рэспублікі Беларусь», з неабходнымі разлікамі і абгрунтаваннямі.

2. У якасці першага тэрміну прадстаўлення на разгляд сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь праект Закона Рэспублікі Беларусь «Аб бюджэце Рэспублікі Беларусь на 1997 год».

Вярхоўны Савет
Рэспублікі Беларусь.

ГАНАРОВЫЯ ЗВАННІ

Указамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь прысвоены ганаровыя званні: дырэктару эксперыментальнай базы «Вусце» Аршанскага раёна Голубу Івану Антонавічу — ганаровае званне «Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь» за вялікі асабісты ўклад у развіццё сельскагаспадарчай вытворчасці, плённую навуковую дзейнасць;

кампазітару Ханку Эдуарду Сямёнавічу — ганаровае званне «Народны артыст Беларусі» за вялікі ўклад у развіццё беларускага музычнага мастацтва.

БЭЛТА.

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па рэспубліцы захаваецца воблачнае надвор'е, на значнай частцы тэрыторыі невялікі ападкаў, месцамі туман. Тэмпература паветра ў Віцебску, Магілёве — 5—7, Мінску, Гродне, Гомелі — 7—9, Брэсце — 8—10 градусаў цяпла.

У наступныя двое сутак: 20-га месцамі па рэспубліцы, 21-га — на большай частцы тэрыторыі дажджы, у асобных раёнах туман. Тэмпература ўначы — 0—5, ўдзень — 4—9 градусаў вышэй нуля.

У АПОШНЮЮ ХВІЛІНУ

УЧОРА ПАРЛАМЕНТ ПРАВЁЎ НАЧНОЕ ПАСЯДЖЭННЕ

Вечарам стала вядома, што заява Міхаіла Чыгіра аб адстаўцы была падпісана Прэзідэнтам. Прэм'ер-міністр сустрэўся са Старшынёй Вярхоўнага Савета Сямёнам Шарэцкім, але адмовіўся даць прэс-канферэнцыю і патлумачыць матывы сваёй адстаўкі.

Адзін з членаў Прэзідыума ВС заявіў карэспандэнту «Звязды», што раніцай М. Чыгір патлумачыў С. Шарэцкаму і іншым членам Прэзідыума матывы сваёй адстаўкі: няправільная, на яго думку, эканамічная палітыка Прэзідэнта і некампетнае правядзенне мерапрыемстваў па ўсенародным рэферэндуме.

Пасля перапынку ў Вярхоўным Савеце працягваліся парламенцкія слуханні па праблеме шматлікіх парушэнняў падчас усенароднага галасавання, называліся канкрэтныя прыклады. У выніку Віктарам Ганчаром было прапанавана прыпыніць галасаванне на рэферэндуме ў сувязі з фактычным увядзеннем надзвычайнага становішча ў нашай краіне Прэзідэнтам А. Лукашэнкам і вызначыць дату галасавання пасля нармалізацыі сітуацыі.

Тым часам пытанне было пастаўлена яшчэ больш востра. С. Калаякін, лідэр фракцыі камуністаў, заклікаў сваіх калегаў да пачатку працэсу імпічменту Прэзідэнта А. Лукашэнка. Як зазначыў віцэ-спікер Г. Карпенка, усе падставы для гэтага, у тым ліку юрыдычныя, маюцца. Сёння былі сабраны 70 неабходных подпісаў для імпічменту. Дэпутаты вырашылі не спыняць сваю працу а 18 гадзіне і прадоўжыць яе пасля 20.00 з тым, каб паспець вырашыць хача б адно з прапанаваных пытанняў.

У перапынку адбыліся пасяджэнне Прэзідыума ВС з удзелам старшыні Канстытуцыйнага суда В. Ціхіні і наравы дэпутатаў па фракцыях. Большасць фракцый падтрымала пытанне аб адхіленні А. Лукашэнка ад улады.

Валер КАЛІНОЎСКІ.

Па крываваму следу

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

...Ужо падчас спынення «РАФа» у цэнтры Азёр супрацоўнікі міліцыі заўважылі насцярожаныя погляды. Але вырашылі не рызыкаваць, каб не падваргаць небяспечы жыцці пасажыраў. Праз 200 метраў, на канцы прыпынку, уцекачы толькі і спелі заплытаць у вяскоўца пра дарогу на Скідаў...

Такога Азёры не памяталі з ваенных часоў: на агародах, за гаспадарчымі прыбудовамі ішоў сапраўдны бой — гулкі і частыя пісталетныя стрэлы заглушалі імгненны трэл з АКСу. Бандыты адстрэльваліся. Але саўпадаць з «Калашніковым» і пяцёркай міліцыянераў, якія паслядоўна звужалі поле бою, ім не ўдалося. Спачатку падняў рукі ўгору адзін з іх, а потым, калі падаспела падмога з Гродна, у звычайнай вясковай прыбыраліні быў выяўлены і другі. На месцы здарэння былі знойдзены належныя ім апэратыўны пісталет Макарава і пісталет замежнай вытворчасці. Назавём некаторыя ўдзельнікі аперцыі па абсяскаджанню банды. Гэта начальнік УУС А. Белашэўскі, які ўзначальваў гэту аперцыю, апэратыўны дзяжурны ўпраўлення В. Раецкі, якому амаль суткі давялося трымаць «руку на пульсе», міліцыянер — вадзіцель Ленінскага РАУС П. Піглюк, які быў разам з лейтэнантам С. Ягнешкам. І, вядома ж, нельга не адзначыць пяцёрку супрацоўнікаў сельскага райаддзела міліцыі: капітана М. Кузьмюка, старшых лейтэнантаў В. Якусевича і С. Баско, сяржантаў А. Прасняка і А. Шанчука.

Калі, напрыклад, Станіслава Баско, які яшчэ не астыў ад гарачкі пасля затрымання злачынцаў, запыталі, ці думаў ён аб асабістай бяспецы, участковы адказаў: «Думаў аб тым, каб бандыты не захапілі заложнікаў альбо нават ненаўмысна не пралілі крыві кагосьці з мірных аздэраў у гэтай бязлітаснай бойцы».

Георгій СЫСОЙ, прэс-цэнтр Гродзенскага УУС.

Генадзь ГРУШАВЫ:

«ЛЮДЗІ НЕ ПАВІННЫ СТРАЦІЦЬ ВЕРУ Ў ДАБРО...»

Генадзь Уладзіміравіч Грушавы — асоба прыметная, вядомая ў Беларусі. Вядомы грамадскі дзеяч, колішні дэпутат Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Чалавек, якога паважаюць многія. Сёння — кіраўнік Беларускага дабрачыннага фонду «Дзецім Чарнобыля». Вядомы і чытачам «Звязды», усім, хто заўважыў акцыю «Выратаванне», якую праводзіць наша газета, яшчэ і тым — што да яго звяртаюцца сотні людзей (кожны — са сваім асабістым болем). Сёння, калі ў грамадстве ў адзіны клубок звліся сацыяльныя, эканамічныя і палітычныя праблемы, мы спадзяёмся, акрамя ўсяго іншага, чытачы цікава будзе ведаць, якімі перакананнямі карыстаецца дабрачынны памочнік «Звязды», пакрыўджаных Чарнобылем і іншымі бядоўмі-згрызотамі ўдзельнікаў акцыі «Выратаванне». Слова — Генадзь Грушавому, які акрамя ўсяго іншага з'яўляецца прафесарам філасофіі, прарэктарам інстытута сучасных ведаў.

— Генадзь Уладзіміравіч, пра-
бачце, але пачну не з самага, ві-
даць, прыемнага для вас. Часам
нас крытыкуюць: столькі, маўляў,
размоў пра «Выратаванне», а за
мяжу паехала ўсяго толькі
100 з нечым дзетак...

— Ведаеце, у сучасным свеце лі-
таральна ўсё паддаецца ўліку. Мож-
на, вядома ж, нагадаць, што акцыя
пачалася напрыканцы вясны. Гру-
пы ў большасці сваёй былі сфарміра-
ваны, але мы не маглі адмовіцца ад
прапановы, ініцыятывы газеты. Да
таго ж нам хацелася атрымаць і
іншы вопыт — вопыт работы сумесна
з газетай. Акцыяй «Выратаванне»
з'яўляецца ўся дзейнасць фонду —
а гэта толькі сёлённым летам больш
за 10 тысяч адпачываючых за мяжой
бяссплатна. Каля 1600 сем'яў атры-
малі гуманітарную дапамогу, 28
чэжжых хворых дзетак накіравалі на
лячэнне за мяжу і г. д. Але ж заўва-
жу і наступнае. Акцыя «Выратаван-
не» — гэта праект, ініцыятыва, скі-
раваная на тое, каб разбудзіць людзей.
Я перакананы і буду рабіць усё
магчымае дзеля гэтага: людзі не па-
вінны страціць веру ў дабро. Бес-
карысліва дапамагаючы ў бядзе, мы
падштурхваем да таго, каб народ
і сам становіўся лепшым, дабрэй-
шым, не губляў надзеі.

— Зразумелая справа, хаце-
лася б, каб усякая работа па
дабрачыннасці, а тым больш уд-
зел у акцыі «Выратаванне» не
была звязана з чыстай паліты-
кай. Але ж, відаць, так не атры-
мліваецца...

— Так, сапраўды, «Выратаванне»
— гэта мой новы палітычны вопыт.
За ўсё папярэдняе гады работы фон-
ду мы размаўлялі, узаемадзейніча-
лі з людзьмі сам-насам, твар, што
кажуць, у твар. Многаму, вядома ж,
і раней вучыліся ў людзей, якім ста-
раліся дапамагчы. Шмат чэрпалі ў
сваіх сяброў, з якімі супрацоўніча-
лі. Але ўсё гэта быў асяродак, які
быў звязаны агульнай справай: нех-
та дапамагае, нехата чакае дапамо-
гі, спадзяецца, звяртаецца. Але ж
тут атрымлівалася нешта накітаваць
«Лицом к лицу лица не увидать».
Увесь час мы жылі ў рэжыме суда-
кранання з канкрэтным фактам, кан-
крэтным лёсам. Гэта ўсё засталося.
Ды дадалася і іншае: працуючы
ў межах праграмы «Выратаванне»,
мы робім сваю справу адкрыта, га-
лосна, перад усім грамадствам і
сумесна з ёй. І гэта ўдалося дзяку-
ючы якаясьці газеце. Зараз у мяне на-
ват больш дакладная карціна таго,
што зараз грамадства перажывае,
складася падрабязна, насычаная
не чымсьці прыватным, а агульным
болем. І другое — вастрыі стаў ад-

чуваць, што чарнобыльская бяд-
да з'яўляецца трагедыяй для ўсіх лю-
дзей краіны, а не толькі для тых, хто
непасрэдна прычыніўся да вынікаў
аварыі. Важны і наступны вопыт
«Выратавання»: тыя механізмы, якія
працавалі ў нас для чарнобыльцаў,
здольны распаўсюджвацца ўвогуле
на сацыяльна-гуманітарныя задачы,
на стварэнне арганізацыйных форм,
маўляў, якія дапамогуць выжыць не
толькі ахвярам, але і ўвогуле лю-
дзям, якім цяжка ад сучаснага жыц-
ця, якія з'яўляюцца ахвярамі сацы-
яльных катаклізмаў.

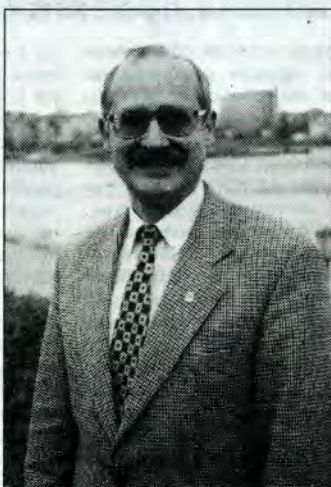
— Генадзь Уладзіміравіч, на-
колькі, між іншым, на ваш по-
гляд, цесна пераплецены палі-
тыка і дабрачыннасць?

— Няхай на мяне ніхто не крыў-
дуе, бо гэткае прамалінейнасць, ві-
даць, можа бумерангам ударыць і
па мне. Зараз не столькі дабрачын-
насць, гуманітарныя ініцыятывы
з'яўляюцца апорай палітыкі, колькі
палітыка скарыстоўвае дабрачын-
насць, адкладваючы свае ўласныя
абавязкі на потым. Ададаеце, маў-
ляў, нам свае галасы, а пасля мы
дапаможам. Вось толькі даўгі так і
застаюцца. Да таго ж спрацоўвае
ранейшы менталітэт савецкага ча-
лавека: дабрачыннасць з'яўляецца
нечым «прыніжальным», што трэба
перажыць, як трэба перажыць усё
сацыяльнае хваробы. Але ж дабра-
чыннасць у самых квітнеючых краі-
нах разгорнута ў тысячы разоў бо-
лей, чым у нас у Беларусі...

— Так ужо і ў тысячы разоў?
— Толькі ў ЗША зарэгістравана
каля ста тысяч дабрачынных ар-
ганізацый. А ў нас?...

Часам абурваюцца: восемдзесят
дабрачынных фондаў, ды навошта
нам гэтулькі трэба! Параўнайце: у
Германіі — шэсць-сем тысяч... І гэта
не ўсё грамадскія арганізацыі, а
толькі тыя, якія ў сваім статусе за-
явілі пра галоўную мэту — аказанне
матэрыяльнай дапамогі. Здавалася
б, навошта гэтулькі? Яны ж там цудо-
ўна жывуць, усім забяспечаны.
Дык вось, дабрачыннасць у цывілі-
заваным грамадстве — люстэрка ду-
шы грамадства, яго маральнае вы-
шыня. Калі ў ЗША ствараецца даб-
рачыннае таварыства і дапамагае,
напрыклад, некалькім літаральна
бяздомным людзям, якія жывуць не-
дзе на ўскраіне горада, — такое та-
варыства не толькі робіць важную
сацыяльную справу, але яшчэ і бу-
дзіруе грамадства, не дае яму ма-
гчымаці спакойна заснуць у сваёй
сытасці. І людзі тут выходзяць. І
не праз заклікі з амбону, а праз кан-
крэтыя справы.

Палітыка сёння ў сваім стаўлен-
ні да самой з'явы дабрачыннасці не-



адэкватная сутнасці гэтай дабра-
чыннасці. Усім нам — грамадству,
дзяржаве — патрэбна мяняць псіха-
логію.

Калі мы асэнсуем, што такое
ёсць сацыяльная дабрачыннасць,
толькі тады яна і пачне выконваць
свае сапраўдныя функцыі.

— Так атрымалася, што ў сё-
няшняй нашай размове мы не
можам выйсці за межы паліты-
кі... Іначай, відаць, пакуль што і
нельга. Але ж трэба заўважыць,
што і вы імкніцеся ўдзельнічаць
у палітыцы, хіба не так? Ці не ад-
чуваеце вы на сабе, што, пачаў-
шы больш актыўна займацца па-
літыкай, нешта не дадаецца сваёй
галоўнай справе — дабрачын-
насці?

— Безумоўна, у канкрэтна-прак-
тычным вымярэнні — губляюць велі-
кі велікі шмат. Але за мною, калі га-
варыць непасрэдна пра Беларускі
дабрачынны фонд «Дзецім Чарно-
быля», стаяць сотні, нават тысячы
людзей. Але ж чаму я імкнуся вяр-
нуцца ў парламент? Грамадства па-
ціху, спаквала супакойваецца ад
Чарнобыля. Трэба зноў будзіраваць
усе праблемы, трэба зноў скіроў-
ваць да чарнобыльскіх спраў максі-
мальную ўвагу.

У парламенце на сённяшні дзень
літаральна на пальцах можна пера-
лічыць тых людзей, якія глыбінна ра-
зумеюць месца Чарнобыля ў гра-
мадскім, сацыяльным жыцці. І тут я
не баюся, што мяне абвінавачваюць у
няспраўнасці. Абвінавачваюць у чым
заўгодна, але я буду дамагацца мак-
сімальнай рэалізацыі сваіх праектаў,
сваіх ідэй. Вы ж зірніце, што адбы-
ваецца. Дзяржава, лічы што, гатовая
стымуляваць вяртанне людзей у
чарнобыльскую зону. Чуюцца заявы,
што няма ніякай небяспекі, Чарно-
быль застаецца ў мінулым. Скара-
чаюцца дзяржаўныя асігнаванні на
чарнобыльскія праграмы. І дзе, як
не ў парламенце, з усім гэтым зма-
гацца?!

І яшчэ: у парламенце павінны
быць не толькі прыхільнікі двух эк-
анамічных падыходаў: рыначнага, ка-
піталістычнага, і сацыялістычнага.
Там павінны быць людзі, здольныя
мову эканомікі звязваць з сацыяль-
нымі памкненнямі людзей. І звяз-
ваць не ў плане механічным, а ў сэн-
се змяняў, рэформы ў свядомасці
людзей. Грамадская ініцыятыва,
грамадская актыўнасць народа —

вось што можа нароўні з эканаміч-
нымі змяненні ўплываць на заўтрашні
наш дабрабыт.

— Генадзь Уладзіміравіч, ду-
маю, што чытачы цікава было б
ведаць і пра канкрэтыку ў рабо-
це БДФ «Дзецім Чарнобыля», у
штодзённых вашых клопатах...

— Я не хацеў бы звяртацца да
статыстыкі дзейнасці фонду — аб-
 гэтым было ўжо дастаткова сказана.
Прывяду толькі ў якасці прыкладу
мінскі мікрааён «Малінаўка». У ім
як быццам зрэз дзяржавы. Глядзі-
це, у нас чарнобыльцаў недзе каля
двух мільёнаў. Астатняе насельніч-
тва як быццам ніякага дачынення да
бяды не мае. Таму і стварыўся са-
цыяльны прэцэдэнт унутры народа.
Вось і ў Малінаўцы. Адны заяўлялі
свае права на пазачарговае забес-
пячэнне жылём. Другія сцвярджа-
лі, што, прастаяўшы дваццаць гадоў
у чарзе, маюць на гэта большае
права. Адны даказвалі, што іх дзе-
цям, як непасрэдным ахвярам, па-
трэбны тыя альбы іншыя медыка-
менты. Другія скардзіліся, што і яны
таксама хочуч для сваіх дзяцей і
вітаміны, і лепшае харчаванне. І
абодва бакі маюць рацыю, маюць
падставы спадзявацца на падтрым-
ку. Толькі чаму ж гэтыя папрокі скі-
раваны да чарнобыльцаў? Сёння
мы павінны пераступіць праз про-
цістаянне, разарванасць. Таму і пра-
цуем у большай ступені ў Малінаў-
цы, дзе трэцюю частку насельніч-
тва складаюць перасяленцы. Ствары-
лі грамадзянскі камітэт сацыяль-
най абароны і дапамогі, які аб'яд-
наў усе ўстановы, здольныя, абавя-
заныя працаваць для ўсіх людзей,
а не толькі для чарнобыльцаў. І вось
першыя прыклады — рытуецца
стварэнне адзінага цэнтра для мо-
ладзі і падлеткаў. Мы хочам задзей-
нічаць дзяцей, перацягнуць іх з ву-
ліцы ў гурткі, у аўташколу, у спор-
тыўныя секцыі, які гэта было некалі
раней. Ужо зараз ва ўсіх школах
стварылі філіялы грамадзянскага ка-
мітэта — глядзім, якія дзеці патра-
буюць больш пільнай увагі, дапамо-
гі. Шукам тых дзяцей, якім дзяр-
жава па нейкіх прычынах не можа
даць бяссплатнае харчаванне, а ста-
новіцца матэрыяльнае ў сям'і, тым
не менш, складанае. Будзем браць
на сябе абавязкі, дапаможам. Мяр-
куем стварыць кухню для людзей
пажылога ўзросту. У планах — і ст-
варэнне бяссплатнай аптэкі для мала-
забяспечаных. Ужо праводзім ва ўсіх
школах творчы конкурс для дзяцей
«Наш дом — Малінаўка». Дзеці ма-
лявалі, ляпілі, нешта выраблялі, пі-
салі сачыненні. Як заахвочванне ўсё
ўдзельнікі атрымліваюць сціплыя
прызы. Калі б мы бачылі, якія сотні
хлопчыкаў і дзяўчынак з захаплен-
нем узяліся за творчую справу. Вось
так і павінен, намагаючы ўсяго гра-
мадства і ўсіх нас, стварацца наш
агульны, прыгожы і добры дом пад
назвай «Беларусь».

Гутарыў

Алесь КАРЛЮКЕВІЧ.

«Звязда» і БДФ «Дзецім Чар-
нобыля» працягваюць акцыю
«Выратаванне». Пішыце нам. Усе
вашы лісты, просьбы ўважліва
разглядаюцца ў фондзе. Сачы-
це за старонкамі «Звязды» — мы
будзем падрабязна інфармаваць
пра ход акцыі.

Post Factum

Гэты дзень у гісторыі

19 лістапада 1711 года нарадзіўся Міхаіл Ламано-
саў, першы расійскі вучоны-натураліст сусветнага зна-
чэння, паэт, які залажыў асновы сучаснай рускай лі-
таратурнай мовы, мастак, гісторык.

19 лістапада 1770 года нарадзіўся Іван Фёдаравіч
Крузенштрэн, расійскі маралаўнік, адмірал, засна-
вальнік Рускага геаграфічнага таварыства, начальнік
першай рускай кругасветнай экспедыцыі (1803—1806)
на караблях «Надзея» і «Нява». Аўтар «Атласа Паўд-
нёвага мора».

19 лістапада 1833 года нарадзіўся Вільгельм Діль-
тэй, нямецкі гісторык культуры і філосаф-ідэаліст,
вядучы прадстаўнік так званай філасофіі жыцця. Аў-
тар шматлікіх прац па нямецкай філасофіі, літарату-
ры, музыцы.

У гэты дзень у 1843 годзе нарадзіўся Рыхард Аве-
нарнус, швейцарскі філосаф-ідэаліст, адзін з засна-
вальнікаў эмпірыякрытыцызму. Вылучыў тэорыю
«прычыновай каардынацыі», згодна з якой «без суб'-
екта няма аб'екта».

У гэты дзень у 1875 годзе нарадзіўся Міхаіл Калі-
нін, савецкі дзяржаўны і партыйны дзеяч, Герой Са-
цыялістычнай Працы. Удзельнік рэвалюцыі
1905—1907 гадоў, а таксама Лютаўскай і Кастрыч-
нскай рэвалюцыі 1917 года, старшыня Прэзідыума
Вярхоўнага Савета СССР.

19 лістапада 1888 года нарадзіўся Хасэ Рауль Ка-
пабланка, славетны кубінскі шахматyst і дыпламат.
Чэмпіён свету, пераможца шматлікіх міжнародных
турніраў.

19 лістапада 1900 года нарадзілася Анна Зегерс,
нямецкая пісьменніца, аўтар раманаў «Сёмы крыж»,
«Мёртвыя застануцца малымі», «Давер».

У гэты дзень у 1917 годзе нарадзіўся Індзіра Ган-
дзі, вядомы палітычны і дзяржаўны дзеяч Індыі, прэм'-
ер-міністр, забіта экстрэмістамі ў 1984 годзе.

Сёння адзначаецца Напоянальны дзень князства Ма-
нанка.

Сёння ж адзначаецца Дзень ракетных войскаў і ар-
тылерыі.

Неверагоднае, загадкавае

Маланка дастала жыхарку Аклахома-сіці Мэры
Кламзер у ванне. Калі пачуўся страшэнны удар грому,
жанчына, спалохаўшыся, істэтычна сханілася за
ручку душы.

«І тут жа, — успамінае місіс Кламзер, — мяне ўсю
працягу пранізвалі боль. На маіх руках і нагах уско-
чылі пухіры ад алёскаў. Але гэта была выратавальная
маланка, яна вылучыла мяне». Справа ў тым, што
42-гадовая Мэры Кламзер, маці траіх дзяцей, больш
як дваццаць гадоў пакутавала ад мультыплекснага
склерозу. Апошнія два гады жанчына ўжо не магла
хадзіць нават з дапамогай мылі. А праз некалькі дзён
пасля гісторыі з маланкай, калі Мэры адна сядзела ў
пакоі, у яе моцна разбалелася галава. Не ўсведамля-
ючы, што робіць, місіс Кламзер ускочыла на ногі і
падышла да хатняй аптэчкі. Ногі дрыжалі, але спраў-
на неслі гаспадыню. «Я зноў магу хадзіць!» — закры-
чала яна. Яе родныя, якія збегліся на крыкі, былі
нямаля здзіўлены і абрадаваны. У той жа дзень урач,
які лячыў Мэры Кламзер, абследаваў яе і канстата-
ваў, што ўсе прыкметы склерозу ў яе пацыенткі знік-
лі.

Дзесяці на белым свеце

Цэнтр медыцынскіх даследаванняў Сан-Францыска
заснаваў спецыяльны фонд для фінансавання буда-
ўніцтва шматкватэрнага жыллага дома для... шым-
панзе, на якіх праводзіліся даследаванні пры вывучэнні
праблем СНІДу. У кожнай кватэры гэтага дома пра-
дугледжаны каларовы тэлевізар і спецыяльны спар-
тыўны комплекс з трэнажорамі.

Нам бы іх праблемы...

А яшчэ быў выпадак

Гэта было ў часы Пятра I. Неякі салдат стаў на
пасту на беразе Нявы. Дзень быў спакойны, стражні-
к даймаў сонца, і салдат вырашыў пакутацца. Толькі
распуціўся і даў нурча, як тут сам цар аб'явіўся.
Спадоханы салдат куляй выскачыў з вады, сханіў руж-
жо і, стаячы на камандзе «смірна» ў чым маці нара-
дзіла, адрапартаваў.

— Ваша Вялікасць, на пасту ўсё ў парадку!

Пётр паразіў пальцам і сказаў:

— Быць бы табе сёння моцна бітаму. Аднак дарую
за тое, што найперш птанноў вінтоўку сханіў!

Мудрасць якаў

■ Язык чалавека — дастаткова сіла, каб пера-
даць ідэі, што ўнікаюць у чалавечым розуме. Але ў
галіне сапраўдных і глыбокіх пачуццяў ён толькі сла-
бы перакладчык.

■ Нашы ворагі могуць для нас быць больш кары-
снымі, чым сябры, бо сябры часта даруюць нам
нашы слабасці, тады ж ворагі звычайна адзначаюць
іх і прыцягваюць да іх нашу ўвагу. Не грэбуй мерка-
ваннямі праціўнікаў!

■ Дрэннае кола заўсёды гучней рыпціць. Пусты
колос вышэй стаіць. Такія ж уласцівасці і гонару.

■ Ёсць толькі два гатункі людзей: адны — пра-
ведныя, але лічачы сябе грэшнымі, іншыя — грэш-
ныя, але лічачы сябе праведнікамі.

Анекдот

— Роберт, чаму ты носіш чаравікі на два памеры
меншыя, чым трэба?

— Разумееш, Том, жонка ў мяне непрыгожая, да
таго ж нікчэмная гаспадыня. Сын вучыцца не хоча, і я
сумняваюся, ці скончыць ён наогул школу. Цешча з намі
жыве і пастаянна бурчыць. Адзіная рабасць у жыцці,
— калі я вяртаюся дамоў і знімаю чаравікі.

ПА ВАШАЙ ПРОСЬБЕ

ПРАВИЛЫ ДАРОЖНАГА РУХУ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

АСНОЎНЫЯ ЗМЯНЕННІ І ДАПАЎНЕННІ

(Працяг. Пачатак у №266.)

«АБГОН» — аперэджанне аднаго ці некаль-
кіх рухомых транспартных сродкаў, звязанае з
выездам на паласу (бок праезднай часткі) су-
стрэчнага руху (выключана «з далейшым
вартаннем на раней займаемую паласу»).

«АБМЕЖАВАНА АГЛЯДНАСЦЬ» (уведзе-
ны) — бачнасць дарогі ў напрамку руху, абме-
жаваная геаметрычнымі параметрамі дарогі,
перадарожнымі інжынернымі збудаваннямі, на-
саджэннямі і аб'ектамі, а таксама транспарт-
нымі сродкамі.

«НЕБЯСПЕКА ДЛЯ РУХУ» (уведзены) —
змяненне дарожнай абстаноўкі ці тэхнічнага ста-
ну транспартнага сродку, якое пагражае бя-
спецы дарожнага руху і вымушае вадзіцеля змен-
шыць скорасць ці спыніцца.

«АПЯРЭДЖВАННЕ» (уведзены) — рух
транспартнага сродку са скорасцю, якая пера-

вышае скорасць спадарожнага транспартнага
сродку (транспартных сродкаў), якія рухаюцца
па суседняй паласе.

«АРГАНІЗАВАНА ПЕШАХОДНАЯ КАЛО-
НА» (уведзены) — група людзей, што пера-
мяшчаецца па пэўнаму маршруту і мае кіраўні-
ка, спераду і ззаду якой ёсць суправадзальнікі
з флажкамі чырвонага колеру ў светлы час су-
так і з ліхтарамі белага колеру — наперадзе і
чырвонага — ззаду ў цёмны час сутак і ва ўмо-
вах недастатковай бачнасці.

«АРГАНІЗАВАНА ТРАНСПАРТНАЯ КАЛО-
НА» (уведзены) — група з двух ці больш ме-
ханічных транспартных сродкаў, якія ідуць не-
пасрэдна адзін за адным па адной і той жа па-
ласе руху з пастаянна ўключаным бліжнім свят-
лом фар у суправаджэнні галоўнага транспарт-
нага сродку з уключаным прабліскавым маяч-
ком сіняга колеру ці маячкамі сіняга і чырвона-

га колераў і ўключаным спецыяльным гукавым
сіналам.

«ПРЫПЫНАК» — (без змяненняў).

«Перакрыжаванне» — месца перасячэння,
прымыкання ці разгалінавання дарог на адным
узроўні, абмежаванае ўяўнымі лініямі, якія звяз-
ваюць адпаведна процілеглыя, найбольш ад-
даленыя ад цэнтра перакрываўвання пачаткі за-
кругленняў праезных частак. Не лічацца пера-
крыжаваннямі выезды з мяжукоў тэрыторый.

«ПЕШАХОД» — (без змяненняў).

«ПЕШАХОДНЫ ПЕРАХОД» — участак пра-
езднай часткі, абазначаны знакамі 5.16.1, 5.16.2
і (або) разметкай 1.14.1 — 1.14.3 прызначаны
для руху пешаходаў праз дарогу. Пры адсут-
насці разметкі шырыня пешаходнага пе-
раходу вызначаецца адлегласцю паміж зна-
камі 5.16.1 і 5.16.2.

(Працяг будзе)

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, Кабінет Міністраў
Рэспублікі Беларусь, калектыў рэдакцыі газеты «Звязда».

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЭЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдак-
тара), І. БАРАНОВСКІ, У. ГОЙТАН, В. ЖДАНКО, Л. ЛАХМАНЕНКА,
М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ,
Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАЎЦОЎ.

Рэгістрацыйны нумар 1.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск, вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай — 68-29-19; намесніка галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25,
32-35-05; аддзелаў: інфармацыйна-аналітычнага — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканамікі — 32-31-21,
68-29-68, палітыкі — 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, пісьмаў — 68-27-47, маралі
і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносін — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў —
68-28-38, 68-28-72, беларускай дыяспары — 68-28-27, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44;
агледальніцкай па праблемах: навуцы і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і лікейцаў вынікаў Чарнобыля — 68-
28-36; уласных карэспандэнтаў: у Брэсце — 33-640, Гродне — 33-25-29, Гомелі —
53